



การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุข
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร
อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

วิทยานิพนธ์
ของ
วิชาญ อิติฤกษ์มงคล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
กุมภาพันธ์ 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุข
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร
อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

วิทยานิพนธ์

ของ

วิชาญ อธิติฤกษ์มงคล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
กุมภาพันธ์ 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

STRATEGIC MANAGEMENT AFFECTING THE EFFICIENCY OF DISASTER
MANAGEMENT OF THE LOCAL GOVERNMENT ORGANIZATIONS SITUATED
AROUND NONG HAN AREA, MUEANG SAKON NAKHON DISTRICT,
SAKON NAKHON PROVINCE

By

WICHAN ITTILERKMONGKOL

A Thesis Submitted to Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Public Administration Degree in Public Administration
at Sakon Nakhon Rajabhat University

February 2021

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University



ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ วิชาญ อธิธิฤกษ์มงคล

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปณิธิ การสมดี) และผู้ทรงคุณวุฒิ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัญญาศรณ์ สวัสดิ์ไธสง) แต่งตั้งเพิ่มเติม (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร) แต่งตั้งเพิ่มเติม

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร)
ประธานหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรบุญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 25 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างดี ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือ เป็นอย่างดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล ประธานกรรมการที่ ปรีกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น กรรมการที่ปรีกษา วิทยานิพนธ์ที่กรุณาแนะนำ เสนอแนะและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ ตลอดมาตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ให้การช่วยเหลือการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชาคริต ชาญชิตปรีชา รองอธิการบดีฝ่าย บริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล คณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนายวิชาญ แทนหิน ตำแหน่ง หัวหน้า สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัดสกลนคร นายรวยรุ่ง ไครบุตร ตำแหน่ง นายอำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร นายอนุพงศ์ หอมจันทร์ ตำแหน่ง นายกเทศมนตรีตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในการวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วง

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยและ อำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณนายสงบ อิทธิฤกษ์มงคล บิดา นางประทุม อิทธิฤกษ์มงคล มารดา นางแววตา อิทธิฤกษ์มงคล ภรรยาและเด็กหญิงวิดา อิทธิฤกษ์มงคล บุตรสาว เป็นบุคคลสำคัญที่สุดที่ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน คอยดูแลและให้ กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่บิดา มารดาของ ผู้วิจัย และบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนจนผู้วิจัยสามารถดำรงตนและบรรลุผล สำเร็จในปัจจุบัน

วิชาญ อิทธิฤกษ์มงคล

ชื่อเรื่อง	การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการ สาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
ผู้วิจัย	วิชาญ อธิธิฤกษ์มงคล
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย รมเย็น
ปริญญา	รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการบริหารเชิงกลยุทธ์และระดับประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่มีต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร จำนวน 301 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการวิจัย พบว่า

1. การบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.13$) และประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$)

2. การบริหารเชิงกลยุทธ์มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $<.05$ โดยผลด้านการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ มีอิทธิพลสูงที่สุด ($\beta = .296$) รองลงมา คือ ด้านการกำหนดกลยุทธ์ ($\beta = .247$) และน้อยที่สุด คือ ด้านการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ ($\beta = .153$) มีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ = .581 อธิบายได้ว่าการบริหารเชิงกลยุทธ์ทำนายประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 58.10 (Adjusted $R^2 = .581$)

3. แนวทางพัฒนาระดับประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ควรขยายผลหลักการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งด้านการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ ด้านการกำหนดกลยุทธ์ ด้านการประเมินและควบคุมกลยุทธ์ และด้านการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ ตามลำดับ การบริหารเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารจัดการสาธารณสุขต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร คือ การให้ความสำคัญด้านงานป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้การบริหารจัดการด้านป้องกันสาธารณสุขจะประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การบริหารเชิงกลยุทธ์ ประสิทธิภาพ การจัดการสาธารณสุข

TITLE	Strategic Management Affecting the Efficiency of Disaster Management of the Local Government Organizations Situated Around Nong Han Area, Mueang Sakon Nakhon District, Sakon Nakhon Province
AUTHOR	Wichan Ittilerkmongkol
ADVISORS	Asst.Prof. Dr. Chardchai Udomkijmongkol Asst.Prof. Dr. Lamai Romyen
DEGREE	M.P.A. (Public Administration)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2021

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study the strategic management level and the efficiency level of disaster management of the local government organizations situated around Nong Han area, Mueang Sakon Nakhon District, Sakon Nakhon Province, 2) to investigate the influences of the strategic management on the efficiency of the disaster management of the local administrative organizations situated around Nong Han area, Mueang Sakon Nakhon District, 3) to explore and gain guidelines for developing disaster management efficiency of the local government organizations situated around Nong Han area, Mueang Sakon Nakhon District, Sakon Nakhon Province. Obtained by stratified random sampling, the samples included 301 personnel of the local government organizations situated around Nong Han area, Mueang Sakon Nakhon District, Sakon Nakhon Province. The tool used for data collection was a questionnaire and statistics employed to analyze the data were frequency, percentage, mean (\bar{x}), standard deviation (S.D.), and Multiple Linear Regression Analysis.

The study revealed these results:

1. The strategic management of the local government organizations situated around Nong Han area, Mueang Sakon Nakhon District, Sakon Nakhon Province, as a whole, was at a high level ($\bar{x} = 4.13$). At the same time, the efficiency of disaster management of the local government organizations situated around Nong Han area, Mueang Sakon Nakhon District, Sakon Nakhon Province, as a whole, was also at the high level ($\bar{x} = 4.06$).

2. The strategic management statistically influenced on the efficiency of disaster management of the local government organizations situated around Nong Han area, Mueang Sakon Nakhon District, Sakon Nakhon Province at $<.05$ level of significance. Of all the principles of strategic management, strategic implementation or bringing the strategy into action/practice contained the highest influence ($\beta = .296$); the strategic formulation gained the second highest influence ($\beta = .247$); and the strategic analysis possessed the least influence ($\beta = .153$). Altogether, these principles had the correlation coefficient of $.581$. This meant that these strategic management principles could be used to correctly predict the efficiency of disaster management of the local government organizations situated around Nong Han area, Mueang Sakon Nakhon District, Sakon Nakhon Province 58.10% (Adjusted $R^2 = .581$).

3. Guidelines for developing the efficiency level of disaster management of the local government organizations situated in Nong Han area, Mueang Sakon Nakhon District, Sakon Nakhon Province were obtained. Sakon Nakhon Province should expand the results gained from these strategic management principles to the local government organizations: strategic implementation or bringing the strategy into action/practice, strategic formulation, evaluation and control of the strategies, and strategic analysis, respectively. In order to manage the disaster efficiently and successfully, more and better importance of disaster prevention and mitigation should be established adopting strategic management principles by the local government organizations situated in Nong Han area, Mueang Sakon Nakhon District, Sakon Nakhon Province.

Keywords: Strategic management, efficiency, disaster management

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	6
ความมุ่งหมายของการวิจัย	6
สมมติฐานของการวิจัย	7
ความสำคัญของการวิจัย	7
ขอบเขตของการวิจัย	8
กรอบแนวคิดของการวิจัย	9
นิยามศัพท์เฉพาะ	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารเชิงกลยุทธ์	12
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุข	32
บริบททั่วไปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร	
อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร	57
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	65
งานวิจัยในประเทศ	65
งานวิจัยต่างประเทศ	76
3 วิธีดำเนินการวิจัย	79
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	79
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	81
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	83

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล	86
การวิเคราะห์ข้อมูล	86
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	87
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	89
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	89
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	91
ตอนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	91
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย	93
ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมือง สกลนคร จังหวัดสกลนคร	107
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	110
สรุปผลการวิจัย	110
อภิปรายผลการวิจัย	113
ข้อเสนอแนะการวิจัย	120
บรรณานุกรม	122
ภาคผนวก	129
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์	130
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญ	161
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	163

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ง ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ	174
ภาคผนวก จ ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายด้านและค่าความ เชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ	179
ภาคผนวก ฉ ภาพกิจกรรมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อหาแนวทางพัฒนา	182
ประวัติย่อของผู้วิจัย	184

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	คุณสมบัติของความเป็นผู้นำต่อการจัดการตนเองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	26
2	ขนาดของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	81
3	ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	91
4	ระดับการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร โดยรวม	93
5	ระดับการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์	94
6	ระดับการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการกำหนดกลยุทธ์	95
7	ระดับการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ	96
8	ระดับการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการควบคุมและประเมินกลยุทธ์	97
9	ระดับประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร โดยรวม	98

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
10	ประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการป้องกันและการลดผลกระทบ	99
11	ประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการเตรียมความพร้อม	100
12	ประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการรับมือ	101
13	ประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการฟื้นฟู	102
14	ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) โดยวิธี Pearson correlation ระหว่างการบริหารเชิงกลยุทธ์กับประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุข ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมือง สกลนคร จังหวัดสกลนคร	104
15	อิทธิพลของการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่มีต่อประสิทธิภาพการจัดการ สาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร	106
16	ค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร เป็นรายด้าน/ข้อ (Reliability) ค่าความเชื่อมั่นของ แบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .906	180

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

17	ค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดการ สาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร เป็นรายด้าน/ข้อ (Reliability) ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .910	181
----	---	-----

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ		หน้า
1	กรอบแนวคิดของการวิจัย	9
2	ขั้นตอนพื้นฐานของกระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์	16
3	การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning)	17
4	การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning)	22
5	โครงสร้างของการบริหารจัดการสาธารณสุขของประเทศไทย	30
6	แนวทางการจัดการภัยพิบัติแบบ A Four-phase Approach	45
7	ภาพกิจกรรมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)	183

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

องค์การสหประชาชาติ (World Population Prospects: The 2012 Revision, UN) คาดว่าในปี พ.ศ.2593 ประชากรโลกจะเพิ่มขึ้นเป็น 9,600 ล้านคนและ 19,000 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2643 จากปัจจุบันที่มีประชากรอยู่ประมาณ 7,200 ล้านคน ซึ่งจะทำให้ความต้องการสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานต่อการดำรงชีวิตในโลกยุคปัจจุบันมีสูงมากขึ้น ประกอบกับการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การเติบโตทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรมการค้า และการลงทุน จึงต้องมีการแข่งขันและการขยายตัวตามเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ซึ่งผลที่จะตามมาคือทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ถูกใช้อย่างรวดเร็วและฟุ่มเฟือย การพัฒนาด้านต่าง ๆ ที่ไม่คำนึงความยั่งยืนของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ชีตจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัวของทรัพยากรลดลง จึงเป็นเหตุให้ระบบนิเวศถูกทำลายอย่างต่อเนื่อง คณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Intergovernmental Panel on Climate Change : IPCC 2014) คาดการณ์ว่า อุณหภูมิโลกจะเพิ่มขึ้น 1.1 ถึง 6.4 องศาเซลเซียส ในช่วงปี พ.ศ. 2544-2643 เนื่องจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสะสมในชั้นบรรยากาศมากเกินไปที่เคยเกิดขึ้นทำให้เกิด “ภาวะโลกร้อน” (Global Warming) ซึ่งมีผลกระทบต่อสภาพภูมิอากาศเกิดการเปลี่ยนแปลงและส่งผลกระทบต่อฤดูกาลต่าง ๆ เช่น ช่วงฤดูร้อนที่ยาวนานขึ้น ฤดูหนาวที่สั้นลงภาวะแห้งแล้งในช่วงฤดูแล้งที่ทวีความรุนแรงฝนตกชุกเพิ่มขึ้นในช่วงฤดูฝนเกิดสภาวะอากาศแปรปรวนและสภาพอากาศเลวร้ายบ่อยครั้งและระดับของน้ำทะเลที่มีแนวโน้มสูงขึ้น (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35, 2562, หน้า 1-2) จากสภาวะอากาศแปรปรวนและสภาพอากาศเลวร้ายบ่อยครั้งส่งผลกระทบต่อในวงกว้างทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างความเสียหายต่อประเทศต่าง ๆ มูลค่าหลายพันล้านบาทและในเชิงคุณภาพพบว่าการขาดแคลนน้ำในบางภูมิภาคระดับน้ำทะเลสูงขึ้น การเปลี่ยนแปลงของผลผลิตทางการเกษตร ความเสียหายทางเศรษฐกิจมูลค่ามหาศาล การเสียชีวิตเพิ่มขึ้นส่งผลให้เกิดปัญหาทางจิตใจ การสูญพันธุ์ของสิ่งมีชีวิต

บางชนิด รวมทั้งการกลายพันธุ์และแพร่กระจายของเชื้อโรคชนิดใหม่ ๆ เพิ่มมากขึ้น ที่สำคัญยังไม่สามารถคาดการณ์แน่ชัดได้ว่าแต่ละภูมิภาคบนโลกจะเกิดภัยแตกต่างกันอย่างไร ประเทศต่าง ๆ จึงต้องเข้ามาร่วมมือหามาตรการลดความเสี่ยง (Risk Reduction) การป้องกัน (Prevention) การบรรเทา (Mitigation) และการปรับตัว (Adaptation) ภายใต้กรอบการดำเนินการหลักที่สำคัญ ได้แก่ 1) วาระการพัฒนายั่งยืน ค.ศ. 2030 (The 2030 Agenda for Sustainable Development) 2) กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework Convention on Climate Change: UNFCCC) และพิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol) 3) กรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. 2558 – 2573 (Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015–2030: SFDRR) 4) ปฏิญญากรุงเทพฯว่าด้วยการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2557 (The Bangkok Declaration on Disaster Risk Reduction in the Asia – Pacific 2014) 5) ความตกลงอาเซียนว่าด้วยการจัดการภัยพิบัติและการตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉิน (ASEAN Agreement on Disaster Management and Emergency Response: AADMER) และ 6) วาระความมั่นคงทางสุขภาพของโลก (Global Health Security) สูงขึ้น (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35, 2562, หน้า 1–2)

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภาวะโลกร้อนส่งผลต่อแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติและผลกระทบต่าง ๆ ทั้งความถี่ ลักษณะ ขนาดและความรุนแรงที่เพิ่มขึ้น ภัยพิบัติขนาดใหญ่ที่เกิดขึ้นในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา เช่น แผ่นดินไหวที่ฮันชิน (โกเบ) ใน พ.ศ. 2538 การเกิดคลื่นยักษ์สึนามิในประเทศชายฝั่งมหาสมุทรอินเดีย ใน พ.ศ. 2547 การเกิดพายุเฮอริเคนแคทรีนา ประเทศสหรัฐอเมริกา ใน พ.ศ. 2548 การเกิดพายุไซโคลนนาร์กิส ประเทศพม่า ใน พ.ศ. 2551 และการเกิดแผ่นดินไหวและคลื่นยักษ์สึนามิในเขตโทโฮกุของเกาะฮอนชู ประเทศญี่ปุ่น เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2554 ภัยพิบัติที่เกิดขึ้นเหล่านี้สร้างความเสียหายต่อชีวิต ทรัพย์สิน เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมเป็นมูลค่ามหาศาล เป็นอุสรรคสำคัญในการพัฒนาประเทศ เนื่องจากต้องนำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้เพื่อฟื้นฟูบูรณะความเสียหายที่เกิดขึ้น (สายฝน แสงศิริ ทองประเสริฐ, 2558, หน้า 1)

กรณีของประเทศไทย จากผลกระทบของสถานการณ์และแนวโน้มในภาพรวมทำให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับสาธารณภัย ซึ่งเกิดขึ้นบ่อยครั้งและไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้

โดยในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศไทยได้รับความเสียหายทั้งต่อชีวิตและทรัพย์สิน จำนวนมหาศาล เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและคุณภาพชีวิตในภาพรวม โดยเฉพาะจากเหตุการณ์คลื่นยักษ์สึนามิ ในปี พ.ศ. 2547 มีผู้เสียชีวิตจำนวนถึง 5,395 คน เหตุการณ์มหาอุทกภัย ในปี พ.ศ. 2554 มีความเสียหายสูงถึง 1.44 ล้านล้านบาท สถานการณ์ภัยแล้ง ในปี พ.ศ. 2556 มีความเสียหายสูงถึง 3 พันล้านบาท จึงทำให้เกิด การตื่นตัวในเชิงนโยบายของรัฐ ความตระหนักรู้ของสาธารณชน ระบบอาสาสมัคร ระบบการจัดการสาธารณภัยและการบริหารจัดการในภาวะฉุกเฉินของประเทศให้มีการ พัฒนาก้าวหน้าขึ้น ในขณะที่แนวโน้มสาธารณภัยระยะต่อไปจะมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้น ดังนั้น ระบบการจัดการสาธารณภัยจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะการพัฒนาระบบการทำงานของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีการบูรณาการกัน อย่างมีเอกภาพ พร้อมไปกับการพัฒนาองค์ความรู้การจัดการระบบฐานข้อมูลด้าน สาธารณภัยและสร้างความตระหนักรู้ ความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการเตรียมพร้อม รับมือกับสาธารณภัย (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559, หน้า 3)

สำหรับประเทศไทยหน่วยงานหลักในการจัดการและรับมือกับภัยพิบัติ คือ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ปภ.) กระทรวงมหาดไทยมีภารกิจในการจัดทำแผน แม่บทในการรับมือภัยพิบัติ วางมาตรการ ส่งเสริม สนับสนุน ป้องกัน บรรเทาและฟื้นฟู สาธารณภัย โดยการกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัย สร้างระบบป้องกัน เตือนภัยและ การติดตามประเมินผล เพื่อเป็นการให้หลักประกันในด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน นอกจากนี้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยยังได้มีการวางโครงสร้างหน้าที่ ของหน่วยงานราชการ มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งราชการต่าง ๆ เป็นเจ้าหน้าที่ป้องกันภัย ฝ่ายพลเรือน (สุริชัย หวันแก้ว และคณะ, 2549, หน้า 74 อ้างถึงใน สายฝน แสงศิริฎ ทองประเสริฐ, 2558, หน้า 2)

พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 มาตรา 20 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่มีหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยใน เขตท้องถิ่นของตน โดยผู้บริหารท้องถิ่นแห่งพื้นที่นั้นเป็นผู้รับผิดชอบในฐานะผู้อำนวยการ ท้องถิ่น มีหน้าที่ช่วยเหลือผู้อำนวยการจังหวัดและผู้อำนวยการอำเภอตามที่ได้รับ มอบหมายและมีปลัดเทศบาล ปลัดเมืองพัทยา ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ช่วย ผู้อำนวยการท้องถิ่นด้วย (กระทรวงมหาดไทย, 2552, บทนำ)

การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การเพิ่มโอกาสความสำเร็จ เพราะเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์และประเมินสภาพการณ์ในระยะยาวขององค์กรเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ในการดำเนินงานที่สามารถประเมินและปรับเปลี่ยนภายในแต่กระบวนการให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกได้ตลอดเวลาเพื่อให้องค์กรสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงในสังคมปัจจุบันได้ดีขึ้น เปิดโอกาสให้บูรณาการความคิดในการวิเคราะห์การดำเนินการให้สอดคล้องกับโอกาสและภัยคุกคามที่เกิดขึ้น การทำความเข้าใจเรื่องการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์จึงเป็นเรื่องยากแต่สามารถทำความเข้าใจได้หากกำหนดแนวคิดหรือกรณีศึกษาเทียบเคียงเพื่อให้เกิดการวางแผนจัดวางกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการบริหารจัดการ (Wheelen and Hunger, 2006) สามารถนำไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจนกำหนดทิศทางขององค์กร (Pitts and Lei, 2005) มีการควบคุมการบริหารจัดการแบบหุ้นส่วนและการประเมินผลได้อย่างชัดเจน (Freeman, 2010 อ้างถึงใน ดารินทร์ โปธิ์ตั้งธรรม, 2560, หน้า 2)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นหน่วยงานที่อยู่ใกล้ชิดประชาชนและมีบทบาทภารกิจในการเข้าไปให้ความช่วยเหลือและบรรเทาสาธารณภัยในลำดับแรก ก่อนที่หน่วยงานภายนอกจะเข้าไปให้ความช่วยเหลือ ประกอบกับพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้อำนวยการท้องถิ่นในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในท้องถิ่นตน จึงถือเป็นภารกิจสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องเตรียมความพร้อมในการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและพัฒนาขีดความสามารถในการเผชิญเหตุและให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ภายหลังจากสถานการณ์ภัยยุติ สอดคล้องกับงานวิจัยของยุวเรศ หลุดพา (2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารเชิงกลยุทธ์ภาครัฐและพิทักษ์ มั่นจันทิก (2558, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) กลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) ปัจจัยเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อการบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ได้แก่ ด้านการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในอนาคต ด้านพันธกิจและภารกิจ ด้านการเตรียมความพร้อมของทรัพยากรและด้านวัตถุประสงค์

และเป้าหมายขององค์การและมีสัมประสิทธิ์การทำนาย คิดเป็นร้อยละ 78.70

3) แนวทางการพัฒนานักกลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้แก่ หน่วยงานควรกำหนดนโยบาย ระเบียบและแนวทางการปฏิบัติงานให้ชัดเจน โดยประสานความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ผู้นำชุมชนและประชาชนร่วมกันประชุมวางแผนการปฏิบัติงาน การเตรียมความพร้อม การจัดสรรงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัย สำรวจและจัดทำพื้นที่กลุ่มเสี่ยงที่เข้าถึงได้ยาก เพื่อกำหนดเส้นทางการจราจรเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินและมีการซักซ้อมแผนการปฏิบัติงานอยู่เสมอ (พิทักษ์ มั่นจันทิก, 2558, บทคัดย่อ)

จากเหตุการณ์น้ำท่วมจังหวัดสกลนคร เมื่อปี พ.ศ. 2560 สาเหตุหลักมาจากน้ำมากทำให้น้ำล้นคันกันน้ำกั้นตลิ่งดินน้ำไหลออกจากอ่างเก็บน้ำห้วยทรายขมิ้นทำให้เกิดน้ำท่วมพื้นที่ด้านท้ายอ่างฯ และถนนบางส่วนกรมชลประทานได้เร่งตรวจสอบความเสียหายและหาแนวทางในการระบายน้ำและแก้ไขปัญหาอย่างเร่งด่วนแล้วผลคือ “สกลนครน้ำท่วมอ่วมทั้งเมือง” กรมชลประทานไม่ได้นิ่งนอนใจต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นสั่งการให้โครงการชลประทานในพื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วม เฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์น้ำอย่างใกล้ชิดพร้อมทั้งระดมเครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องสูบน้ำและกำลังเจ้าหน้าที่ พร้อมกับประสานกับจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาน้ำท่วมในครั้งนี้แล้ว นอกจากนี้ยังมีชุดป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มณฑลทหารบกที่ 29 เข้าช่วยเหลือเจ้าหน้าที่จากสำนักงานบำรุงทางสกลนคร กรมทางหลวง ขนกระสอบไปกั้นน้ำและสูบน้ำที่ท่วมขังถนนและท่วมขังในตัวเมืองสกลนคร หลังเกิดฝนตกหนักและน้ำท่วมในพื้นที่จังหวัดสกลนคร และมีทีมเจ้าหน้าที่กู้ภัยระดมกำลังเจ้าหน้าที่ออกช่วยเหลือชาวบ้านทางตำรวจตระเวนชายแดนได้นำเรือท้องแบนไปช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย (คม ชัด ลึก, 2560)

จากข้อมูลและเหตุการณ์ดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสกลนครยังขาดการบริหารจัดการที่ดี ขาดบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ การบริหารงานและงบประมาณ สำหรับการให้บริการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้กับประชาชนที่ประสบภัย ซึ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องมีการเตรียมความพร้อมก่อนการเกิดภัย ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ตามแผนยุทธศาสตร์การบริหาร 5 ด้าน คือ

การกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร พันธกิจและภารกิจ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของ
 องค์กร การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในอนาคตและการเตรียมความพร้อมของทรัพยากร
 เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมการบริหาร
 จัดการปัญหาด้านสาธารณสุขให้มีประสิทธิผลบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อให้
 ประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์สูงสุดและให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพและ
 ประสิทธิภาพต่อไป

คำถามของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการ
 สาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมือง
 สกลนคร จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัยไว้ดังนี้

1. การบริหารเชิงกลยุทธ์และประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขของ
 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร
 จังหวัดสกลนคร อยู่ในระดับใด
2. การบริหารเชิงกลยุทธ์มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุข
 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัด
 สกลนครหรือไม่
3. แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กร
 ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
 ควรเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารเชิงกลยุทธ์และระดับประสิทธิภาพการจัดการ
 สาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมือง
 สกลนคร จังหวัดสกลนคร

2. เพื่อศึกษาอิทธิพลการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่มีต่อประสิทธิภาพการจัดการ
สาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมือง
สกลนคร จังหวัดสกลนคร

3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร
จังหวัดสกลนคร

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการ
สาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมือง
สกลนคร จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัย ไว้ดังนี้

การบริหารเชิงกลยุทธ์มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุข
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร
จังหวัดสกลนคร

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการ
สาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมือง
สกลนคร จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้กำหนดความสำคัญของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อทราบถึงระดับการบริหารเชิงกลยุทธ์และระดับประสิทธิภาพการจัดการ
สาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมือง
สกลนคร จังหวัดสกลนคร

2. เพื่อทราบถึงอิทธิพลของการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่มีต่อประสิทธิภาพการ
จัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมือง
สกลนคร จังหวัดสกลนคร

3. เพื่อทราบแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุข
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร
จังหวัดสกลนคร

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร จำนวน 1,202 คน (สำนักงานท้องถิ่นอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร, 2562)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร จำนวน 301 คน จากสูตรของ ยามาเน่ (Yamane, 1973, p.127 อ้างถึงใน ศิริพงษ์ พุทธิพันธ์, 2553, หน้า 203)

2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ การบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ซึ่งได้ศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารเชิงกลยุทธ์ของ Abbass F. (2003 อ้างถึงใน วรางคณา ผลประเสริฐ, 2553, หน้า 16) กล่าวว่า กระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์มี 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย

2.1.1 การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์

2.1.2 การกำหนดกลยุทธ์

2.1.3 การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ

2.1.4 การควบคุมและประเมินกลยุทธ์

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, 2558, หน้า 13) ประกอบด้วย

2.2.1 การป้องกันและลดผลกระทบ

2.2.2 การเตรียมความพร้อม

2.2.3 การรับมือ

2.2.4 การฟื้นฟู

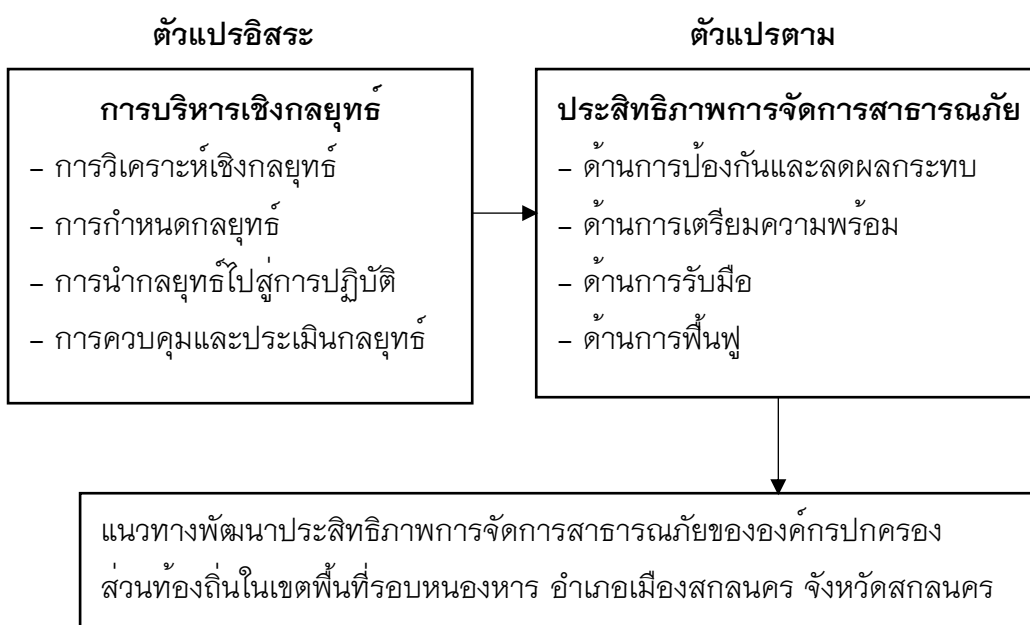
3. ขอบเขตด้านพื้นที่ในการวิจัย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมือง สกลนคร จังหวัดสกลนคร

4. ขอบเขตด้านระยะเวลาในการวิจัย

ช่วงเวลาทำการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2563 ถึงวันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2564

กรอบแนวคิดของการวิจัย



ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ ไว้ดังนี้

1. การบริหารเชิงกลยุทธ์ หมายถึง การบริหารอย่างมีระบบที่ต้องอาศัยวิสัยทัศน์ของผู้นำในการตัดสินใจ วางแผนและการดำเนินการเพื่อให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้ ประกอบด้วย

1.1 ด้านการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ หมายถึง ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญการวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning) คือ เอกสารที่ระบุวิสัยทัศน์ (Vision) ภารกิจ (Mission) และกลยุทธ์ (Strategies) ต่าง ๆ ในการดำเนินงานขององค์กรหนึ่ง ๆ เป็นแผนระยะยาวที่บอกถึงทิศทางการดำเนินงานขององค์กร สำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการประสานและกำกับติดตาม การดำเนินงานในส่วนงานต่าง ๆ ขององค์กร ให้เป็นไปในทิศทางและจังหวะเวลาที่สอดคล้องกัน

1.2 ด้านการกำหนดกลยุทธ์ หมายถึง ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดกลยุทธ์ โดยพิจารณาโอกาสสำคัญที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมแล้วมองหาวิธีการที่จะใช้จุดแข็งขององค์กรให้ได้ประโยชน์ในการคว้าโอกาสนั้นมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อองค์กร พิจารณาถึงภัยคุกคามที่สำคัญ โดยพยายามหากลยุทธ์ที่เป็นการนำเอาจุดแข็งที่มีอยู่มาใช้คว้าโอกาสอื่นที่เกิดขึ้น

1.3 ด้านการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ หมายถึง ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดเป้าหมายการดำเนินงาน การวางแผนปฏิบัติการ (Action Plan) ที่ระบุกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องดำเนินการและการปรับปรุงพัฒนาองค์กร

1.4 ด้านการควบคุมและประเมินกลยุทธ์ หมายถึง ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ การติดตามสถานการณ์และเงื่อนไขต่าง ๆ ที่อาจเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งอาจทำให้ต้องมีการปรับแผนกลยุทธ์

2. ประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง กระบวนการที่จำเป็นต้องมีความเป็นพลวัตเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ และครอบคลุมการดำเนินงานทุกขั้นตอนทั้งการวางแผน การจัดวางบุคลากร การปฏิบัติ และควบคุมดูแล รวมทั้งการประสานและการร่วมมือระหว่างองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อการจัดการที่ดีในทุกๆระยะของวงจรการจัดการสาธารณภัยประกอบด้วย

2.1 ด้านการป้องกันและลดผลกระทบ หมายถึง การสร้างองค์ความรู้ การปลูกจิตสำนึก และกระบวนการฝึกอบรม การศึกษาข้อกฎหมาย การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการวางแผนป้องกันและลดผลกระทบจากภัยพิบัติพร้อมจัดทำแผนแม่บท แผนปฏิบัติการและแผนเผชิญเหตุเฉพาะพื้นที่ครอบคลุมทุกประเภทภัย

2.2 ด้านการเตรียมความพร้อม หมายถึง มาตรการและกิจกรรมที่ดำเนินการล่วงหน้าก่อนเกิดสาธารณภัย การสร้างเครือข่ายให้มีความพร้อมในการรับมือและจัดการภัยพิบัติเชิงรุก

2.3 ด้านการรับมือ หมายถึง การดำเนินการเพื่อรับมือภัยพิบัติหรือสถานการณ์วิกฤติในระดับต่าง ๆ โดยนำระบบบัญชาการเหตุการณ์ภายใต้รูปแบบ Single Command มาใช้ในการสั่งการและเชื่อมโยงแก้ไขปัญหาภัยพิบัติส่งผลให้การตอบโต้เหตุฉุกเฉินและการช่วยเหลือผู้ประสบภัย

2.4 ด้านการฟื้นฟู หมายถึง การดำเนินการเพื่อจัดหาเครื่องอุปโภคบริโภค อำนาจความสะดวกด้านสิ่งสาธารณูปโภค บริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว ฟื้นฟูสิ่งสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

3. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

4. บุคลากร หมายถึง ข้าราชการฝ่ายประจำที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ที่อยู่รอบหนองหาร

5. อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) หมายถึง เป็นอาสาสมัครที่เกิดขึ้นถูกต้องตามกฎหมาย พระราชบัญญัติป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ. 2522 มาตรา 26 ซึ่งกำหนดให้จัดตั้งหน่วย อปพร. ขึ้นทุกอำเภอเมืองสกลนคร เพื่อให้เป็นผู้ช่วยเหลือสนับสนุนภาคราชการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

6. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง ชื่อเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ที่อยู่ในพื้นที่รอบหนองหาร ที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ ประกอบด้วย เทศบาลนครสกลนคร เทศบาลตำบลสูงไทร เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง เทศบาลตำบลจิวัดอน เทศบาลตำบลเชียงเครือ เทศบาลตำบลธาตุนาเวง เทศบาลตำบลท่าแร่ เทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ องค์การบริหารส่วนตำบลม่วงลาย องค์การบริหารส่วนตำบลโคกก่อง

7. แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัย หมายถึง แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร โดยการสนทนากลุ่มย่อย (Focus group discussion) เฉพาะผู้บริหารท้องถิ่นและหัวหน้าส่วนราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในพื้นที่รอบหนองหารอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการ
สาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมือง
สกลนคร จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่
เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารเชิงกลยุทธ์
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัย
3. บริบททั่วไปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร
อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารเชิงกลยุทธ์

ความหมายของการจัดการเชิงกลยุทธ์

กลยุทธ์ มีความหมายเหมือนคำว่า “ยุทธศาสตร์” เดิมใช้ในความหมายที่
เกี่ยวข้องกับการรบมาจากภาษาอังกฤษว่า “Strategy” ใช้ครั้งแรกในวงการทหารและ
การทำสงคราม หมายถึง การวางแผนยุทธศาสตร์และการบัญชาการรบเพื่อเอาชนะศัตรู
มีรากศัพท์มาจากภาษากรีกว่า “Strat egos” หมายถึง การบัญชาการกองทัพ
(Generalship) ด้วยจุดมุ่งหมายต้องการพิชิตศัตรู สำหรับความหมายของการจัดการ
เชิงกลยุทธ์ (Strategic management) นั้นได้มีผู้ให้ความหมายหลากหลายดังต่อไปนี้

Pearce & Robison (2009) ได้ให้ความหมาย การจัดการเชิงกลยุทธ์ คือ
ชุดของการตัดสินใจและการกระทำที่ส่งผลให้เกิดการจัดทำแผนและการปฏิบัติตามแผน
เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

Robbin & Coulter (2002) ได้ให้ความหมาย การจัดการเชิงกลยุทธ์ว่า หมายถึง
กลุ่มของการตัดสินใจและการดำเนินการเพื่อบ่งชี้ผลการดำเนินงานในระยะยาวของ
องค์กร

Pitts & Lei (2000) อธิบายว่า การจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นความคิด แผนงานและการกระทำที่องค์กรนำมาใช้ก่อให้เกิดผลสำเร็จได้เปรียบคู่แข่ง

Schermerhorn (2002) อธิบายว่า การจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นแผนแม่บทหรือแผนปฏิบัติการที่มีความสำคัญสำหรับองค์กรเพื่อใช้ในการกำหนดทิศทางการทำงานให้บรรลุเป้าหมายและเกิดประโยชน์ในการแข่งขัน

วรารัตนา ผลประเสริฐ (2553, หน้า 5) กล่าวว่า การจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นการบริหารอย่างมีระบบที่ต้องอาศัยวิสัยทัศน์ของผู้นำและอาศัยการวางแผนอย่างมีขั้นตอน โดยผ่านการตัดสินใจและการประเมินแล้วว่าเหมาะสมกับองค์กรและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง อันจะนำความสำเร็จมาสู่องค์กรได้

Wheelen & Hunger (2006) ให้ความหมายของการจัดการเชิงกลยุทธ์ว่า หมายถึง การตัดสินใจในการปฏิบัติการเพื่อให้องค์กรประสบผลสำเร็จในการดำเนินงานระยะยาว

พงษ์พัฑ วัฒนพงศ์ศิริ (2562, หน้า 14) กล่าวว่า การจัดการเชิงกลยุทธ์หมายถึง การตัดสินใจของผู้บริหารในการนำพาองค์กรให้บรรลุเป้าหมายทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ในองค์กร มีลักษณะปรากฏอยู่ในแผนกลยุทธ์ (strategic planning) และการบริหารการดำเนินงานตามกระบวนการตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุด เช่น การวางแผนกลยุทธ์ การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติและการควบคุมและประเมินผลกลยุทธ์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร

นิตาชล พรหมดี และคณะ, (2557, หน้า 5) กล่าวว่า การจัดการเชิงกลยุทธ์หมายถึง กระบวนการทางการจัดการที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดวิสัยทัศน์ (Visio) ภารกิจ (Mission) เป้าหมาย (Goals) วัตถุประสงค์ (Objective) และ กลยุทธ์ (Strategy) โดยพิจารณาควบคู่กับความสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจขององค์กรเพื่อนำมาเป็นแนวทางสำหรับการตัดสินใจการดำเนินงาน การควบคุมและประเมินผลอย่างเป็นระบบ ภายใต้ปัญหาต่าง ๆ ที่องค์กรต้องเผชิญหน้า อันจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อองค์กร

จากที่กล่าวมาผู้วิจัยสามารถสรุปความหมาย การจัดการเชิงกลยุทธ์ คือ การบริหารอย่างมีระบบที่ต้องอาศัยวิสัยทัศน์ของผู้นำในการตัดสินใจ วางแผนและการดำเนินการเพื่อให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้

ลักษณะสำคัญของการจัดการเชิงกลยุทธ์

วารางคณา ผลประเสริฐ (2553, หน้า 11-13) กล่าวว่าในการบริหารหรือการจัดการทั่วไปหน้าที่ของผู้บริหารจะประกอบด้วยการวางแผน (Planning) การจัดการองค์การ (Organizing) การชี้นำ (Leading) และการควบคุมประเมินผล (Evaluating and Controlling) หน้าที่ดังกล่าวจะคล้ายคลึงกับหน้าที่การบริหารตามแนวคิดของการจัดการเชิงกลยุทธ์ แต่ความแตกต่างจะอยู่ที่การจัดการเชิงกลยุทธ์ จะพิจารณาและคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยภายนอกองค์การ เช่น สภาพแวดล้อมภายนอก สภาพเศรษฐกิจ กฎหมายและกฎระเบียบต่าง ๆ คู่แข่งขันและการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน เป็นต้น การบริหารโดยทั่วไปจะเน้นหนักที่การบริหารภายในองค์การมากกว่าในขณะที่การจัดการเชิงกลยุทธ์จะเน้นหนักที่การแข่งขันระหว่างองค์การต่าง ๆ เพื่อสร้างความได้เปรียบในระยะยาว ส่วนการบริหารงานโดยทั่วไปจะมุ่งเน้นการสร้างความได้เปรียบในระยะสั้น โดยให้ความสำคัญต่อผลการดำเนินงานทางการเงินและการจัดการองค์การภายในเป็นหลักการจัดการเชิงกลยุทธ์จะทำให้ผู้บริหารตระหนักถึงแนวโน้มในการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ซึ่งอาจก่อให้เกิดโอกาสหรือข้อจำกัด รวมทั้งมีส่วนช่วยให้ผู้บริหารสามารถสร้างแนวคิดในการปรับปรุงทรัพยากรต่าง ๆ ภายในองค์การให้สอดคล้องกับ สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งลักษณะสำคัญของการจัดการเชิงกลยุทธ์ มีดังนี้

1. เป็นการบริหารที่มุ่งเน้นถึงอนาคต (Future-Oriented) การจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นการบริหารที่มุ่งเน้นอนาคต โดยการสร้างหรือกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจและวัตถุประสงค์ขององค์การอย่างเป็นระบบ โดยการคาดการณ์แนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงที่น่าจะเกิดขึ้นในอนาคตและนำมาปรับทิศทางการดำเนินงาน เพื่อให้องค์การมีทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจน ซึ่งจะแตกต่างจากการบริหารวันต่อวันอันเป็นการมุ่งแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเป็นสำคัญอย่างไรก็ดีวิสัยทัศน์ พันธกิจและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้นั้นไม่จำเป็นต้องมีลักษณะที่คงที่เสมอไปสามารถปรับเปลี่ยนได้เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงไป

2. เป็นการบริหารที่มุ่งเน้นการจัดการต่อการเปลี่ยนแปลงขององค์การ (Change-Oriented) การจัดการเชิงกลยุทธ์มุ่งเน้นความสำคัญต่อการจัดการการเปลี่ยนแปลงขององค์การทั้งระบบซึ่งครอบคลุมโครงสร้างขององค์การ เทคโนโลยี

บุคลากรและทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นเพื่อให้สอดคล้องและเกื้อหนุนต่อยุทธศาสตร์ขององค์การและสามารถผลักดันให้องค์การบรรลุถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้

3. เป็นการบริหารองค์การแบบองค์รวม (Holistic Approach) การจัดการเชิงกลยุทธ์มุ่งเน้นที่ภาพรวมทั้งหมดขององค์การมากกว่าการพิจารณาองค์การแบบแยกส่วนเป็นการบริหารที่มุ่งเน้นการบรรลุถึงเป้าหมาย โดยรวมขององค์การทั้งหมดและยังมีการถ่ายทอดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์นโยบายและกลยุทธ์จากระดับบนลงสู่ระดับล่างเพื่อให้ทิศทางการเนินการขององค์การเป็นไปในทิศทางที่นำไปสู่จุดหมายเดียวกันในการจัดการเชิงกลยุทธ์นั้น การถ่ายทอดเจตนารมณ์เชิงกลยุทธ์ถือเป็นสิ่งสำคัญที่ก่อให้เกิดการบรรลุเป้าหมายโดยรวมขององค์การ

4. เป็นการบริหารองค์การที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ในการดำเนินงาน (Result-Based Focus) การจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นการบริหารที่มุ่งเน้นและให้ความสำคัญต่อผลลัพธ์การดำเนินงาน โดยมีการระบุเป้าหมาย วัตถุประสงค์ รวมทั้งตัวชี้วัดผลการดำเนินงานอย่างชัดเจนมีการประสานและหลอมหลอมทรัพยากรไปใช้ในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามยุทธศาสตร์และประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์การที่ตั้งไว้โดยเป็นวัตถุประสงค์ที่ตอบสนองต่อสถานะแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในองค์การ

5. เป็นการบริหารที่ให้ความสำคัญต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับองค์การ (Stakeholder-Oriented) การจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นการบริหารที่มุ่งเน้นและคำนึงถึงความต้องการขององค์การและความสำคัญของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับองค์การหลายกลุ่ม เช่น ลูกค้าชุมชน หน่วยงานของรัฐที่ควบคุม เป็นต้น ผู้บริหารมีความจำเป็นต้องวิเคราะห์ความต้องการของฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องขณะเดียวกันต้องคำนึงถึงและสามารถจัดลำดับความสำคัญที่เหมาะสมในการสนองตอบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องขององค์การทั้งหมดอีกด้วย

6. เป็นการบริหารจัดการที่มุ่งเน้นการวางแผนระยะยาว (Long-Range Planning) การจัดการเชิงกลยุทธ์และการตัดสินใจทางด้านกลยุทธ์ มักจะมีความเกี่ยวข้องหรือมีผลต่อทิศทางการดำเนินงานในระยะยาวขององค์การ

กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์

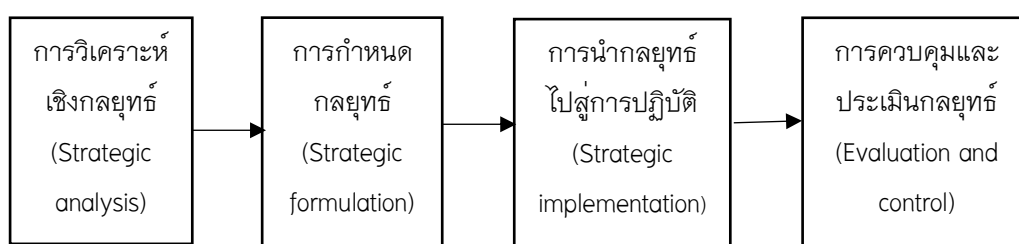
พงษ์พัต วัฒนพงศ์ศิริ (2562, หน้า 14) กล่าวว่า กระบวนการในการจัดการเชิงกลยุทธ์นั้น จะประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้ 1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม 2) การกำหนดกลยุทธ์ 3) การนำไปปฏิบัติ และ 4) การควบคุมและประเมินผล

จันทิมา บุญอนันต์วงศ์ (2561) กล่าวว่า กระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม 2) การกำหนดกลยุทธ์ 3) การปฏิบัติตามกลยุทธ์ 4) การควบคุมและประเมินกลยุทธ์

วรางคณา ผลประเสริฐ (2553, หน้า 16) อธิบายว่า การจัดการเชิงยุทธศาสตร์ ประกอบไปด้วยขั้นตอนพื้นฐาน 4 ขั้นตอน คือ

1. การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ (Strategic Analysis)
2. การกำหนดกลยุทธ์ (Strategic Formulation)
3. การนำกลยุทธ์ ไปสู่การปฏิบัติ (Strategic Implementation)
4. การควบคุมและประเมินกลยุทธ์ (Strategic Evaluation and Control)

กระบวนการทั้ง 4 นี้เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกันและสามารถย้อนกลับมาประเมินและปรับเปลี่ยนภายในแต่ละกระบวนการ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกที่เปลี่ยนแปลงไป

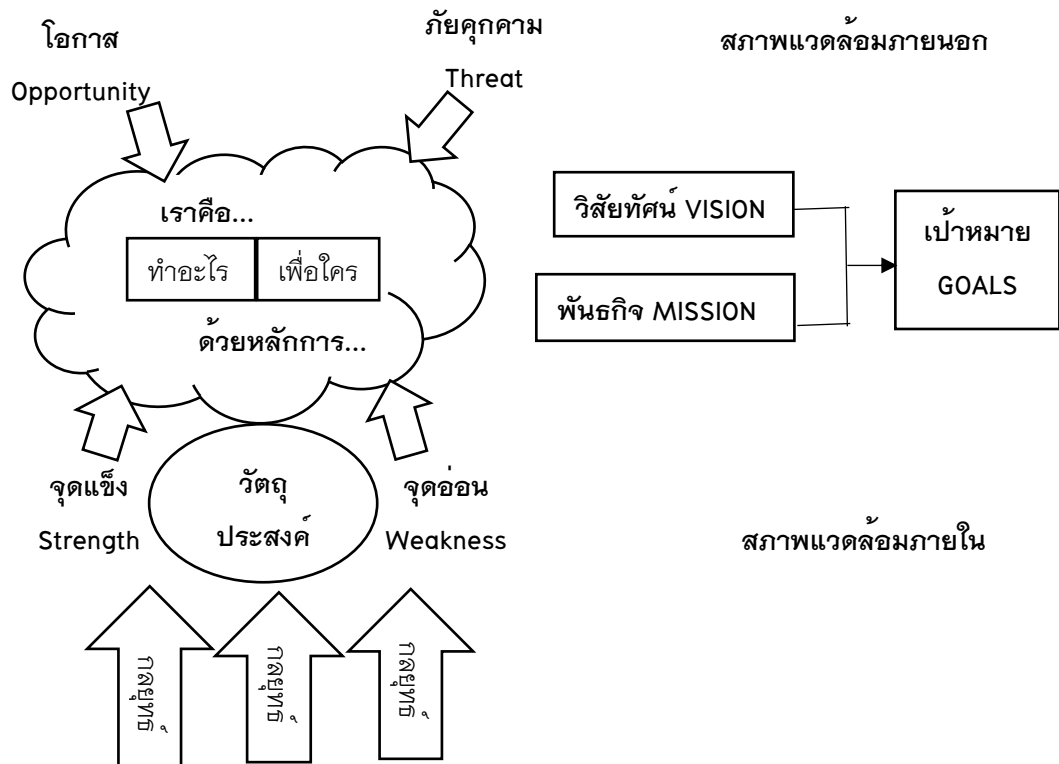


ภาพประกอบ 2 ขั้นตอนพื้นฐานของกระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์
ที่มา: Abbass F. (2003 อ้างถึงใน วรางคณา ผลประเสริฐ (2553, หน้า 16)

ปัทมรส มาลากุล ณ อยุธยา (2550, หน้า 1-12) กล่าวว่า กระบวนการในการจัดการเชิงกลยุทธ์ ประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. การจัดการวางกลยุทธ์ (Strategy Formulation) หรือ การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning) คือ เอกสารที่ระบุวิสัยทัศน์ (Vision) ภารกิจ (Mission) และกลยุทธ์ (Strategies) ต่าง ๆ ในการดำเนินงานขององค์การหนึ่ง ๆ เป็นแผนระยะยาวที่บอกถึงทิศทาง การดำเนินงานขององค์การ สำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการประสานและกำกับติดตาม การดำเนินงานในส่วนงานต่าง ๆ ขององค์การ ให้เป็นไปในทิศทางและจังหวะเวลาที่ สอดคล้องกัน เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นจากการวิเคราะห์สภาพการณ์ภายนอกและภายใน

องค์กร เพื่อคาดคะเนแนวโน้มของสถานการณ์และกำหนดแนวทางการดำเนินการของ
องค์กรให้สอดคล้องเหมาะสมกับแนวโน้มของสถานการณ์ดังกล่าว



ภาพประกอบ 3 การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning)
ที่มา: บัณฑิต มาลากุล ณ อยุธยา (2550, หน้า 2)

องค์ประกอบของการวางแผนกลยุทธ์ ประกอบด้วย

1. SWOT
2. การกำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) และภารกิจ (Mission)
3. การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective)
4. การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy)
5. การกำหนดแผนปฏิบัติการ (Action Plan)

ขั้นตอนการจัดทำแผนกลยุทธ์

1. การวิเคราะห์สถานการณ์ (Situational Analysis) หมายถึง การคาดคะเน
แนวโน้มของสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งภายในภายนอกและภายในองค์กร โดยมีตัวแปร
สำคัญที่ควรพิจารณาดังต่อไปนี้

1.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (External Environment)

เพื่อหาโอกาสและภัยคุกคาม โดยพิจารณาในแง่ต่าง ๆ เช่น การเมือง เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี การต่างประเทศ ตลาด ลูกค้า คู่แข่ง ผู้สนับสนุน วัตถุดิบ ตลาดแรงงาน ฯลฯ โดยพิจารณาถึงแนวโน้มของตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

1.1.1 สภาพแวดล้อมโดยทั่วไป (General Environment) อันได้แก่

S-Social สภาพและกระแสสังคมและชุมชนที่ล้อมรอบองค์กร

T-Technology แนวโน้มของพัฒนาการด้านเทคโนโลยี โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับองค์กร

E-Economic สภาพและแนวโน้มเศรษฐกิจ

P-Politics สภาพของการเมือง รวมทั้งกฎหมายและนโยบายทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์กร

I-International แนวโน้มของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อองค์กร

1.1.2 สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์กรโดยตรง

(Operational Environment) ซึ่งปัจจัยที่ควรพิจารณาดังนี้

- สภาพของตลาด

- ช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการ (Channels of Distribution and Service Delivery System)

- กลุ่มลูกค้าผู้รับบริการ

- สภาพของคู่แข่งและการแข่งขัน

- สภาพของคู่ค้า หรือองค์กรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับองค์กรของเรา (Counterparts) เช่น ส่วนราชการในพื้นที่เดียวกัน เป็นต้น

- สภาพของผู้ที่ป้อนวัตถุดิบหรืออุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนเทคโนโลยีให้แก่องค์กร (Suppliers)

- สภาพของตลาดแรงงานที่เป็นตัวกำหนดปริมาณและคุณภาพและความรู้สึกผูกพันของคนในองค์กร

ปัจจัยภายนอกเหล่านี้ คือตัวอย่างของปัจจัยที่ควรนำมาพิจารณาเพื่อวิเคราะห์หรือมองหาโอกาส (Opportunities) และ ภัยคุกคาม (Threats) ขององค์กร

1.2 การวิเคราะห์สภาพการณ์ภายในองค์กร (Internal Situation) เพื่อหาจุดแข็งและจุดอ่อน เช่น ความสามารถด้านการตลาด การผลิต การเงิน สารสนเทศ กฎระเบียบ การจัดการและทรัพยากรบุคคล ฯลฯ ซึ่งสิ่งที่ควรพิจารณาได้แก่ปัจจัยต่อไปนี้

- ความสามารถทางการตลาดในการที่จะกระตุ้นให้เกิดอุปสงค์หรือความต้องการสินค้าและบริการที่องค์กรผลิต
- ความสามารถในการจัดจำหน่ายหรือส่งมอบสินค้าและบริการที่องค์กรผลิต
- ความสามารถในการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์และวัตถุดิบขององค์กร เพื่อให้สามารถนำมาใช้งานได้ในยามจำเป็น (Stockpiling Capability)
- ความสามารถในการผลิตสินค้าและบริการให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ
- ความสามารถในการจัดซื้อจัดหาเครื่องจักรเครื่องมือ วัตถุดิบและปัจจัยการผลิตต่าง ๆ

- ความสามารถในการบริหารจัดการ
- การวางแผน
- การจัดโครงสร้างองค์กร
- การประสานงานระหว่างส่วนงานต่าง ๆ
- การบริหารการเงินและงบประมาณ
- การบริหารทรัพยากรบุคคลขององค์กร
- ความสามารถในการติดตาม อำนาจการ การกำกับและควบคุมงาน
- ภาวะผู้นำ : บุคลิกภาพ ภาพลักษณ์ ความรู้ความสามารถ คุณธรรม ความเอาใจจริงเอาใจใส่ เอาใจใส่และให้ความสำคัญต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

ปัจจัยเหล่านี้เป็นปัจจัยที่ควรนำมาพิจารณาเพื่อระบุจุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weaknesses) ขององค์กร

2. การกำหนดหรือทบทวนวิสัยทัศน์และภารกิจขององค์กร วิสัยทัศน์ขององค์กร (Vision) คือ คำบรรยายถึงสภาพและการดำเนินงานขององค์กรที่ต้องการให้เกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขแนวโน้มของสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่ได้คาดคะเนไว้ การกำหนดหรือ

ทบทวนวิสัยทัศน์ เพื่อกำหนดให้แน่ชัดว่าองค์การของตนจะมีลักษณะเช่นใดมีหน้าที่บริการอะไร แก่ใครบ้าง มีปรัชญาหรือค่านิยมหลักในการดำเนินการเช่นใด

การกำหนดภารกิจมีสองระดับ คือ

- ระดับแรกเป็นการกำหนดภารกิจในลักษณะของอำนาจ

(Mandate) หรือบทบาทหน้าที่ขององค์การที่สังคมกำหนดให้หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ การตอบคำถามที่ว่า “องค์การนี้มีมาเพื่ออะไร” (Organizational Charter) ซึ่งคำตอบจะคงที่ตลอดชั่วอายุขององค์การ

- ระดับที่สอง เป็นการกำหนดภารกิจที่องค์การจะต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ (Organizational Mission) ซึ่งเปรียบเสมือนวัตถุประสงค์ของแผนกลยุทธ์นั่นเอง ซึ่งอาจปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์แต่ไม่ควรเปลี่ยนแปลงไม่สอดคล้องกับภารกิจดั้งเดิม (ระดับแรก) ขององค์การ

3. การกำหนดกลยุทธ์ เมื่อได้กำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจอันเป็นเป้าหมายในการดำเนินงานขององค์การแล้ว ขั้นตอนต่อมาคือการกำหนดกลยุทธ์ ซึ่งหมายถึงแนวทางหรือวิธีการต่าง ๆ ที่จะนำองค์การไปสู่การบรรลุผลตามวิสัยทัศน์ที่ได้สอดคล้องกับแนวโน้มที่สำคัญที่ระบุไว้ในการวิเคราะห์สถานการณ์ภายนอกและภายในองค์การด้วย โดยพิจารณากำหนดกลยุทธ์ได้ดังนี้

3.1 พิจารณาโอกาสสำคัญที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมแล้วมองหาวิธีการที่จะใช้จุดแข็งขององค์การให้ได้ประโยชน์ในการคว้าโอกาสนั้นมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อองค์การ โดยพิจารณาจุดอ่อนขององค์การประกอบด้วยเพราะองค์การอาจมีจุดอ่อนที่เป็นอุปสรรคทำให้ไม่สามารถนำเอาจุดแข็งที่มีอยู่มาใช้ในการคว้าโอกาสที่เปิดขึ้นมาได้ เช่นเมื่อเศรษฐกิจเฟื่องฟูองค์การที่มีขีดความสามารถด้านการผลิตสูงย่อมมีความได้เปรียบ แต่ถ้าหากองค์การนั้นมีจุดอ่อนอยู่ที่การตลาดก็จะทำให้ไม่สามารถใช้จุดแข็งด้านความสามารถในการผลิตได้อย่างเต็มที่

3.2 พิจารณาถึงภัยคุกคามที่สำคัญ โดยพยายามหากกลยุทธ์ที่เป็นการนำเอาจุดแข็งที่มีอยู่มาใช้คว้าโอกาสอื่นที่เกิดขึ้น เช่น เมื่อมีคู่แข่งที่เข้มแข็งเข้ามาในตลาดที่เราครองอยู่ก็อาจต้องใช้จุดแข็งของเรา เช่น ในเรื่องความสัมพันธ์สนมกับตัวแทนจำหน่ายในพื้นที่เป็นเครื่องป้องกันตัว เป็นต้น

2. การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ (Strategic Implementation) ประกอบด้วย

2.1 การกำหนดเป้าหมายการดำเนินงาน

2.2 การวางแผนปฏิบัติการ (Action Plan) ที่ระบุกิจกรรมต่าง ๆ
ที่จะต้องดำเนินการ

2.3 การปรับปรุง พัฒนางองค์กร เช่น ในด้านโครงสร้าง ระบบงาน
ทรัพยากรบุคคล วัฒนธรรมองค์การและปัจจัยการบริการต่าง ๆ ในองค์การ

ในกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัตินั้นต้องอาศัยแผนปฏิบัติการเป็นเครื่องมือสำหรับ
ใช้เป็นแนวปฏิบัติสำหรับส่วนงานต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างสอดคล้องกันทั้งแง่ทิศทางและ
จังหวะเวลา โดยการจัดทำแผนปฏิบัติการนั้นอาจใช้รูปแบบต่าง ๆ กันได้หลายแบบ เช่น
การใช้การวางแผนโครงการแบบเหตุผลสัมพันธ์ (Logical Framework Project Planning)
หรืออาจเขียนในทำนอง Gantt Chart ก็ได้แต่อย่างน้อยในแผนปฏิบัติการควรมี
องค์ประกอบพื้นฐาน ดังนี้

- 1) ชื่อแผนงาน ซึ่งก็คือชื่อของกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์นั่นเอง
- 2) วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของแผนงานนั้น ซึ่งจะสามารถใช้เป็น
ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Success Indicators) และเป็นมาตรการที่สามารถใช้ในการ
ติดตามประเมินความสำเร็จก้าวหน้าของการดำเนินการตามแผนงานได้
- 3) ชื่อโครงการ งานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่อยู่ในแผนงานนั้น
- 4) วัตถุประสงค์ เป้าหมายหรือตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ
กิจกรรมนั้น ๆ ที่ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานสามารถใช้ในการติดตามประเมินผลงานได้
- 5) เงื่อนไขเวลาซึ่งสะท้อนถึงลำดับก่อน-หลังในการดำเนินการ
- 6) ผู้รับผิดชอบในการดำเนินโครงการให้บรรลุผลสำเร็จ
- 7) งบประมาณ และปัจจัยนำเข้า (Inputs) ต่าง ๆ เช่น วัสดุอุปกรณ์ที่
จำเป็นสำหรับการดำเนินงานให้ประสบผลสำเร็จ

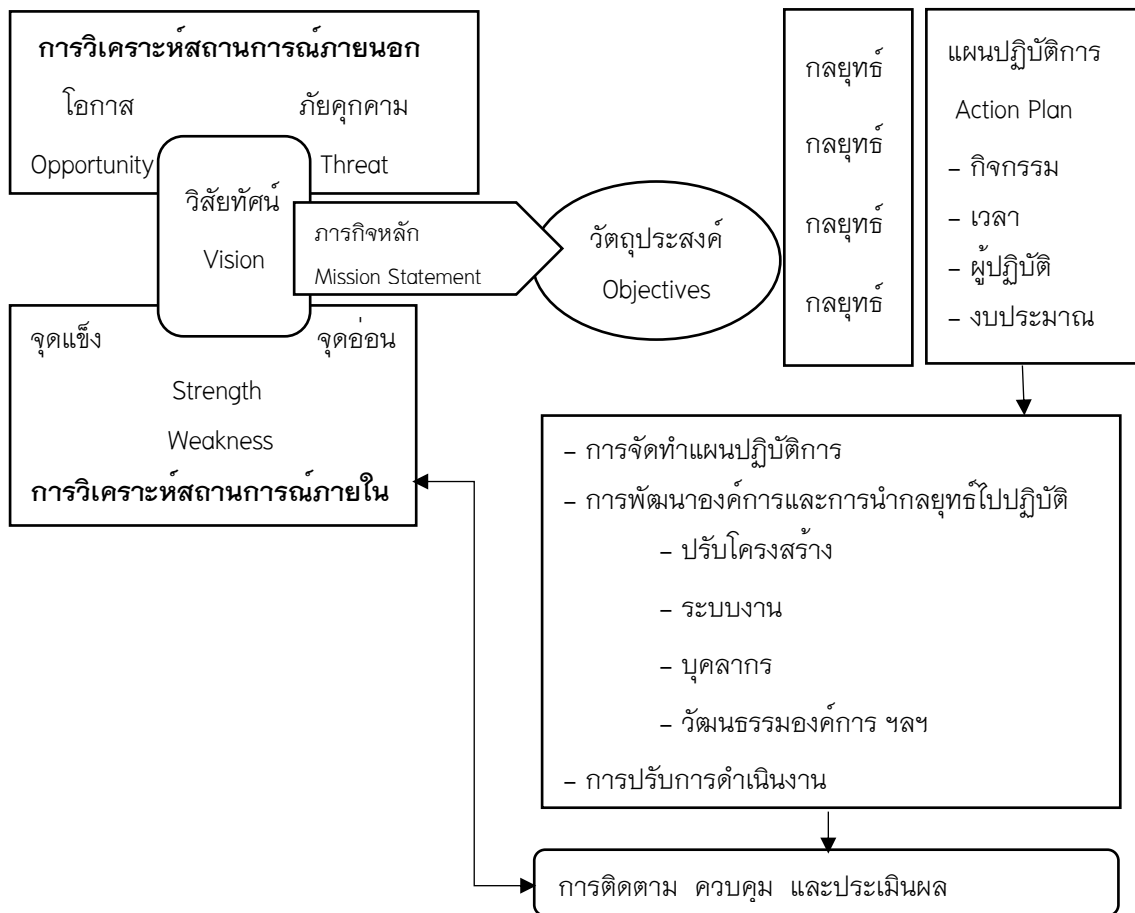
3. การควบคุมและประเมินผลเชิงกลยุทธ์ (Strategic Control and
Evaluation) ประกอบด้วย

3.1 การติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์

3.2 การติดตามสถานการณ์และเงื่อนไขต่าง ๆ ที่อาจเปลี่ยนแปลงไป
ซึ่งอาจทำให้ต้องมีการปรับแผนกลยุทธ์

ขั้นตอนสุดท้ายของการบริหารเชิงกลยุทธ์ ซึ่งหมายถึงการคอยติดตาม
ตรวจสอบความก้าวหน้า ปัญหา อุปสรรค ตลอดจนความสำเร็จและล้มเหลวของ
โครงการกิจกรรมต่าง ๆ ที่ประกอบขึ้นเป็นกลยุทธ์ขององค์การ ซึ่งวิธีการในการติดตาม

ประเมินผลนั้น ก็คือการคอยติดตามข่าวสารข้อมูล โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับตัวชีวิต
 ความสำเร็จต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้และคอยแก้ไขปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น
 ตลอดจนถึงการคอยติดตามให้การสนับสนุนแก่ผู้ปฏิบัติงานในส่วนงานต่าง ๆ ในทุก ๆ ด้าน
 ให้สามารถปฏิบัติตามกลยุทธ์ให้ได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพ การติดตามประเมินผลนี้
 นอกจากจะช่วยให้ทราบถึงความสำเร็จก้าวหน้าของงานแล้ว ก็ยังเป็นการกระตุ้นและจูงใจ
 ให้ผู้ปฏิบัติงานให้รับเอากลยุทธ์ไปปฏิบัติด้วย นอกจากนี้ การได้เรียนรู้ถึงผลสำเร็จหรือ
 ล้มเหลว ตลอดจนถึงข้อผิดพลาดต่าง ๆ ก็ยังเป็นส่วนของกระบวนการเรียนรู้ขององค์การ
 ซึ่งการที่มีขีดความสามารถในการเรียนรู้สูงย่อมได้เปรียบในยามที่สถานการณ์ต่าง ๆ
 เปลี่ยนแปลงไป เพราะจะสามารถปรับตัวเองได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว



ภาพประกอบ 4 การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning)

ที่มา: บัณรส มาลากุล ณ อยุธยา (2550, หน้า 12)

สรุปการจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นเทคนิควิธีการพัฒนาองค์การให้สามารถอยู่รอด และเจริญก้าวหน้าไปได้ภายใต้สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและรุนแรง แม้กระบวนการในการจัดการเชิงกลยุทธ์จะค่อนข้างสลับซับซ้อนแต่ก็เป็นกระบวนการที่ช่วยให้สามารถกำหนดทิศทางการดำเนินงานและการพัฒนาองค์การได้อย่างรอบคอบ และสามารถที่จะระดมการมีส่วนร่วมของบุคลากรต่าง ๆ ในองค์การ เพื่อที่จะนำมา กำหนดทิศทางและกลยุทธ์ที่จะเป็นแนวทางในการดำเนินงานร่วมกันด้วย เมื่อทุก ๆ คนใน องค์การมองเห็นและเข้าใจทิศทางที่องค์การจะมุ่งไปการดำเนินงานที่สอดคล้องกัน ใน ระหว่างส่วนต่าง ๆ ในองค์การก็มีโอกาสเกิดขึ้นได้มากและเมื่อนั้นศักยภาพที่มีอยู่ใน องค์การก็จะถูกนำมาใช้ในการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้อย่าง แท้จริง

การบริหารเชิงกลยุทธ์ด้านสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณสุข กฎหมายได้กำหนดให้ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่ คือ องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาลเมืองพัทยา และองค์ปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งมีหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณสุข ในเขตท้องถิ่นของตน โดยมีผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบ ดังนี้

1. นายก้องการการบริหารส่วนตำบล นายกเทศมนตรี นายกเมืองพัทยาเป็นผู้รับผิดชอบในฐานะผู้อำนวยการท้องถิ่น มีหน้าที่ช่วยเหลือผู้อำนวยการจังหวัดและ ผู้อำนวยการอำเภอตามที่ได้รับมอบหมาย

2. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดเทศบาล ปลัดเมืองพัทยาเป็นผู้ช่วย ผู้อำนวยการท้องถิ่นรับผิดชอบและปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขใน เขตท้องถิ่นของตน และมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้อำนวยการท้องถิ่นตามที่ได้รับมอบหมาย

นอกจากผู้บริหารท้องถิ่นนายกและปลัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แห่งพื้นที่ (องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล เมืองพัทยา) กฎหมายยังกำหนดให้มีเจ้า พนักงาน คือ บุคคลซึ่งผู้อำนวยการท้องถิ่นแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและ บรรเทาสาธารณสุขในพื้นที่ต่าง ๆ และอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ซึ่งได้รับสมัคร ประชาชนผู้มีคุณสมบัติเข้ารับการฝึกอบรมและอยู่ในสังกัดศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่าย พลเรือน องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล เมืองพัทยา

กลยุทธ์การบริหารงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของผู้บริหาร ท้องถิ่น

1. ระยะเวลาก่อนเกิดสาธารณภัย เป็นการดำเนินกิจกรรมเพื่อให้เกิดการป้องกันและลดผลกระทบของภัย (Prevention and Mitigation) และการเตรียมความพร้อม (Preparedness) เพื่อให้การปฏิบัติเมื่อมีเหตุสาธารณภัยเกิดขึ้น ลดอันตรายและความสูญเสียให้มากที่สุด โดยใช้หลักการจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติโดยอาศัยชุมชนเป็นฐาน (Community Based Disaster Risk Management) ซึ่งเป็นหลักการสากลที่ประเทศต่าง ๆ ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติเรียกกันโดยย่อว่า CBDRM ซึ่งมีกิจกรรมแต่ละด้าน คือ

- การสร้างความตระหนักแก่ชุมชน ให้ร่วมกันคิด ร่วมกันวางแผน ป้องกันและลดผลกระทบจากสาธารณภัย
- การจัดให้มีการประเมินความเสียหายสำรวจพื้นที่เสี่ยงภัย
- การจัดให้มีแผนเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติสำหรับชุมชน
- การจัดให้มีการฝึกซ้อมแผน
- การจัดเตรียมทรัพยากรกู้ภัยและช่วยชีวิต
- การจัดเตรียมระบบสื่อสารในภาวะฉุกเฉิน
- การจัดเตรียมสถานที่หลบภัย เส้นทางอพยพและสำรองอาหาร

น้ำดื่ม

2. ระยะเวลาเกิดภัย เป็นการดำเนินการในสถานการณ์ฉุกเฉิน โดยระดมทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อการระงับภัยหรือลดความรุนแรงของภัยที่เกิดขึ้น กิจกรรมที่สำคัญประกอบด้วย

- การจัดตั้งศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจ เพื่อให้หน่วยงานที่เข้ามาช่วยเหลือได้ประสานการดำเนินการกับผู้อำนวยการเหตุการณ์มีการสั่งการแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ

- การแจกเตือนภัย ซึ่งแบ่งเป็นการแจกเตือนล่วงหน้าและการเตือน

ฉุกเฉิน

- การเข้าระงับเหตุบรรเทาภัยให้ยุติโดยเร็ว
- การค้นหาและช่วยเหลือผู้ประสบภัย นำส่งสถานพยาบาล
- การจัดให้มีอาหาร น้ำดื่ม เสื้อผ้า ที่พักฉุกเฉิน เวชภัณฑ์
- การติดต่อสื่อสาร

- การอพยพประชาชน
- การปฐมพยาบาล
- การดูแลความปลอดภัยบริเวณสถานที่เกิดภัยพิบัติและสถานที่รองรับ

การอพยพ

- การรายงานสถานการณ์

3. ระยะเวลาหลังจากภัยยุติแล้ว สาธารณภัยหรือภัยพิบัติเมื่อเกิดขึ้นแล้วช่วยอมสร้าง'ความเสียหายและส่งผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายและจิตใจ รวมถึงคุณภาพชีวิตของประชาชน ซึ่งจำเป็นต้องจัดให้มีการฟื้นฟูและการบูรณะ (Rehabilitation and Reconstruction) ประกอบด้วยกิจกรรม ดังนี้

- การจัดตั้งหน่วยบรรเทาทุกข์ เช่น ปฐมพยาบาลผู้ป่วยเจ็บ การขนย้ายผู้ประสบภัยและทรัพย์สินไปยังที่ปลอดภัย การเลี้ยงดูผู้ประสบภัยที่ยังไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ในระยะแรก เป็นต้น

- การประเมินความเสียหายและความช่วยเหลือให้ตรงตามความต้องการผู้ประสบภัย

- การสำรวจสิ่งสาธารณูปโภคที่ชำรุดเสียหาย
- การกำจัดสิ่งปฏิกูล การรื้อถอนทำลายซากปรักหักพัง
- การซ่อมแซมบ้านเรือนราษฎร สิ่งสาธารณประโยชน์และสาธารณูปโภค ให้สามารถใช้งานได้ตามปกติโดยเร็ว

- การประชาสัมพันธ์ ฟื้นฟูสภาพจิตใจ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชน

- การฟื้นฟูสภาพความเป็นอยู่ การบริการภาครัฐ การจ้างงานและการประกอบอาชีพ (กระทรวงมหาดไทย, 2552, หน้า 1-6)

ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้มแข็งกับการจัดการภัยพิบัติ

ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้มแข็ง หมายถึง ผู้นำที่มีขีดความสามารถในการจัดการปัญหาของชุมชนระดับหนึ่ง โดยผู้นำมีความสามารถสื่อสารและมีการเรียนรู้ร่วมกันกับคนในชุมชนอย่างต่อเนื่องบนพื้นฐานวัฒนธรรม ความเชื่อ คุณค่าดั้งเดิม ศาสนาและเศรษฐกิจชุมชนที่พึ่งพาเอื้อเฟื้อกันและกัน โดยผู้นำได้ใช้ศักยภาพของตนเองเข้าคลี่คลายและจัดการปัญหาด้วยตนเองภายใต้ความร่วมมือและสนับสนุนจากคนในชุมชน

อาจกล่าวได้ว่าผู้นำนั้นเป็นตัวแทนของการเปลี่ยนแปลงในการกำหนดกลยุทธ์ การบริหารจัดการแนวทางการดำเนินงาน การนำเข้าสู่ความรู้สู่ชุมชนและเข้าสู่กระบวนการเปลี่ยนแปลง การมีผู้นำที่มีความเข้มแข็งเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการขับเคลื่อนการ เริ่มต้นการจัดการชุมชน ภาวะผู้นำนั้นอาจเกิดขึ้นได้จากตัวบุคคลเองหรือจากองค์กรและ จากภายในชุมชนหรือภายนอกก็ได้ผู้นำที่ประสบความสำเร็จนั้นจะต้องมีลักษณะอย่างหนึ่ง หรือหลาย ๆ อย่าง (หทัยทิพย์ นราแหวน และทวิดา กมลเวชช, 2558, หน้า 46)

ดังตาราง 1

ตาราง 1 คุณสมบัติของความเป็นผู้นำต่อการจัดการตนเองขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น

ความเป็นผู้นำ	คุณสมบัติ
มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ในการทำสิ่ง ใหม่ ๆ	1. สามารถหาวิธีการ ดึงทรัพยากร ดึงคน ยุทธศาสตร์ 2. มีความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและความไม่แน่นอนใน การดำเนินงานได้
มีทักษะในการสื่อสารดี	1. มีความสามารถในการแสดงออกและการสื่อสารเชิงบวก 2. มีวิสัยทัศน์ในการมองปัญหาที่ครอบคลุม 3. เป็นผู้ที่สามารถช่วยอำนวยความสะดวกในการสร้างปฏิสัมพันธ์ และควบคุมสถานการณ์ได้
มีการเรียนรู้	1. มีความสามารถในการปรับตัวต่อสถานการณ์ มีความเป็นผู้นำใน การเรียนรู้ 2. สามารถสร้างกลไก สร้างโครงสร้างการเรียนรู้และการติดตาม ความก้าวหน้า
เชื่อมโยงความสัมพันธ์ ของเครือข่ายได้	1. มีความเข้าใจและสามารถโยงการทำงานเข้ากับคนหลาย ๆ กลุ่ม 2. สามารถสร้างเครือข่ายของสมาชิกทั้งภายในและภายนอกชุมชน 3. มีความสามารถในการจัดการความขัดแย้ง
มีวิธีคิดที่เป็นระบบ	1. มองเห็นปฏิสัมพันธ์ กระบวนการและมองเห็นความเป็นไปได้ 2. สามารถแยกความแตกต่างภายในโครงสร้างที่ซับซ้อนได้ 3. ไม่ใช่วิธีคิดแบบชี้วัดตัดสิน

ที่มา: หทัยทิพย์ นราแหวน และทวิดา กมลเวชช (2558, หน้า 46)

แนวคิดการบริหารเชิงกลยุทธ์การจัดการสาธารณภัยในปัจจุบัน

จากการที่ภัยพิบัติมีแนวโน้มทวีความรุนแรงและสลับซับซ้อนมากขึ้นและสร้างความสูญเสียทางเศรษฐกิจและสังคม เมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2548 ผู้แทนรัฐบาลจาก 168 ประเทศ ได้ประชุมกันที่เมืองโกเบ (Kobe) จังหวัดเฮียวโกะ (Hyogo) ประเทศญี่ปุ่น สาระสำคัญที่ได้จากการประชุมมีดังนี้

1. การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติเป็นเรื่องที่ทุกคนต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก
2. ต้องให้คนในชุมชนรู้ถึงความเสี่ยงภัยและวิธีจัดการกับความเสี่ยงนั้น ๆ
3. สร้างความเข้าใจและการตระหนักถึงภัยแก่สาธารณชน
4. มีการดำเนินการเพื่อลดความเสี่ยงภัย
5. เตรียมความพร้อมซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้ทันที

สาระของการประชุมในครั้งนั้น ส่งผลให้ทั่วโลกรวมถึงประเทศไทยเริ่มหันมาปรับแนวความคิดในการจัดการภัยพิบัติจากแนวคิดเดิมที่เน้นการจัดการในภาวะฉุกเฉิน (Emergency Management) มาเป็นการจัดการภัยพิบัติโดยเน้นการจัดการความเสี่ยงภัยพิบัติ (Disaster Risk Management) เพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัยพิบัติ โดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจกรรม ซึ่งแนวคิดนี้เรียกกันโดยทั่วไปว่า การจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติโดยอาศัยชุมชนเป็นฐาน (Community Based Disaster Risk Management : CBDRM) มีขั้นตอนดังนี้

1. สร้างความตระหนักว่า “ชุมชนกำลังเผชิญกับภัยอะไรอยู่” ภัยสำคัญดอกแรกในการแก้ไขปัญหาจัดการความเสี่ยงภัย คือ การทำให้คนในชุมชนเข้าใจภัยพิบัติอย่างถ่องแท้ โดยเริ่มจากสร้างความตระหนักว่าตนกำลังเผชิญกับภัยอะไรให้เข้าใจถึงสาเหตุและสามารถคาดคะเนถึงผลที่อาจเกิดขึ้นแล้วนำไปเตรียมหาแนวทางในการป้องกันและลดความเสี่ยงจากผลกระทบ ทั้งนี้ผู้ที่ารู้ เข้าใจและสามารถประเมินสถานการณ์ได้ดีที่สุด คือ ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่เพราะคนที่อยู่ในชุมชนเหล่านี้เป็นผู้ที่รู้จักสภาพพื้นที่ของตนและอาจมีประสบการณ์จากอันตรายที่เกิดขึ้นแล้ว อีกทั้งยังจะเป็นบุคคลกลุ่มแรกที่จะต้องเผชิญกับภัยพิบัติในชุมชนครั้งต่อไป
2. ให้เข้าใจว่า “ผลกระทบจากภัย สามารถคาดการณ์ได้” เมื่อคนในชุมชนตระหนักว่าชุมชนกำลังเผชิญกับภัยอะไรอยู่ โดยการสำรวจข้อมูลปฏิทินฤดูกาลและประวัติการเกิดภัยในพื้นที่หมู่บ้านชุมชนของตนแนวคิดการป้องกันภัยเชิงรุกที่สำคัญ คือ การจัดให้

มีการประเมิน วิเคราะห์ความเสี่ยงภัยและการกำหนดมาตรการและวิธีการควบคุมหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยงและการลดผลกระทบของความเสียหาย

3. การควบคุมบริหารจัดการโดย “องค์กรชุมชน” หลังจากที่ได้มาตรการวิธีการควบคุมหรือการลดความเสี่ยงภัยแล้วชุมชนจะต้องจัดให้มีการบริหารจัดการในรูปแบบคณะกรรมการอำนวยการและคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ เช่น ฝ่ายเฝ้าระวังภัย ฝ่ายแจ้งเตือนภัย ฝ่ายอพยพ ฝ่ายค้นหาและช่วยเหลือผู้ประสบภัย ฝ่ายปฐมพยาบาล ฝ่ายประสานงานกับองค์กรภายนอก เป็นต้น

4. มีแผนเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติสำหรับชุมชน เมื่อชุมชนมีการประเมินความเสี่ยง กำหนดมาตรการวิธีการควบคุมได้แล้วจะต้องจัดให้มีการจัดทำแผนเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติสำหรับชุมชน ซึ่งประกอบด้วย แผนการแจ้งเตือนภัย แผนการอพยพประชาชน แผนการเผชิญเหตุด้านต่าง ๆ ไว้และจัดให้มีการฝึกซ้อมแผนต่าง ๆ ในเวลา ก่อนเกิดสาธารณภัยเป็นประจำและประเมินผลเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการเผชิญเหตุที่คาดว่าจะเกิดขึ้น (กระทรวงมหาดไทย, 2552, หน้า 8-10)

พิทักษ์ มั่นจันทิก (2558, หน้า 2354) กล่าวว่า กลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามแผนยุทธศาสตร์การบริหาร 5 ด้าน คือ 1) การกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร 2) พันธกิจและภารกิจ 3) วัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร 4) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในอนาคต และ 5) การเตรียมความพร้อมของทรัพยากร

กระทรวงมหาดไทย (2560, หน้า 5-8) ได้มีการนำเอาหลักการบริหารจัดการมาใช้ 2 แนวทางมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้เกิดการบูรณาการข้อมูลด้านสาธารณภัยอย่างมีคุณภาพ โดยทางที่ปรึกษาได้นำเอาหลักการ ดังนี้

1. หลักการบริหาร 4M Management

เป็นการนำคุณสมบัติของทรัพยากรมาใช้ในการบริหารจัดการสาธารณภัย โดยการแบ่งข้อมูลออกเป็น 4 กลุ่มข้อมูลได้แก่

1.1 ข้อมูลกำลังคน (Man) ได้แก่ ข้อมูลด้านกำลังคนที่อยู่ทั้งภายในกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและข้อมูลจาก หน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสาธารณภัย

1.2 ข้อมูลเครื่องมือเครื่องจักรรวมไปถึงสิ่งของสำรองจ่ายของบริจาค (Material) ได้แก่ ข้อมูลเครื่องมือเครื่องจักรกลที่ใช้งาน ในการเผชิญเหตุ หรือบรรเทาเหตุ

ในช่วงที่เกิดภัย และช่วงหลังเกิดภัย และข้อมูลสิ่งของ ทั้งสิ่งของสำรองจ่ายและสิ่งของบริจาค

1.3 ข้อมูลงบประมาณด้านสาธารณภัย (Money) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านงบประมาณ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเพื่อการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย รวมไปถึงข้อมูลการใช้เงินทดรองราชการและงบป้องกัน

โดยการนำเอาข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้ เพื่อให้สอดคล้องกับการนำเอาข้อมูลมาใช้เพื่อการบริหาร (Management) เพื่อให้การจัดการข้อมูลสาธารณภัยสามารถวางแผนการใช้งาน ติดตามและวัดผลการใช้งาน และ ปรับปรุงกระบวนการหรือวิธีใช้งานให้ดีขึ้น ซึ่งความรู้และความเข้าใจดังกล่าวจะช่วยให้กระบวนการวางแผนและ การบริหารจัดการสาธารณภัยได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ข้อมูลการประเมินความต้องการจากภัยพิบัติภายใต้โครงการเสริมสร้างศักยภาพการบริหารจัดการสาธารณภัย โดยทวิตา กมลเวช อธิบายว่าผลการงาน การศึกษาวิเคราะห์เพื่อการบริหารจัดการระบบข้อมูลด้านสาธารณภัยที่มีประสิทธิภาพมีการจัดแบ่งรูปแบบการจัดเก็บข้อมูลให้สามารถรองรับการเชื่อมโยง และโครงสร้างของข้อมูลที่สอดคล้องกับกรอบ ของชุดข้อมูลสำหรับประเมินความต้องการจากสาธารณภัยที่ทางกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้ดำเนินการอยู่ โดยเฉพาะในการประเมินความต้องการจากภัยพิบัติ โดยมีการแบ่งกลุ่มข้อมูลที่ใช้ประเมินความต้องการความช่วยเหลือออกเป็น 7 กลุ่ม ดังนี้

2.1 ปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดภัย ได้แก่ ข้อมูลแนวโน้มหรือข้อมูลเชิงสถิติที่ใช้ในการประเมินปัจจัยเสี่ยงที่จะเกิดสาธารณภัย หรือใช้ในการประกอบการตัดสินใจในการบริหารสาธารณภัยในขณะที่เกิดภัยได้ เช่น ข้อมูลอุทกภัย ข้อมูลปริมาณน้ำฝน ข้อมูลระดับน้ำข้อมูลพายุฝน

2.2 ข้อมูลทั่วไปทางกายภาพและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ อาณาเขตติดต่อ ข้อมูลทางกายภาพและ สิ่งแวดล้อม เช่น อาณาเขตติดต่อ สภาพพื้นที่ลุ่มน้ำ

2.3 ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ข้อมูลสิ่งปลูกสร้าง สะพาน ถนน เขื่อน อ่างเก็บน้ำที่สามารถนำมาใช้เป็นข้อมูล ประกอบการบริหารสาธารณภัยได้

2.4 ข้อมูลทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ข้อมูลแหล่งเศรษฐกิจ หรือพื้นที่เศรษฐกิจของพื้นที่ เพื่อที่สามารถใช้เป็นข้อมูลในการประเมินความเสียหายทางด้านเศรษฐกิจ

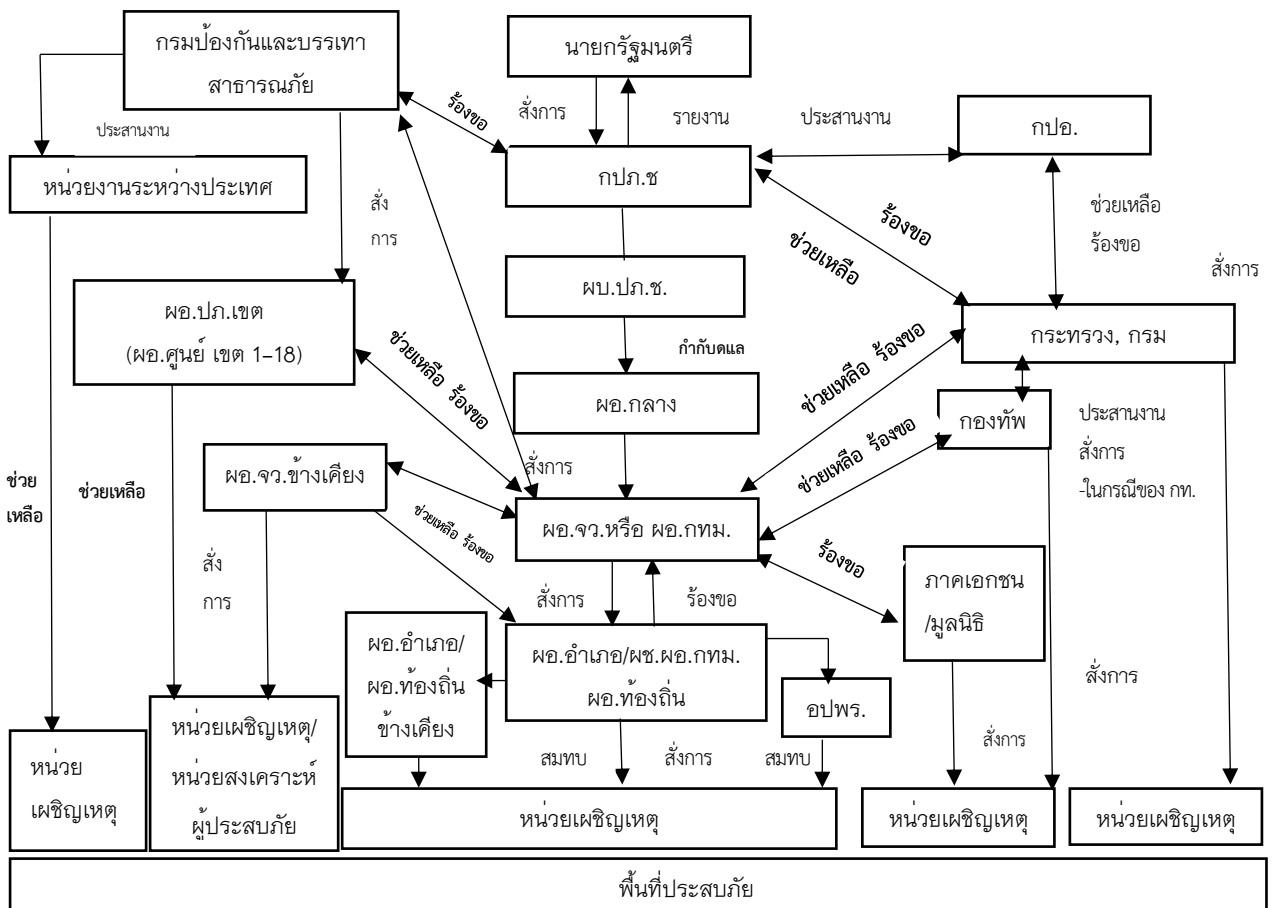
เช่น ข้อมูลสถานประกอบการ ข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรม

2.5 ข้อมูลสถานที่สำคัญ ได้แก่ ข้อมูลสถานที่สำคัญที่ต้องได้รับการปกป้องเป็นพิเศษในขณะเกิดภัย เช่น วัด สถานที่ท่องเที่ยว

2.6 ข้อมูลประชากร ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานประชากร และข้อมูลประชากรที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ เช่น ข้อมูลประชากร เด็ก ข้อมูลผู้พิการ ข้อมูลคนใช้ติดเตียง

2.7 ข้อมูลการตอบโต้สาธารณภัย ได้แก่ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตอบโต้สาธารณภัย เช่น ข้อมูลเจ้าหน้าที่ ข้อมูลเครื่องมือเครื่องจักร เป็นต้น

การบริหารจัดการสาธารณภัยในอดีตและปัจจุบันมีโครงสร้างที่มีความซับซ้อน มีขั้นตอนการบังคับบัญชาหลายขั้นตอนทั้งทางราชการฝ่ายพลเรือนและข้าราชการฝ่ายทหารมีคณะกรรมการหลายคณะอยู่ในระบบการบริหารจัดการ ดังภาพประกอบ 5



ภาพประกอบ 5 โครงสร้างของการบริหารจัดการสาธารณภัยของประเทศไทย

ที่มา: นฤกมล จันทร์จิราวุฒิกุล (2555, หน้า 5)

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้สรุปปัจจัยหลักในการบริหารจัดการภัยพิบัติไว้ ดังนี้

1. ชุมชน เครือข่ายและอาสาสมัครเพื่อการจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติ
2. แผนการจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติประจำปีชุมชน
3. กระบวนการเสริมสร้างขีดความสามารถ การฝึกอบรมและการฝึกซ้อมแผนในการจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติ
4. การเฝ้าระวังภัยการแจ้งข้อมูลข่าวสารและสถานการณ์เกี่ยวกับภัยพิบัติ
5. กฎ ระเบียบ กติกาและข้อตกลงในการร่วมมือในชุมชน ซึ่งควรสอดคล้องและไม่ขัดต่อกฎหมายและนโยบายของประเทศ

6. กระบวนการติดตามการทำงานและการประเมินผลจากข้อมูลเบื้องต้น แสดงให้เห็นว่าการจัดการภัยพิบัติในชุมชนจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมให้กับประชาชนในชุมชนโดยการเพิ่มศักยภาพให้กับชุมชนตามแนวทางการจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติ โดยอาศัยชุมชนเป็นฐานแนวทางการจัดการของการพัฒนาที่ใช้ชุมชนเป็นฐานทางเป็นความรู้และทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตและเพื่อแก้ไขปัญหาและวิกฤติต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชนต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นของชุมชน เกิดชุมชนเข้มแข็งพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน ดังนั้นการมีส่วนร่วมของชุมชนจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การจัดการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการมีส่วนร่วมนั้นจะต้องเกิดขึ้นจากความร่วมมือกันในทุกขั้นตอนตั้งแต่การวิเคราะห์ปัญหา การวางแผน การดำเนินการและการประเมินผลจึงจะก่อให้เกิดการ พัฒนาอย่างแท้จริง (Cohen & Uphoff, 1977 อ้างถึงใน นิภาพรรณ เจนสันติกุล, 2558, หน้า 85)

โดยสรุป การบริหารเชิงกลยุทธ์ด้านสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารองค์กรต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถมีการใช้กระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์มี 4 ขั้นตอน 1) การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ 2) การกำหนดกลยุทธ์ 3) การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ 4) การควบคุมและประเมินกลยุทธ์

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุข

ความหมายของประสิทธิภาพ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถที่ทำให้เกิดผลในการงาน และคำว่าการปฏิบัติ หมายถึง การดำเนินไปตามระเบียบ แบบแผน การกระทำ เพื่อให้เกิดความชำนาญ ปฏิบัติ ปรนนิบัติ รับผิดชอบ

ทริศม์ชญา พิพัฒน์เพ็ญและคณะ (2557, หน้า 12) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง ความสามารถในการลดต้นทุนหรือทรัพยากรต่อหน่วย ของผลผลิตที่ได้จากการดำเนินงานต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในแผนหรือในทางกลับกันหมายถึง ความสามารถในการเพิ่มผลผลิตหรือผลประโยชน์ต่อหน่วยของต้นทุนที่ใช้ในการดำเนินงานสูงกว่าที่กำหนดไว้ในแผน โดยประสิทธิภาพเป็นอัตราส่วนแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตหรือผล ประโยชน์ที่ได้รับกับต้นทุนหรือทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินงานจริงเมื่อเปรียบเทียบกับแผนที่วางไว้

Harrington (1996, pp. 1853-1931 อ้างถึงใน พอนวิไล พรหมมะณี, 2556, หน้า 13-14) ได้ให้คำนิยามประสิทธิภาพรวมขององค์กรโดยให้ความสำคัญที่โครงสร้างและเป้าหมายขององค์กร (Organization's Structure and its Goals) ซึ่งกำหนดหลักประสิทธิภาพไว้ 12 ประการ ที่สะท้อนถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการบริหารจัดการที่มีระบบโดยมุ่งที่การทำงานให้เหมาะสมและง่ายขึ้น ซึ่งจะลดความสิ้นเปลืองในด้านต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน (Clearly Defined Ideal) ผู้บริหารต้องทราบถึงสิ่งที่ต้องการเพื่อลดความคลุมเครือและความไม่แน่นอน
2. ใช้หลักเหตุผลทั่วไป (Common Sense) ผู้บริหารต้องพัฒนาความสามารถสร้างความแตกต่างโดยค้นหาความรู้ และคำแนะนำให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
3. คำแนะนำที่ดี (Competent Counsel) ผู้บริหารต้องการคำแนะนำจากบุคคลอื่น
4. วินัย (Discipline) ผู้บริหารควรกำหนดองค์กรเพื่อให้พนักงานเชื่อถือตามกฎและวินัยต่าง ๆ
5. ความยุติธรรม (Fair Deal) ผู้บริหารควรให้ความยุติธรรมและความเหมาะสม

6. มีข้อมูลที่เชื่อถือได้เป็นปัจจุบัน ถูกต้อง และแน่นอน (Reliable, Diatec, Accurate, and Permanent Records) ผู้บริหารควรมีข้อเท็จจริงเพื่อใช้ในการตัดสินใจ
7. ความฉับไวของการจัดส่ง (Dispatching) ผู้บริหารควรใช้การวางแผนตามหลักวิทยาศาสตร์สำหรับแต่ละหน้าที่เพื่อให้องค์กรทำหน้าที่ได้อย่างราบรื่นและบรรลุจุดมุ่งหมาย
8. มาตรฐานและตารางเวลา (Standards and Schedules) ผู้บริหารต้องพัฒนาวิธีการทำงานและกำหนดเวลาทำงานสำหรับแต่ละหน้าที่
9. สภาพมาตรฐาน (Standardized Conditions) ผู้บริหารควรรักษาสภาพแวดล้อมให้ดี
10. การปฏิบัติการที่มีมาตรฐาน (Standardized Operations) ผู้บริหารควรรักษารูปแบบมาตรฐานของวิธีการปฏิบัติที่ดี
11. มีคำสั่งการปฏิบัติงานที่มีมาตรฐานระบุไว้ (Written Standard-practice Instructions) ผู้บริหารต้องระบุการทำงานที่มีระบบถูกต้องและเป็นลายลักษณ์อักษร
12. การให้รางวัลที่มีประสิทธิภาพ (Efficiency Reward) ผู้บริหารควรให้รางวัลพนักงานสำหรับการทำงานที่เสร็จสมบูรณ์

John D. Millet (1954, p. 4) ได้นิยามคำว่า “ประสิทธิภาพ” หมายถึง ผลการปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่มนุษย์ และได้ผลกำไรจากการปฏิบัติงานนั้นด้วย และความพึงพอใจนั้นหมายถึง ความพึงพอใจในการบริการ (Satisfactory Service) ซึ่งพิจารณาจาก

1. การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน (Equitable service)
2. การให้บริการอย่างรวดเร็วทันเวลา (Timely service)
3. การให้บริการอย่างเพียงพอ (Ample service)
4. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous service)
5. การให้บริการอย่างก้าวหน้า (Progressive service)

Herbert A. Simon (1960, p. 80 อ้างถึงใน ทิรัศม์ชญา พิพัฒน์เพ็ญ และคณะ, 2557, หน้า 12) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับประสิทธิภาพไว้คล้ายคลึงกับ Millet คือพิจารณาว่างานที่มีประสิทธิภาพสูงสุดนั้น ให้ดูจากความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้า (input) กับ ผลผลิต (output) ที่ได้รับออกมาเพราะฉะนั้นตามทัศนะนี้ประสิทธิภาพจึงเท่ากับผลผลิตลบ

ด้วยปัจจัยนำเข้าและเป็นการบริการของราชการและองค์กรของรัฐ ก็ควรบวกรวมถึงความพึงพอใจของผู้รับบริการเข้าไปด้วย ซึ่งอาจเขียนสูตรได้ดังนี้

$$E = O - I / S$$

E = Efficiency คือ ประสิทธิภาพของงาน

O = Output คือ ผลผลิตหรือที่ได้รับออกมา

I = Input คือ ปัจจัยนำเข้าหรือทรัพยากรทางการบริหารที่ใช้ไป

S = Satisfaction คือ ความพึงพอใจในผลงานที่ออกมา

Good (1973, p. 193) ให้ความหมายของประสิทธิภาพว่า หมายถึง ความสามารถสำเร็จที่ทำให้เกิดความสำเร็จตามความปรารถนาโดยใช้เวลาและความพยายามเล็กน้อย ก็สามารถให้ผลงานที่ได้สำเร็จลงอย่างสมบูรณ์

Certo (2000, p. 9) ได้ให้คำนิยามของประสิทธิภาพและประสิทธิผลว่า ประสิทธิภาพ (Effectiveness) หมายถึง การใช้ทรัพยากรขององค์กรให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร ประสิทธิภาพมุ่งทำให้เกิดการ “ทำสิ่งที่ถูกต้อง (Doing the Right Things)” ส่วนคำว่า ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง เป็นวิธีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้เกิดความสิ้นเปลืองน้อยที่สุดโดยสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายโดยใช้ทรัพยากรต่ำสุด กล่าวคือ เป็นการใช้โดยมีเป้าหมาย (Goal) คือ ประสิทธิภาพหรือให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้สูงสุดอาจเรียกว่า “ทำสิ่งต่าง ๆ ให้ถูกต้อง (Doing Things Right)”

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง ผลการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคลที่มีความสามารถ และความพร้อม พยายามทุ่มเทอย่างเต็มที่ในการปฏิบัติงานของตนเองอย่างคล่องแคล่ว ด้วยความมีระเบียบ มีกฎเกณฑ์ ปฏิบัติงานให้เสร็จทันเวลา รวดเร็ว ถูกต้อง มีคุณภาพและมาตรฐาน

หลักการบริหารจัดการงานที่มีประสิทธิภาพ

หลักการจัดการงานที่มีประสิทธิภาพ Edgar L, Morphet (อ้างถึงใน ทิรัศม์ชญาพิพัฒน์เพ็ญและคณะ, 2557, หน้า 14) ได้เสนอหลักการจัดการงานที่มีประสิทธิภาพไว้ 12 ประการ ดังนี้

1. การมีผู้บริหารเพียงคนเดียวในองค์การ
2. การมีจุดมุ่งหมายขององค์การที่ชัดเจนและเป็นเอกภาพเดียวกัน
3. การมีเอกภาพในการบังคับบัญชา
4. มีการกระจายอำนาจและความรับผิดชอบให้แก่ผู้ร่วมงาน

5. มีการแบ่งฝ่ายงานและบุคลากรผู้รับผิดชอบให้เฉพาะเจาะจง
6. มีการกำหนดมาตรฐานการทำงานที่ชัดเจน
7. มีการมอบหมายการควบคุมดูแลที่เหมาะสม
8. มีความมั่นคงในเสถียรภาพการดำเนินงาน
9. เปิดโอกาสให้มีการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ในองค์การ
10. สามารถทำให้คนในองค์การเกิดความรู้สึกอบอุ่นใจและปลอดภัย
11. มีการยอมรับนโยบายส่วนบุคคลที่มีความสามารถ
12. มีการประเมินผลการปฏิบัติงานทั้งในส่วนบุคคลและองค์การ

Becker and D.Neuhauser (1975, p. 94 อ้างถึงใน ทิรัศม์ชญา พิพัฒน์เพ็ญ และคณะ, 2557, หน้า 15) ได้เสนอตัวแบบจำลองเกี่ยวกับประสิทธิภาพขององค์กร โดยกล่าวว่าประสิทธิภาพขององค์กรนอกจากพิจารณาถึงทรัพยากร เช่น คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ที่เป็นปัจจัยนำเข้าและผลผลิตขององค์กร คือบรรลุเป้าหมายแล้วองค์กรในฐานะที่เป็นองค์กรระบบเปิด (Open system) ยังมีปัจจัยประกอบอีก ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. หากสภาพแวดล้อมในการทำงานขององค์กรที่มีความซับซ้อนต่ำ หรือมีความแน่นอน มีการกำหนดระเบียบปฏิบัติในการทำงานขององค์กรอย่างละเอียดถี่ถ้วนแน่ชัดจะนำไปสู่ความมีประสิทธิภาพขององค์กรมากกว่าองค์กรที่มีสภาพแวดล้อมในการทำงานยุ่งยากซับซ้อนสูงชันหรือมีความไม่แน่นอน
2. มีการกำหนดระเบียบปฏิบัติให้ชัดเจนเพื่อเพิ่มผลการทำงานที่มองเห็นได้ มีผลทำให้ประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นด้วย
3. ผลการทำงานที่มองเห็นได้ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับประสิทธิภาพ
4. หากพิจารณาควบคู่กันจะปรากฏว่า การกำหนดระเบียบปฏิบัติอย่างชัดเจนและการทำงานที่มองเห็นได้มีความสัมพันธ์มากขึ้นต่อประสิทธิภาพมากกว่าตัวแปรแต่ละตัวลำพัง

Becker and Neuhauser ยังเชื่ออีกว่า การสามารถมองเห็นผลการทำงานขององค์กรได้มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพขององค์กร เพราะองค์กรสามารถทดลองและเลือกระเบียบปฏิบัติและทรัพยากรที่เป็นประโยชน์ต่อการบรรลุเป้าหมายได้ ฉะนั้นโครงสร้างของงานระเบียบปฏิบัติงาน ผลการปฏิบัติงานจึงมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติ

ทิพาวดี เมฆสวรรค์ (2538, หน้า 2 อ้างถึงใน กัลยา วงษ์ลัมัย, 2556, หน้า 7) ซึ่งให้เห็นว่าประสิทธิภาพในระบบราชการมีความหมายรวมถึง ผลผลิตภาพ และประสิทธิภาพ โดยประสิทธิภาพเป็นสิ่งที่วัดได้หลายมิติ ตามแต่วัตถุประสงค์ที่ต้องการพิจารณา คือ

1. ประสิทธิภาพในมิติของค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนของการผลิต (input) ได้แก่ การใช้ทรัพยากร การบริหาร คือ คน เงิน วัสดุ เทคโนโลยี ที่มีอย่างประหยัด คุ่มค่า และเกิดการสูญเสียน้อยที่สุด

2. ประสิทธิภาพในมิติของกระบวนการการบริหาร (Process) ได้แก่ การทำงานที่ถูกต้องได้มาตรฐาน รวดเร็ว และใช้เทคโนโลยีที่สะดวกกว่าเดิม

3. ประสิทธิภาพในมิติของผลผลิตและผลลัพธ์ ได้แก่ การทำงานที่มีคุณภาพเกิดประโยชน์ต่อสังคม เกิดผลกำไร ทันทเวลา ผู้ปฏิบัติงานมีจิตสำนึกที่ดีต่อการทำงานและบริการเป็นที่พอใจของลูกค้า หรือผู้มารับบริการ

การบริหารทรัพยากร การจัดสรรทรัพยากร (Provision of Resource) ทรัพยากรที่ใช้ในการผลิต/การบริการ แบ่งได้ 2 ประเภท คือ

ประเภทที่ 1 ทรัพยากรบุคคล หรือทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง บุคคลที่ปฏิบัติงานในองค์กรทุกคน

ประเภทที่ 2 ทรัพยากรด้านเทคโนโลยี/ เครื่องจักร / อุปกรณ์สำนักงาน หรือ สิ่งอำนวยความสะดวก สะดวก หรือสิ่งที่สนับสนุนให้การทำงานเกิดประสิทธิภาพการจัดสรรทรัพยากร หมายถึง การจัดหา จัดมอบ หรือจัดแบ่งทรัพยากรให้กับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้หน่วยงานหรือบุคลากรได้ใช้ทรัพยากรที่เหมาะสมเพื่อการดำเนินงานสู่เป้าหมายขององค์กรการจัดสรรทรัพยากรมีความสำคัญต่อระบบการบริหารงานคุณภาพด้วยสาเหตุสำคัญ 2 ประการ คือ

สาเหตุ 1 ทรัพยากรเป็นต้นทุนการผลิต/การบริการ

สาเหตุ 2 ทรัพยากรเป็นจุดเริ่มต้นของคุณภาพ

การจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้การดำเนินงานบริหารงานคุณภาพบรรลุเป้าหมาย และวัตถุประสงค์คุณภาพ จะต้องคำนึงถึงหลักการสำคัญต่อไปนี้

1. ความต้องการใช้ทรัพยากรต้องจัดสรรจำนวน ขนาด คุณภาพ และคุณลักษณะของทรัพยากรให้เหมาะสม ตรงกับความต้องการของหน่วยงานในการสร้างผลงานคุณภาพ ดังนั้น การจัดสรรจึงต้องมีหลักเกณฑ์พิจารณาอย่างรอบคอบ ดังนี้

- 1.1 มีข้อมูลจากหน่วยงาน แสดงความต้องการ จำนวน ขนาด คุณภาพ และคุณลักษณะของทรัพยากร
 - 1.2 ฝ่ายจัดสรรทรัพยากรก็ต้องวิเคราะห์สถานการณ์ความต้องการของหน่วยงานที่ต้องการทรัพยากร ว่าเป็นข้อมูลความต้องการที่ถูกต้อง และเหมาะสม จึงอนุมัติให้ฝ่ายจัดหาดำเนินการจัดหาต่อไป
 - 1.3 ฝ่ายจัดหาทรัพยากร ก็ต้องมีแผนการจัดหาที่มีประสิทธิภาพ สามารถจัดหาทรัพยากรได้ตรงกับความต้องการ ทันเวลาและมีประสิทธิภาพ
2. ระยะเวลาของการใช้ทรัพยากรหรือการจัดหา มีความเหมาะสม
 3. การเพิ่มปริมาณ คุณภาพ หรือประสิทธิภาพของทรัพยากร เพื่อใช้ในกระบวนการปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่อง ฝ่ายจัดสรรทรัพยากรต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ ถึงวิธีการจัดหาให้ได้ทรัพยากรคุณภาพสูงต้นทุนต่ำ
 4. มีการวางแผนจัดสรรทรัพยากรทั้งระยะยาว ตามแผนการขยายงานและแผนระยะสั้นหรือแผนกลยุทธ์เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยใช้ต้นทุนต่ำที่สุดด้วย
 5. การจัดทำแผนงบประมาณต้องมีความสอดคล้องกับแผนการจัดสรรทรัพยากร เพื่อให้การจัดสรรทรัพยากรดำเนินการได้ ไม่เกิดปัญหาขาดแคลนงบประมาณ
 6. การจัดสรรทรัพยากรต้องคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งภายในองค์กร และภายนอก คือ สิ่งแวดล้อม ซึ่งมีกฎหมายสิ่งแวดล้อมควบคุมอยู่แล้ว การจัดทรัพยากรต้องนำกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาด้วย
 7. การจัดสรรทรัพยากรต้องคำนึงถึงความประหยัด เพราะต้นทุนการผลิตต่ำได้สินค้าราคาต่ำ ลูกค้ำพอใจแต่ความประหยัดมิได้เกิดจากการลดคุณภาพสินค้า ดังนั้นการจัดสรรทรัพยากรต้องก่อให้เกิดคุณภาพสูง ต้นทุนต่ำ ลูกค้ำพอใจ
 8. มีระบบประเมินผลการจัดสรรทรัพยากร และการใช้ทรัพยากรเป็นระยะ การจัดการงานบุคคล (Personnel Management) ประกอบด้วย
 1. เป้าหมายของการจัดการงานบุคคล คือ
 - 1.1 จัดสรรงบประมาณให้อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม
 - 1.2. ส่งเสริมบุคคลให้ทำงานได้เต็มตามศักยภาพ
 2. การจัดสรรบุคคลให้อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม เพื่อให้บุคคลทำงานอย่างมีประสิทธิภาพต้องพิจารณาคูณสมบัติและคุณลักษณะของบุคคลว่า ตรงกับตำแหน่งหน้าที่การงานหรือไม่ นอกจากจะพิจารณาจากตำแหน่ง/หน้าที่แล้วการจัดการงานบุคคล

ต้องจัดทำรายละเอียดของหน้าที่การงานและความรับผิดชอบ (Job Descriptions) ประสิทธิภาพการจัดสรรบุคคลขึ้นอยู่กับรายละเอียดของ Job Descriptions การจัดการงานบุคคลต้องมีแผนงานสำคัญ 5 แผน คือ

- 2.1 แผนอัตรากำลัง
- 2.2 แผนการจ้างประจำปี
- 2.3 แผนการฝึกอบรม
- 2.4 แผนบริหารค่าตอบแทน
- 2.5 แผนแรงงานสัมพันธ์

3. การพิจารณาบุคคล เพื่อคัดเลือกเข้าสู่ตำแหน่งหน้าที่การงานตามรายละเอียดของ Job Descriptions ต้องพิจารณาองค์ประกอบหลัก 4 ข้อต่อไปนี้

3.1 พื้นฐานการศึกษา ระดับการศึกษา สาขาวิชาที่เรียน ตรงกับหน้าที่การงานหรือพื้นฐานการพัฒนา/ฝึกอบรม ให้มีความสามารถในการทำงานในหน้าที่

3.2 การผ่านการฝึกอบรม บุคคลที่เคยผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นที่เป็นประโยชน์กับหน้าที่ย่อมทำให้องค์กรได้ประโยชน์มากขึ้น เช่น หลักสูตรความปลอดภัยในการทำงานหลักสูตรความเป็นผู้นำ เป็นต้น

3.3 ความสามารถในการเชิงปฏิบัติการหรือทักษะ เช่น ความสามารถใช้ระบบคอมพิวเตอร์ได้ก็โปรแกรม ชั้บรรดประเภทใด พิมพ์คอมพิวเตอร์ได้น่าที่ละก็คำ หรือพูดภาษาต่างประเทศได้

3.4 ประสบการณ์การทำงานที่เคยผ่านมาก่อน เช่น เคยปฏิบัติงานเป็นพนักงานดูแลความปลอดภัยในโรงงาน ฝึกงานกับฝ่ายซ่อมบำรุงมาแล้ว 2 เดือน

4. การส่งเสริมบุคคลให้ทำงานเต็มศักยภาพ ที่เขามีอยู่ฝ่ายบริหารงานบุคคลต้องดำเนินการดังนี้

- 4.1 จัดการฝึกอบรมและพัฒนาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่รับเข้ามาทำงานใหม่ ฝึกอบรม และพัฒนาต่อไปเมื่อต้องมีการปรับปรุงการทำงาน
- 4.2 มอบหมายหน้าที่ที่ต้องมีความชัดเจนและเหมาะสม
- 4.3 พนักงานรู้เกณฑ์การประเมินตนเอง และประเมินผลงานคุณภาพของหน่วยงานเพื่อให้พนักงานเกิดความตระหนักในความรับผิดชอบของตนเอง
- 4.4 มีรางวัลตอบแทนให้แก่ผู้สร้างผลงานคุณภาพ

4.5. เปิดโอกาสให้พนักงานแสดงความสามารถหรือเสนอแนะปรับปรุงงาน หรือสร้างวิธีการใหม่ ๆ เทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการปรับปรุงงาน

4.6 ให้พนักงานมีโอกาสก้าวหน้า และมีความมั่นคงในงานอาชีพ

5. การฝึกอบรม (Training) มีความสำคัญต่อการปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะการปรับปรุงงานจะเกิดจากความต้องการของฝ่ายบริหารหรือของพนักงาน การปรับปรุงงานก็ต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการทำงาน การใช้เทคโนโลยีหรือเปลี่ยนหน้าที่ให้ต้องมีการฝึกอบรม ซึ่งมีแนวทางปฏิบัติดังนี้

5.1 จัดทำหลักสูตรและแผนการฝึกอบรมให้เหมาะสมกับการพัฒนางาน

5.2 จัดหาวิทยากรที่มีความสามารถตรงกับเป้าหมายการฝึกอบรม

5.3 ประเมินผลการฝึกอบรมเป็น 3 ระยะ คือ ก่อนการฝึกอบรม หลังการฝึกอบรม และได้ทำงานแล้ว

6. สร้างความตระหนัก (Awareness) ต่อการทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์คุณภาพขององค์กร โดยฝ่ายบริหารงานบุคคลต้องให้พนักงานรับรู้เข้าใจและทำตามดังต่อไปนี้

6.1 วิสัยทัศน์ขององค์กร

6.2 นโยบายคุณภาพ

6.3 วัตถุประสงค์คุณภาพ

6.4 ระบบการบริหารงานคุณภาพ

การสร้างความตระหนักทำได้โดยการฝึกอบรมและการจัดกิจกรรมกลุ่มคุณภาพ

7. การประเมินผลงานบุคคลมีหลักการประเมินดังนี้

7.1 ประเมินผลสำเร็จของงานตามที่มอบหมาย

7.2 ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่มอบหมาย

7.3 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ผลงานเพื่อองค์กร

7.4 ความเป็นผู้นำ

7.5 การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงานหรืออื่น ๆ ที่แต่ละองค์กรจะให้ความสำคัญ

8. การจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรม โดยยึดหลักการพิจารณาดังต่อไปนี้

8.1 ตำแหน่งหน้าที่ของงาน

8.2 ขอบข่ายความรับผิดชอบ

8.3 ความยากง่ายของงานที่ปฏิบัติ

8.4 ช่วงเวลาการทำงาน

8.5 ความเสี่ยงภัยหรืออื่น ๆ ที่แต่ละองค์กรเห็นว่าควรนำมาพิจารณา

9. การส่งเสริมระบบแรงงานสัมพันธ์โดยใช้หลักการดังนี้

9.1 พนักงานมีส่วนร่วมด้วยการแสดงออกซึ่งความคิดเห็น

9.2 พนักงานมีความสามัคคีร่วมมือกัน

9.3 พนักงานมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน

9.4 พนักงานมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อฝ่ายบริหาร

9.5 ฝ่ายบริหารและพนักงานต่างให้เกียรติและยอมรับซึ่งกันและกัน

การจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure Management)

1. ขอบข่ายของโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ได้แก่

1.1 อาคาร สถานที่ และอุปกรณ์ประกอบ เช่น ระบบน้ำ ระบบไฟฟ้า ระบบปรับอากาศ

1.2 เครื่องจักร อุปกรณ์สำนักงาน และอุปกรณ์ประกอบการใช้

1.3 ระบบอำนวยความสะดวก เช่น ระบบการสื่อสาร การขนส่ง

2. หลักการจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่

2.1 การจัดหาหรือจัดสร้างโครงสร้างพื้นฐาน มีความจำเป็นต่อการปฏิบัติงาน ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามเป้าหมายของระบบบริหารงานคุณภาพ

2.2 การบำรุงรักษาให้โครงสร้างพื้นฐานมีอายุการใช้งานได้ยาวนาน มีประสิทธิภาพและมีความพอเพียงกับการใช้ โครงสร้างพื้นฐานไม่ว่าจะเป็นอาคารสถานที่ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือระบบอำนวยความสะดวกต้องการระบบการดูแลและบำรุงรักษาอย่างถูกต้อง ดังนั้นการจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานต้องนำระบบ “การบำรุงรักษาแบบมีส่วนร่วม” มาใช้เพื่อให้การบำรุงรักษามีประสิทธิภาพมากพอกับการอำนวยความสะดวกให้การทำงานเกิดคุณภาพ

2.3 การจัดสรรพื้นที่การใช้งานและการติดตั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ต้องคำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้

1) ความต่อเนื่องของการทำงาน

2) การติดตั้งเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่ใช้กับการทำงาน คือการออกแบบและติดตั้งเครื่องจักร/อุปกรณ์ ให้มีความเหมาะสมกับสมรรถนะของคนงานและ

สภาพแวดล้อมทางกายภาพโดยคำนึงถึง

ก. ความสมดุล ระหว่างเครื่องจักรกับร่างกายของผู้ใช้เครื่องจักร
ขาดความสมดุลทำให้เกิดผลเสียดังนี้

- เกิดความไม่สะดวก
- เกิดความเมื่อยล้า
- เป็นต้นเหตุของอุบัติเหตุ

ข. ความสามารถรับรู้ระบบการทำงานของเครื่องจักร

ค. ความสามารถในการประมวลผลข้อมูลจากเครื่องจักร หรือ
สามารถวิเคราะห์ได้ว่าเครื่องจักรมีประสิทธิภาพอย่างไร มีการขัดข้องส่วนใด หรือ
ความเร็วของเครื่องจักร เป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่

2.4 มีการบริการที่ประทับใจพนักงานและลูกค้า ได้แก่

- 1) บริการรักษาความสะอาดอาคารและพื้นที่ส่วนกลาง
- 2) บริการขนส่ง เคลื่อนย้ายภายในองค์กร
- 3) บริการด้านข้อมูลข่าวสาร
- 4) บริการด้านสนทนาการ
- 5) การต้อนรับบุคคลภายนอก

การจัดการด้านสภาพแวดล้อมของการทำงาน (Work environment

Management)

1. ขอบข่ายของสภาพแวดล้อมของการทำงาน ได้แก่

1.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ

- เครื่องจักรกลหรืออุปกรณ์
- ระบบความปลอดภัย
- ระบบอาชีวอนามัย
- ระบบการระบายอากาศ อุณหภูมิและความชื้น
- ระบบแสงสว่าง

1.2 สภาพแวดล้อมด้านสังคม ประกอบด้วย

- ระบบความสัมพันธ์ระหว่างพนักงานกับพนักงาน
- ระบบความสัมพันธ์ระหว่างพนักงานกับผู้บริหาร
- รายได้ ผลตอบแทน และสวัสดิการที่พนักงานได้รับ

- การสร้างแรงจูงใจขององค์กร
- การสร้างทัศนคติที่ดีต่อองค์กร

2. หลักการจัดการด้านสภาพแวดล้อมของการทำงาน

2.1 หลักการจัดการด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ประกอบด้วย

1) หลักการแห่งความปลอดภัย ต้องย้อนกลับไปสู่การจัดทรัพยากร และการจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการทั้งสองส่วน ต้องสร้างสภาพแวดล้อมของการทำงานให้เกิดความปลอดภัย

2) หลักการรักษาอาชีวอนามัย คือการคำนึงถึงคุณภาพสุขภาพ อนามัยของพนักงานในขณะที่ปฏิบัติงาน ซึ่งสุขภาพอนามัยของพนักงานมักจะเกี่ยวข้องกับเรื่องต่อไปนี้

- เวลาการทำงาน
- ระบบการระบายอากาศ อุณหภูมิและความชื้น

- หลักการอำนวยความสะดวกในการทำงาน การจัดสภาพแวดล้อมของการทำงานที่ดีนอกจากความปลอดภัยและอาชีวอนามัยแล้ว พนักงานก็มีความสุขและ มีกำลังใจในการทำงาน

2.2 หลักการจัดการด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม ประกอบด้วย

- 1) ทัศนคติของพนักงานต่อองค์กร
- 2) มีระบบป้องกันและแก้ไขความขัดแย้งภายในองค์กร
- 3) ตอบแทนคุณภาพการทำงานเมื่อพนักงานปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ
- 4) บริหารงานบุคคลด้วยความโปร่งใสยุติธรรม
- 5) มีผู้นำที่เข้มแข็ง สามารถ ฉลาด และเป็นธรรม

ทิพาวดี เมฆสุวรรณค์ (อ้างถึงใน กัลยา วงษ์ลัมย์, 2556, หน้า 10) ได้เสนอแนวคิดในการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารงานภาครัฐโดยศึกษาการปรับปรุงระบบราชการของต่างประเทศที่ได้รับการยอมรับว่าประสบความสำเร็จได้ ดังนี้

1. ต้องกำหนดแนวทางและเป้าหมายของการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจน หมายถึง การทำงานที่มีประสิทธิผลยึดถือผลสำเร็จ หรือผลสัมฤทธิ์ของงาน (Results) เป็นหลักในการดำเนินงานโดยมุ่งที่ผลลัพธ์ (Outcome) โดยมีการประเมินผลและวัดผลสำเร็จของงานอย่างเป็นรูปธรรมสามารถตอบสนองและสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้าผู้มารับบริการ

ปรับปรุงโครงสร้างและระบบงานเพื่อยุบเลิกงานที่ซ้ำซ้อน โดยสร้างสรรค์กระบวนการทำงานใหม่ ลดขนาดกำลังคน เพื่อลดค่าใช้จ่ายขององค์กรด้านบุคคลากร มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจจากระดับบนสู่ระดับเจ้าหน้าที่

2. ระบบการบริหารงานที่จะยึดผลสำเร็จของงาน และผลลัพธ์ขององค์การเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการรวมทั้งใช้มาตรการจูงใจและให้รางวัลตอบแทนแก่องค์กรที่ประสบความสำเร็จ

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคลเกิดจากสภาพภูมิหลังของแต่ละคนที่ไม่เหมือนกัน สภาพร่างกายจิตใจ การศึกษา ความรู้ความสามารถ ความถนัดต่าง ๆ และขึ้นอยู่กับการบริหารทรัพยากร การจัดสรรทรัพยากร ซึ่งทำให้เกิดความแตกต่างจากการประเมินของผู้บังคับบัญชาแล้วให้คะแนนออกมาในระดับต่ำปานกลางและระดับสูง ซึ่งมีผลต่อการปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานให้ข้าราชการผู้นั้นมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานที่มากขึ้นเรื่อย ๆ

หลักการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้เกิดประสิทธิภาพ

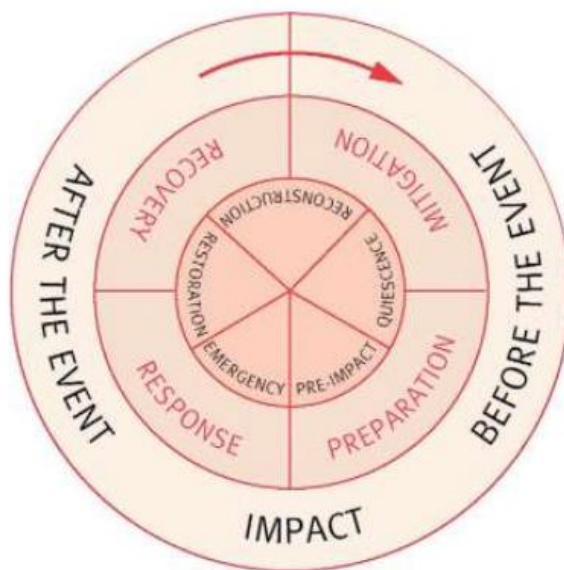
การจัดการกับสาธารณภัยมีวิวัฒนาการตั้งแต่ยุคโบราณที่มนุษย์มากกว่า 2,000 ปีแล้ว เมื่อกรุงโรมเกิดเพลิงไหม้อยู่ 6 วันได้เผาทำลายกรุงโรมไปกว่าหนึ่งในสิบของกรุงโรมทั้งหมด ในครั้งนั้นได้มีการพัฒนาระบบและแนวทางการรับมือกับภัยพิบัติจากการช่วยชีวิตกันเองในพื้นที่ประสบภัยต่อมาก็มีการพัฒนามากขึ้นเป็นการบริหารจัดการภัยพิบัติยุคใหม่ (Modern Disaster Management) ที่เริ่มจากแนวคิดการสร้างความปลอดภัยแก่พลเมืองแบบรวมการ (Centralized Safeguarding of Citizens) โดยเฉพาะในช่วงสงครามประชาชนเผชิญกับภัยพิบัติที่พัฒนามาจากเทคโนโลยีของอาวุธ แนวคิดในยุคการป้องกันพลเรือน (Civil Defense Era) ที่กำหนดกิจกรรม 3 กิจกรรม ได้แก่ การเตรียมพร้อม (Preparedness) การบรรเทา (Mitigation) และการเผชิญเหตุ (Response) มีการประยุกต์ใช้กันอย่างกว้างขวางใน ศตวรรษที่ 19 โดยมีการออกเป็นกฎหมายและจัดตั้งองค์กรกลางขึ้นที่มีบทบาทลักษณะจากศูนย์กลาง (Central Role) ในยุคต่อมาการรับมือภัยพิบัติมีวิวัฒนาการเข้าสู่ระบบส่วนกลางในระดับนานาชาติมากขึ้น (National – level Emergency Management System) โดยในปี ค.ศ.1987 สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ ประกาศเมื่อวันที่ 11 ธ.ค. 1987 ในการลดผลกระทบจากภัยพิบัติในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก (International Decade for National Disaster Reduction : IDNDR) ด้วยโครงการการบรรเทาภัยพิบัติ (Disaster Mitigation Programmes) และปัจจุบันโลกยอมรับแนวทาง

A Four-phase Approach ที่ประกอบด้วย การป้องกัน (Prevention) การลดผลกระทบ (Mitigation) การเตรียมความพร้อม (Preparedness) และและการฟื้นฟู (Recovery) (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, 2558, หน้า 12)

ทฤษฎีและแนวทางการจัดการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตามแนวความคิด 2P2R เมื่อเกิดเหตุการณ์หรือสถานการณ์ฉุกเฉิน สาธารณภัยหรือเหตุการณ์ภาวะวิกฤติ แนวทางในการบริหารจัดการที่นิยมใช้กันแนวทางหนึ่งคือ หลักแนวคิด 2P2R ซึ่งได้นำมาใช้ในการบริหารจัดการภัยพิบัติและสถานการณ์ฉุกเฉินต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง โดยมีหลักการ (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, 2558, หน้า 12-13) ดังนี้

1. การป้องกัน P1: Prevention เน้นในการสร้างองค์ความรู้ การปลูกจิตสำนึก และกระบวนการฝึกอบรม การศึกษาข้อมูลหมาย การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการวางแผนป้องกันและลดผลกระทบจากภัยพิบัติพร้อมจัดทำแผนแม่บท แผนปฏิบัติการและแผนเผชิญเหตุเฉพาะพื้นที่ครอบคลุมทุกประเภทภัย สำหรับเป็นกรอบหรือแนวทางการปฏิบัติที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ตลอดจนการพัฒนาคลังข้อมูลสาธารณภัยแห่งชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสั่งการแก้ไขปัญหาภัยพิบัติ

2. การเตรียมความพร้อม P2: Preparedness ได้มุ่งส่งเสริมการสร้างเครือข่ายให้มีความพร้อมในการรับมือและจัดการภัยพิบัติเชิงรุก โดยเสริมสร้างศักยภาพชุมชนในพื้นที่เสี่ยงภัยตามแนวทางจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติโดยอาศัยชุมชนเป็นฐาน เพื่อให้ชุมชนสามารถจัดการภัยพิบัติได้ในเบื้องต้น พร้อมส่งเสริมการสร้าง เครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในระดับพื้นที่โดยพัฒนาผู้มีจิตอาสาเป็นกำลังสำคัญของภาครัฐ รวมถึงการดำเนินการฝึกซ้อมแผนเผชิญเหตุในทุกระดับ ทั้งด้านการสั่งการและปฏิบัติการ เพื่อให้ทุกหน่วยงานได้ซักซ้อมขั้นตอนการตอบโต้สถานการณ์ภัยและประชาชนเรียนรู้วิธีปฏิบัติตนอย่างถูกต้องและปลอดภัยตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติระหว่างประเทศ



ภาพประกอบ 6 แนวทางการจัดการภัยพิบัติแบบ A Four-phase Approach
ที่มา: Damon P. Coppola (2015, p.6)

3. การรับมือ R1: Response เป็นการดำเนินการเพื่อรับมือภัยพิบัติหรือสถานการณ์วิกฤติในระดับต่าง ๆ โดยนำระบบบัญชาการเหตุการณ์ (Incident Command System: ICS) ภายใต้รูปแบบ Single Command มาใช้ในการสั่งการ และเชื่อมโยงแก้ไขปัญหาภัยพิบัติส่งผลให้การตอบโต้เหตุฉุกเฉินและการช่วยเหลือผู้ประสบภัยมีเอกภาพและประสิทธิภาพ

4. การฟื้นฟู R2: Recovery เป็นการดำเนินการเพื่อจัดหาเครื่องอุปโภคบริโภค อำนวยความสะดวกด้านสิ่งสาธารณูปโภค บริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว ฟื้นฟูสิ่งสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

ทฤษฎีและแนวทางการจัดการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ตามการบริหารในภาวะวิกฤติ (Crisis Management) (Larry Barton, 2004, p.3) ภาวะที่มีกรณีหรือเหตุการณ์เกิดขึ้นทำให้เกิดความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐอย่างกว้างขวางรุนแรงหรือทำให้เกิดความเสียหายต่อภาพลักษณ์และชื่อเสียงของประเทศชาติ รัฐบาลในภาพรวมหรือบุคคลในรัฐบาล รวมถึงเหตุการณ์ที่ส่งผลต่อเสถียรภาพทางการเมือง สังคม เศรษฐกิจอย่างรุนแรงนับว่าเป็นสภาวะที่เรียกว่าภาวะวิกฤติ ภาวะวิกฤติที่สำคัญนั้นมีสาเหตุจากทั้งจากธรรมชาติและการกระทำของมนุษย์

หลักการหนึ่งที่ใช้ในการรับมือกับภาวะวิกฤติคือการบริหารจัดการในภาวะวิกฤติ (Crisis Management) เป็นการบริหารจัดการเพื่อคลี่คลายสถานการณ์วิกฤติให้สู่ภาวะปกติ โดยเร็วที่สุดรวมถึงการปฏิบัติการบรรเทาภัย การช่วยเหลือผู้ประสบภัย การฟื้นฟู และอื่น ๆ โดยมีขั้นตอนสำคัญ 2 ขั้นตอนดังนี้

1. การเตรียมพร้อมสำหรับเผชิญภาวะวิกฤติ (Preparedness) การเตรียมพร้อมสำหรับเผชิญภาวะวิกฤตินั้นโดยปกติแล้วเป็นหน้าที่สำคัญของรัฐที่จะต้องเตรียมพร้อมรับมือเหตุฉุกเฉิน โดยอาจจะกระจายอำนาจให้หน่วยงานระดับท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบพื้นที่ หน่วยงานส่วนกลางจะให้การสนับสนุนทรัพยากร โดยมีกิจกรรมที่สำคัญ ได้แก่ การจัดทำแผนเผชิญเหตุอย่างละเอียด (Emergency Response Plan) การกำหนดผู้รับผิดชอบการปฏิบัติ (Incident Commander) การจัดระบบการประสานงานระหว่างกัน (Networking System) การให้ความรู้แก่ประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัย รวมถึงการแจ้งเตือนภัย (Information Dissimilation & Early Warning) การจัดเตรียมระบบการแพทย์ฉุกเฉิน (Emergency Medical Service) การเตรียมตอบสนองของความจำเป็นพื้นฐานด้านปัจจัยสี่ (Basic Needs)

2. การบริหารในภาวะวิกฤติหรือภาวะฉุกเฉิน มีปัจจัยสำคัญที่ส่งผลสำเร็จในการบริหารจัดการสาธารณภัย

2.1 การจัดองค์การรับผิดชอบในทุกกระดับ (Command Post) จะต้องมีการจัดตั้งศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจช่วยเหลือผู้ประสบภัยในพื้นที่ที่ประสบภัย เพื่อเป็นศูนย์กลางในการติดตามประเมินสถานการณ์และประสานการให้ความช่วยเหลือ ทั้งนี้ต้องมีผู้รับผิดชอบบูรณาการทุกหน่วยงานในพื้นที่เข้าสนับสนุน จะต้องเป็นศูนย์ประสานงานในการปฏิบัติอย่างมีเอกภาพ โดยหน่วยงานส่วนกลางจะสนับสนุนทรัพยากรให้ความช่วยเหลือ

2.2 การค้นหาและช่วยเหลือผู้ประสบภัย (Search and Rescue) ปัญหาในการค้นหาผู้สูญหายพบว่า จำนวนบุคลากรและเครื่องมือไม่พอเพียง เนื่องจากพื้นที่กว้างขวาง การเข้าถึงลำบากและบางครั้งการใช้กำลังจากหลายหน่วยทำให้ข้อมูลไม่เป็นระบบ จึงต้องจัดให้หน่วยกู้ภัยหลักในการปฏิบัติงานจากหน่วยงานต่าง ๆ

2.3 การรักษาความสงบเรียบร้อยในพื้นที่ (Site Security) เนื่องจากกำลังเจ้าหน้าที่ในพื้นที่มีจำนวนน้อยและเป็นผู้ประสบภัยด้วย การดูแลเรื่องความสงบเรียบร้อยในพื้นที่ประสบภัยจึงทำได้ไม่เต็มที่ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเสริมกำลังจากพื้นที่

ใกล้เคียงโดยจัดเป็นชุดตรวจร่วมกับเจ้าหน้าที่ในพื้นที่

2.4 การตอบสนองความจำเป็นพื้นฐานด้านปัจจัยสี่ (Basic Needs)

เมื่อเกิดสาธารณภัยและจำเป็นต้องให้การช่วยเหลือมีข้อพิจารณาถึงความต้องการของผู้ประสบภัยจะมีความต้องการเปลี่ยนแปลงไปตามระยะเวลา ดังนี้

2.4.1 ระยะ 24 ชั่วโมง ผู้ประสบภัยมีความต้องการเรื่องอาหารปรุงสุกสำเร็จ น้ำดื่ม เสื้อผ้า การรักษาพยาบาลผู้บาดเจ็บ การค้นหาผู้รอดชีวิต และข้อมูลสถานการณ์เบื้องต้นของภัย

2.4.2 ระยะ 24-48 ชั่วโมง จะมีความต้องการเรื่องบ้านพักชั่วคราว การค้นหาทรัพย์สินการสูญหาย การรักษาพยาบาล การจัดการศพ อาหาร เครื่องดื่ม ยารักษาโรค เครื่องครัว ข้อมูลความคืบหน้าของเหตุการณ์ภัยพิบัติ

2.4.3 ระยะ 48-72 ชั่วโมง จะมีความต้องการเรื่องการค้นหาผู้รอดชีวิต การสูญหาย การรักษาพยาบาล การจัดการศพ การสงเคราะห์เบื้องต้น เงินชดเชย การค้นหาทรัพย์สิน ข้อมูลการให้ความช่วยเหลือของหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ

2.4.4 หลังจาก 72 ชั่วโมง ความต้องการจะยังคงเป็นเรื่องของการค้นหาผู้เสียชีวิตและเงินสงเคราะห์เพื่อการฟื้นฟูอาชีพ ที่อยู่อาศัย

2.4.5 ต่อจากนั้นแล้วจะต้องมีการฟื้นฟูระยะยาว การรื้อถอนซากปรักหักพัง การสร้างที่อยู่อาศัย ความช่วยเหลือระยะยาวจากรัฐบาล การซ่อมสร้างระบบสาธารณูปโภค การฟื้นฟูอาชีพเพื่อให้สามารถกลับไปดำรงชีวิตได้ตามปกติ

2.4.6 การรวบรวมข้อมูลความเสียหาย และความต้องการ จึงเป็นสิ่งจำเป็นและต้องใกล้เคียงความเป็นจริง การให้ความช่วยเหลือจะต้องผ่านระบบของศูนย์อำนวยการเป็นหน่วยหลักในการลำเลียงสิ่งของบรรเทาทุกข์ ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของผู้ประสบภัยด้วย

2.4.7 การรายงานและการประชาสัมพันธ์ (Public Information) ส่วนใหญ่เมื่อเกิดภาวะวิกฤติมักจะทำให้เกิดข่าวลือในทางลบหรือทางเสียหายแพร่สะพัดออกไปทำให้ประชาชนเข้าใจผิดและการตื่นตระหนก (Panic) ซึ่งเป็นสัญญาณขั้นสุดท้ายของภาวะวิกฤติและยากต่อการแก้ไข การรายงานและการประชาสัมพันธ์จึงเป็นขั้นตอนสำคัญประการหนึ่งในการบริหารจัดการภาวะวิกฤติ ดังนั้นจึงต้องกำหนดผู้ทำหน้าที่แถลงข่าวให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่สื่อมวลชนเพื่อป้องกันข่าวลือและลดความสับสน

แนวทางการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของประเทศต่าง ๆ

ประเทศต่าง ๆ ที่มีพื้นที่ทางทะเลย่อมประสบกับปัญหาภัยพิบัติในรูปแบบต่าง ๆ ในพื้นที่ โดยในแต่ละประเทศย่อมมียุทธศาสตร์และแนวทางการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของตนในลักษณะที่แตกต่างกันไป แต่อย่างไรก็ตามประเทศที่มีการพัฒนาย่อมมีการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อเตรียมการและป้องกันและการรับมือกับสาธารณภัยที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อย่างไรก็ตามการที่แต่ละประเทศจะให้ความสำคัญต่อการจัดการสาธารณภัยมากน้อยเพียงใดก็ขึ้นกับปัจจัยหลายอย่างที่มีทั้งรัฐบาล ประชาชนหรือองค์กรระหว่างประเทศ โดยในการศึกษาครั้งนี้ได้นำแบบอย่างการบริหารจัดการของประเทศที่เป็นต้นแบบที่ดีเพื่อใช้ในการศึกษาในบทต่อ ๆ ไป

1. เครือรัฐออสเตรเลีย

1.1 โครงสร้างองค์กร เครือรัฐออสเตรเลียมีหน่วยงาน Emergency Management Australia (EMA) สังกัด Attorney-General's Department มีที่ตั้งสำนักงานอยู่ที่กรุง Canberra รับผิดชอบในการกำหนดยุทธศาสตร์ วางแผน พัฒนา ประสานงาน อำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ (Canberra: Australian Emergency Management Institute, 2014, pp. 6 –7) ซึ่งได้จัดทำเอกสาร The Australian Emergency Manuals Series ซึ่งประกอบด้วยหลักปฏิบัติ แผนปฏิบัติการและคู่มือต่าง ๆ เพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานเครือรัฐออสเตรเลียกำหนดหลักการและแนวความคิดในการจัดการสาธารณภัย (Emergency Management) เพื่อลดความสูญเสียของชีวิต ทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากภัยพิบัติอันจะเป็นผลต่อสภาพสังคมและเศรษฐกิจของชุมชนนั้น ๆ ซึ่งมีหลักการและแนวความคิดในการบริหารจัดการ 4 ลักษณะ ได้แก่

1.1.1 แบบสมบูรณ์ (Comprehensive Approach) เป็นหลักการและแนวความคิดที่วิเคราะห์ขั้นตอน ในการรับมือกับสาธารณภัย ซึ่งได้แก่ การป้องกัน/ลดผลกระทบจากภัยพิบัติ การเตรียมความพร้อม การช่วยเหลือผู้ประสบภัยและการบรรเทาสาธารณภัย

1.1.2 แบบอันตรายทุกประเภท (All-Hazards Approach) เป็นหลักการและแนวความคิดในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสถานการณ์การเกิดภัยพิบัติต่าง ๆ ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติ เช่น อุทกภัย วาตภัย โคลนถล่ม แผ่นดินไหวหรือเกิดจากการกระทำของมนุษย์ เช่น อัคคีภัยในโรงงานอุตสาหกรรม รถบรรทุกสารเคมีระเบิด

เหตุการณ์รั่วไหลของไฟชนกันหรือแม้แต่เหตุการณ์ก่อการร้าย

1.1.3 แบบทุกหน่วยงานร่วมกัน (All-Agencies Approach) เป็นการดำเนินการกับสาธารณภัยโดยใช้หลักการบังคับบัญชา การควบคุมทางยุทธศาสตร์และการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติทั้งในองค์กรเดียวกันและต่างองค์กร

1.1.4 แบบเตรียมการจากชุมชน (Prepared Community) เป็นการนำหลักการและแนวความคิดทั้ง 3 แบบ ตามที่ได้กล่าวไปแล้วขั้นต้นมาประยุกต์ใช้ เพื่อเตรียมรับมือกับภัยพิบัติทั้งในระดับชุมชนที่ได้รับผลกระทบโดยตรงและในระดับประเทศ

1.2 แนวทางในการวางแผนเพื่อจัดการสาธารณภัย การวางแผนเป็นกระบวนการที่รัฐบาลออสเตรเลียดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาความเสี่ยงและปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปฏิบัติเพื่อที่จะได้กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบและระบุหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติแล้วนำมาพิจารณาวางแผนพัฒนากระบวนการความคิดจนออกมาเป็นแผนปฏิบัติการในรูปแบบของเอกสารหลังจากนั้นมีการทดสอบและทบทวนแผนปฏิบัติการเป็นประจำสม่ำเสมอ โดยกำหนดวัตถุประสงค์การช่วยเหลือผู้ประสบภัยไว้ดังนี้

1.2.1 ป้องกันและรักษาไว้ซึ่งชีวิตและทรัพย์สิน

1.2.2 ให้การปฐมพยาบาลเบื้องต้นและรักษาผู้บาดเจ็บจากภัยพิบัติ

1.2.3 อพยพเคลื่อนย้ายผู้ประสบภัยออกจากพื้นที่อันตราย

1.2.4 จัดทำทะเบียนข้อมูล รายละเอียดที่จำเป็นของผู้ที่ได้รับการ

ช่วยเหลือ

1.2.5 เสนอรายการตามต้องการ/ความเร่งด่วนของผู้ประสบภัยและของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน

1.2.6 กำหนดพื้นที่ปฏิบัติการและความคุมมิให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในพื้นที่

1.2.7 ควบคุม รักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของพื้นที่

1.2.8 กำกับดูแลการจราจรในพื้นที่ให้มีความสะดวก รวดเร็ว

และมีให้เกิดความสับสน

1.2.9 อำนวยความสะดวกให้กับหน่วยที่มีความจำเป็นเร่งด่วน

- 1.2.10 คงไว้ซึ่งหลักฐานเพื่อประโยชน์ในการศึกษาและกระบวนการ
หาข้อเท็จจริง หากเป็นไปได้
- 1.2.11 กระจายข่าวสารให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติทราบ
อย่างทั่วถึง
- 1.2.12 ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์
ร่วมกัน
- 1.2.13 ประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความ
คล่องตัว
- 1.2.14 บันทึกรายละเอียดต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงในอนาคต
- 1.3 แนวทางการฟื้นฟูจากสาธารณภัย ในการฟื้นฟูบูรณะชุมชนที่ประสบ
ภัยชุมชนนั้น ๆ จะต้องดำเนินการช่วยเหลือตนเองก่อนในลำดับแรก แต่หากชุมชนนั้นไม่
อาจดำเนินการเองได้โดยลำพัง รัฐจะให้การสนับสนุนความช่วยเหลือเพื่อให้ชุมชนนั้น ๆ
ฟื้นตัวโดยเร็ว โดยมีจุดมุ่งที่จะฟื้นฟูบูรณะระบบสาธารณูปโภค ได้แก่ การสุขาภิบาล การ
ไฟฟ้า การประปา ที่พักอาศัย การคมนาคมขนส่ง (ถนน ทางรถไฟ สนามบิน ท่าเรือ
เส้นทางเดินเรือ) การสื่อสาร ฯลฯ เป็นอันดับแรกจากนั้นจึงมุ่งไปสู่สถานที่ประกอบการ
โรงงานอุตสาหกรรม การประกอบอาชีพ สุขภาพจิตของผู้ประสบภัย สิ่งแวดล้อมและ
เศรษฐกิจชุมชน ซึ่งความสำเร็จของการบรรเทาสาธารณภัยนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้
- 1.3.1 ความตระหนักถึงธรรมชาติในการฟื้นฟูบูรณะว่ามีความยุ่งยาก
ไม่แน่นอนและเปลี่ยนแปลงได้ตลอด
- 1.3.2 ความเห็นพ้องและความเข้าใจในแผนปฏิบัติเป็นอย่างดีของทั้ง
ชุมชนและหน่วยปฏิบัติ
- 1.3.3 การมุ่งปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เดียวกันของทุก
หน่วยงาน
- 1.3.4 การมีส่วนร่วมในการนำเสนอข้อมูลของทั้งชุมชนและหน่วยงาน
บรรเทาสาธารณภัย เพื่อช่วยในการตัดสินใจเรื่องที่สำคัญ
- 1.3.5 การมีส่วนร่วมของชุมชนที่ประสบภัยในการฟื้นฟูบูรณะ
- 1.3.6 การบรรเทาสาธารณภัยที่เริ่มจากกระบวนการวางแผนเป็น
อันดับแรก
- 1.3.7 ความเสมอภาค ความยุติธรรม และการทันต่อเหตุการณ์

1.3.8 การดำเนินงานโดยหน่วยงานที่ได้รับการฝึกฝน อบรมและมี ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในการบรรเทาสาธารณภัย

2. สหพันธ์รัฐมาเลเซีย

2.1 องค์การในการบริหารจัดการสาธารณภัย คณะกรรมการบริหาร จัดการและบรรเทาสาธารณภัย (Disaster Management and Relief Committee – DMRC) ได้รับมอบหมายจาก National Security Council (NSC) ให้รับผิดชอบในการประสานการ ปฏิบัติเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการสาธารณภัย และเมื่อมีสถานการณ์ สาธารณภัยเกิดขึ้น DMRC จะแบ่งการดำเนินงานออกเป็น 3 ระดับ ขึ้นอยู่กับความรุนแรง ของภัยพิบัติ ได้แก่ ระดับชาติ (Federal) ระดับรัฐ(State) และระดับเขต (District) โดยมี National Security Division (NSD) สำนักนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็นเลขานุการในทุกระดับ ซึ่งนายกรัฐมนตรีจะมอบหมายให้รัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน คณะกรรมการในระดับชาติ ส่วนในระดับรัฐประธานจะได้แก่ ผู้ว่าการรัฐ (State Secretary) และในระดับเขต ได้แก่ ผู้อำนวยการเขต (District Officer)

2.2 แนวคิดในการบริหารจัดการสาธารณภัย

2.2.1 การพัฒนา (Development) ลดความเสี่ยงของชุมชนจากความ เสี่ยงภัยและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากภัยพิบัติ ด้วยการพัฒนาขีดความสามารถของ การบริหารจัดการภัยพิบัติในด้านการลดผลกระทบ (Mitigation) การเตรียมการ (Preparedness) การช่วยเหลือ (Response) และการฟื้นฟูบูรณะ (Recovery)

2.2.2 การประสานงาน (Partnership) จัดระบบเพื่อประสานความ ร่วมมือและบูรณาการระบบบริหารจัดการหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตามสายการบังคับ บัญชาทั้งในระบบราชการและ NGO

2.2.3 การให้ความรู้และการฝึก (Education and Training) พัฒนา การศึกษาและเพิ่มพูนทักษะการทำงานของเจ้าหน้าที่เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.2.4 การรับทราบของชุมชน (Community Awareness) พัฒนา วิธีการที่จะทำให้ชุมชนรับทราบถึงความเสี่ยงและสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมใน ยุทธศาสตร์การป้องกัน/การลดผลกระทบ การเตรียมการ การช่วยเหลือและการฟื้นฟู บูรณะ

2.2.5 ความปลอดภัย (Safety) สนับสนุนและช่วยเหลือในการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเมื่อเกิดภัยอันตราย

2.2.6 ความร่วมมือระหว่างประเทศ (International Cooperation) สนับสนุนและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศด้วยการแลกเปลี่ยนข้อมูล การฝึกปรือร่วมกันและการให้และการรับความช่วยเหลือเมื่อเกิดภัยพิบัติ

2.3 นโยบายการจัดการสาธารณภัย

2.3.1 การวิเคราะห์ความเสี่ยงและจุดอ่อนแอ (Risk and Vulnerability Analysis) ใช้ระบบ Geographic Information System (GIS) และ Remote Sensing Technology ในการจัดทำแผนที่บริเวณพื้นที่เสี่ยงภัย

2.3.2 ระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ (Disaster Management System) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการภัยพิบัติให้มีความแข็งแกร่ง และสนับสนุนการดำเนินการต่าง ๆ ด้วยการจัดการงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ

2.3.3 การฝึก (Training) เพิ่มการฝึกในประเทศโดยอาศัยการสนับสนุนและความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งในระดับพหุภาคีและทวิภาคี หรือจาก NGO

2.3.4 การรับทราบของประชาชน (Public Awareness) เสริมสร้างความเข้าใจอันดีกับประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติผ่านกระบวนการความร่วมมือและการช่วยเหลือระหว่างประเทศ

2.3.5 ระบบพยากรณ์และเตือนภัย (Forecasting and Warning System) ปรับปรุงวิธีการและพัฒนาเทคโนโลยีในการเตือนภัยจากน้ำท่วม แผ่นดินถล่ม และไฟฟ้า (Online). Available: <http://www.adrc.asia/aboutus/index.php>, 2020)

3. สาธารณรัฐสิงคโปร์

สาธารณรัฐสิงคโปร์มีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ค่อนข้างปลอดภัยจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว พายุไต้ฝุ่นหรือภูเขาไฟระเบิด ทำให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มุ่งที่จะให้ความสำคัญกับการป้องกันและการลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำของมนุษย์ในสภาพแวดล้อมที่เป็นสังคมเมืองอุบัติภัยจากสิ่งก่อสร้าง อาคารสูงระฟ้าและอุตสาหกรรมวัตถุอันตราย

ดังเช่นที่เกิดขึ้นมาแล้ว ในกรณี Nicoll Highway Collapse, Palau Merlimau และ Hotel New World Collapse นอกจากนี้ปัญหาการก่อการร้ายที่กำลังทวีความรุนแรง ยิ่งทำให้ สาธารณรัฐสิงคโปร์ต้องเร่งเตรียมการให้พร้อมที่จะรับมือกับภัยพิบัติดังกล่าวตลอดเวลา

3.1 องค์การในการบริหารจัดการภัยพิบัติกระทรวง Home Affairs (MHA) เป็นหน่วยงานหลักในการกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยและความมั่นคง ภายในประเทศรับผิดชอบในการกำหนดยุทธศาสตร์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แห่งชาติ ในขณะที่ Singapore Civil Defence Force (SCDF) ซึ่งประกอบด้วยกำลังพล ประมาณ 5,100 คน (ข้าราชการ 1,700 คน พลเรือน 200 คน และชายหนุ่มที่ถูกเกณฑ์มา รับใช้ชาติ 3,200 คน) และกำลังสำรองอีกประมาณ 10,000 คน จะประสานหน่วยงาน ช่วยเหลือและบรรเทาสาธารณภัยต่าง ๆ ในการวางแผนและอำนวยความสะดวกปฏิบัติใน ระดับยุทธวิธี

3.2 แนวคิดในการบริหารจัดการภัยพิบัติ

3.2.1 การป้องกัน (Prevention) ความเสียหายและผลกระทบที่เกิดขึ้น จากภัยพิบัติ สามารถลดได้ด้วยการป้องกัน ทั้งนี้การกำหนดกรอบนโยบายเพื่อความปลอดภัยที่ชัดเจนจะเป็นส่วนสำคัญในการป้องกัน

3.2.2 ความพร้อม (Readiness) ความพร้อมขึ้นอยู่กับ การเตรียมการ การวางแผนรับสถานการณ์ต่าง ๆ ล่วงหน้าทำให้หน่วยงานมีความพร้อมและแผนต่าง ๆ จะต้องได้รับการฝึกอย่างต่อเนื่อง

3.2.3 การรับทราบ (Awareness) ชุมชนจะต้องได้รับการศึกษาเพื่อให้ ทราบธรรมชาติและผลกระทบของภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่ ประชาชนต้องเห็น ความสำคัญของการเตรียมพร้อมและการมีส่วนร่วมของชุมชน

3.2.4 การประสานงาน (Coordination) หน่วยงานต่าง ๆ จะต้อง ร่วมมือกันปฏิบัติภายใต้สายการบังคับบัญชาเดียวกันซึ่งรวมถึงการจัดส่งหน่วยค้นหาและ ช่วยเหลือที่เหมาะสมอย่างทันท่วงทีในระดับยุทธวิธี และการให้คำปรึกษาแนะนำในระดับ ยุทธการ

3.2.5 การฟื้นฟูบูรณะ (Recovery) การช่วยเหลือผู้ได้รับบาดเจ็บและ ผู้ได้รับความเสียหายเป็นส่วนสำคัญในกระบวนการบริหารจัดการภัยพิบัติ การบูรณะ ฟื้นฟูอย่างทันท่วงทีจะช่วยให้ประชาชนที่ได้รับผลกระทบสามารถกลับมาใช้ชีวิตได้ ใกล้เคียงอย่างเดิม

3.3 นโยบายการจัดการสาธารณภัย

3.3.1 การฝึกอบรม (Training) SCDF เน้นความสำคัญของการฝึกอบรม เพื่อให้กำลังพลมีความรู้ความสามารถความชำนาญและทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติหน้าที่ Civil Defence Academy (CDA) ที่ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 1999 ช่วยให้การเตรียมบุคลากรของหน่วยงานเป็นไปอย่างมีแบบแผน โดยการฝึกที่ CDA จะมุ่งใช้ประโยชน์จากเครื่องฝึก Simulator สมัยใหม่และเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัย เพื่อให้การฝึกง่ายต่อการเรียนรู้ น่าสนใจและสมจริง

3.3.2 การให้ความรู้ประชาชน (Public Education) นอกจากการเตรียมความพร้อมของกำลังพลในหน่วยแล้ว SCDF ยังมุ่งที่จะให้ประชาชนสามารถที่จะรับสถานการณ์ภัยพิบัติต่าง ๆ ได้ในขั้นต้น ทั้งนี้ด้วยการจัดการอบรมการจัดทำคู่มือคำแนะนำ แจกจ่าย และการฝึกประจำปี

3.3.3 การมีส่วนร่วมของชุมชน (Community Involvement) SCDF ต้องการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ความปลอดภัยแก่ชุมชนนั้น ๆ เอง จึงได้ฝึกอาสาสมัครชุมชนภายใต้โครงการ Civil Defence Volunteers เพื่อเป็นกำลังเสริมในยามเกิดสาธารณภัยระดับต่าง ๆ

หลักการการจัดการสาธารณภัยของประเทศไทย

เมื่อภัยเกิดขึ้นแล้วการจัดการเหตุการณ์ฉุกเฉิน การให้ความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ผู้ประสบภัยหรือการฟื้นฟูสภาพหลังจากภัยผ่านพ้นนับว่าได้รับความสำคัญมากในอดีต แต่ปัจจุบันนานาประเทศยอมรับว่าสาธารณภัยเป็นเรื่องที่จัดการได้โดยไม่จำเป็นต้องรอให้ภัยเกิดขึ้นก่อน จากแนวคิดในอดีตที่เคยมุ่งเน้นหลักการจัดการสาธารณภัย (Disaster Management: DM) เป็นหลักการการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย (Disaster Risk Reduction : DRR) ซึ่งมีเป้าหมายหลักของการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ คือ การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย ซึ่งจะช่วยลดความรุนแรงของผลกระทบจากสาธารณภัยได้ โดยการดำเนินงานอย่างเป็นระบบตั้งแต่การวิเคราะห์และลดปัจจัยที่เป็นสาเหตุของสาธารณภัย ซึ่งกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยสามารถดำเนินการได้ทุก ๆ วัน โดยไม่จำเป็นต้องรอให้เกิดสาธารณภัยก่อน ซึ่งหากพิจารณาจากวงจรการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยแล้ว กระบวนการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยเป็นการดำเนินการที่ให้ความสำคัญที่สามารถดำเนินการได้ตั้งแต่ก่อนเกิดภัย ได้แก่ การป้องกัน (Prevention) การลดผลกระทบ (Mitigation) และการ

เตรียมความพร้อม (Preparedness) (คณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ, 2558, หน้า 23)

ในปัจจุบันประเทศไทยได้นำการจัดการสาธารณภัยในลักษณะการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยและประยุกต์ใช้ในแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ โดยเป็นหลักการที่ให้ความสำคัญมากขึ้นกับการดำเนินการเชิงรุก โดยให้ความสำคัญกับการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยได้แก่ การป้องกัน (Prevention) การลดผลกระทบ (Mitigation) และการเตรียมความพร้อม (Preparedness) ควบคู่กับการจัดการในภาวะฉุกเฉิน (Emergency Management) และการฟื้นฟู (Recovery) การฟื้นฟูสภาพและการซ่อมสร้าง (Rehabilitation and Reconstruction) การทำให้ดีกว่าเดิมและปลอดภัยกว่าเดิม (Build Back Better and Safer) (คณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ, 2558, หน้า 89) ดังมีขั้นตอนที่สำคัญดังนี้

1. ระยะก่อนเกิดภัย

1.1 การป้องกันและลดผลกระทบ (Prevention and Mitigation) เป็นการดำเนินการเพื่อขจัดหรือลดโอกาสที่สาธารณภัยจะสร้างผลกระทบต่อบุคคล ชุมชน หรือสังคม โดยการสร้างโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อป้องกันภัยอาทิ การสร้างกำแพงป้องกันน้ำตามแนวแม่น้ำ การสร้างระบบระบายน้ำและการสร้างอาคารที่คงทนต่อแรงสั่นสะเทือนจากเหตุแผ่นดินไหวและการดำเนินการอื่น ๆ อาทิ การออกกฎหมายหรือระเบียบ การอบรมให้ความรู้และการจัดสรรการใช้ประโยชน์จากที่ดิน

1.2 การเตรียมความพร้อมก่อนเกิดสาธารณภัย (Preparedness) เป็นการดำเนินงานเพื่อให้ประชาชนหรือชุมชนมีความรู้และทักษะต่าง ๆ พร้อมที่จะเผชิญกับภัยพิบัติและสาธารณภัย อาทิ การพัฒนาระบบการแจ้งเตือนภัยและการกระจายข่าวสาร การวางแผนเผชิญเหตุ การฝึกซ้อมแผน การจัดทำแผนอพยพและเตรียมเส้นทางอพยพ การจัดเตรียมเครื่องมือที่เกี่ยวข้องและการฝึกทักษะ

2. ระยะระหว่างเกิดภัย การเผชิญเหตุการณฉุกเฉิน (Response) เป็นการรับมือและดำเนินการต่าง ๆ ที่มุ่งรักษาชีวิตของผู้ประสบภัยเป็นหลัก โดยเน้นการให้ความช่วยเหลือ การกู้ชีพ การกู้ภัยการพยาบาลและสาธารณสุข ตลอดจนการบรรเทาทุกข์และแจกจ่ายสิ่งของยังชีพ การจัดการศูนย์พักพิงและการจัดการระบบบัญชาการเหตุการณ์ฉุกเฉิน

3. ระยะเวลาหลังเกิดภัย หลังเกิดภัยจะเป็นการฟื้นฟู (Recovery) เป็นการดำเนินการที่มุ่งเน้นการจัดการสถานการณ์ภายหลังการเกิดสาธารณภัยให้บุคคล ชุมชน หรือสังคม ได้ฟื้นคืนสภาพกลับมาเป็นปกติ ซึ่งมีแนวทางการปฏิบัติ 2 แนวทาง ได้แก่ 1) การสร้างคืนใหม่ให้เหมือนเดิม หรือ 2) การสร้างคืนใหม่ให้ดีกว่าเดิม โดยมากเป็นการฟื้นฟูในเชิงโครงสร้างพื้นฐานด้วยการบูรณะซ่อมแซม อาทิ การซ่อมแซมอาคารหรือที่พักอาศัย การบูรณะระบบโครงสร้างพื้นฐาน และการซ่อมแซมสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ นอกจากนี้ยังดำเนินการฟื้นฟูสภาพจิตใจและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติและสาธารณภัย รวมทั้งการฟื้นฟูทางด้านเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในเอกสารบางแห่งจะเพิ่มการพัฒนา (Development) ขั้นตอนการพัฒนาภายหลังเหตุการณ์ภัยพิบัติเป็นเรื่องที่มีขอบเขตกว้างกว่าการพัฒนาเฉพาะพื้นที่ที่ได้รับความเสียหายเท่านั้น โดยครอบคลุมถึงการทบทวน และศึกษาประสบการณ์การจัดการภัยพิบัติที่เกิดขึ้น แล้วทำการปรับปรุงระบบการดำเนินงานต่าง ๆ ที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อลดความสูญเสียให้น้อยที่สุด

สรุปประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัย จากการวิเคราะห์หลักการและแนวคิดทฤษฎีในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และศึกษากฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในภาพรวม รวบรวมทฤษฎีและหลักการการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยนั้นมักจะมีการกำหนดให้มีการป้องกันและเตรียมการในการจัดการสาธารณภัย โดยจะมีการเตรียมการทั้งโครงสร้าง องค์กร การบริหารจัดการ เครื่องมือ อุปกรณ์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการให้เกิดการดำเนินการที่เป็นมาตรฐานลดความเสี่ยงต่าง ๆ ที่นำไปสู่ความเสียหายที่สามารถยอมรับได้หรือไม่มีความเสียหายเกิดขึ้น ทั้งนี้เมื่อทำการศึกษาแนวทางการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของประเทศต่าง ๆ แล้วพบว่าแต่ละประเทศมีแนวทางการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่มีการจัดโครงสร้างหน่วยงาน มีการเตรียมแผนและแนวทางการจัดการสาธารณภัยที่ใกล้เคียงกัน คือจะดำเนินการในวงรอบการจัดการสาธารณภัย ได้แก่ การป้องกัน (Prevention) การลดผลกระทบ (Mitigation) และการเตรียมความพร้อม (Preparedness) ควบคู่กับการจัดการในภาวะฉุกเฉิน (Emergency Management) และการฟื้นฟู (Recovery) การฟื้นฟูสภาพ และการซ่อมสร้าง (Rehabilitation and Reconstruction) ซึ่งแนวทางดังกล่าวประเทศไทยก็ได้นำมาใช้ในแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติที่ใช้อยู่ในปัจจุบันด้วยเช่นกัน

บริบททั่วไปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

อำเภอเมืองสกลนคร เป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดสกลนคร ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัดสกลนคร มีอาณาเขตติดต่อกับเขตการปกครองข้างเคียงดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอพรรณานิคม อำเภอกุสุมาลย์ และอำเภอนาหว้า (จังหวัดนครพนม)

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอโพนนาแก้ว และอำเภอโคกศรีสุพรรณ

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอเต่างอย และอำเภอภูพาน

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอกุดบาก และอำเภอพรรณานิคม

การแบ่งเขตการปกครอง

1. การปกครองส่วนภูมิภาค

อำเภอเมืองสกลนคร แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น 16 ตำบล ได้แก่

1. ตำบลธาตุเชิงชุม (เขตเทศบาลนครสกลนคร)
2. ตำบลขมิ้น 13 หมู่บ้าน
3. ตำบลจิวัดอน 16 หมู่บ้าน
4. ตำบลโนนหอม 11 หมู่บ้าน
5. ตำบลเชียงเครือ 17 หมู่บ้าน
6. ตำบลท่าแร่ 8 หมู่บ้าน
7. ตำบลม่วงลาย 8 หมู่บ้าน
8. ตำบลดงชน 10 หมู่บ้าน
9. ตำบลห้วยยาง 16 หมู่บ้าน
10. ตำบลพังขว้าง 14 หมู่บ้าน
11. ตำบลดงมะไฟ 11 หมู่บ้าน
12. ตำบลธาตุนาเวง 5 หมู่บ้าน
13. ตำบลเหล่าปอแดง 12 หมู่บ้าน
14. ตำบลหนองลาด 10 หมู่บ้าน
15. ตำบลฮ้างโฮง 11 หมู่บ้าน
16. ตำบลโคกก่อง 8 หมู่บ้าน

2. การปกครองส่วนท้องถิ่น

ท้องที่อำเภอเมืองสกลนคร ประกอบด้วย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น 18 แห่ง โดยแยกเป็น

เทศบาลนคร 1 แห่ง ได้แก่

1. เทศบาลนครสกลนคร ครอบคลุมพื้นที่ตำบลธาตุเชิงชุมทั้งตำบล
เทศบาลตำบล 9 แห่ง ได้แก่

1. เทศบาลตำบลดงมะไฟ ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของตำบลขมิ้น
2. เทศบาลตำบลท่าแร่ ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของตำบลท่าแร่
3. เทศบาลตำบลธาตุนาเวง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลธาตุนาเวง

ทั้งตำบล

4. เทศบาลตำบลเชียงเคี่ยน ครอบคลุมพื้นที่ตำบลเชียงเคี่ยนทั้งตำบล
5. เทศบาลตำบลจิวัดอน ครอบคลุมพื้นที่ตำบลจิวัดอนทั้งตำบล
6. เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลเหล่าปอแดง

ทั้งตำบล

7. เทศบาลตำบลหนองลาด ครอบคลุมพื้นที่ตำบลหนองลาด

ทั้งตำบล

8. เทศบาลตำบลฮางโฮง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลฮางโฮงทั้งตำบล

9. เทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลท่าแร่ (เฉพาะนอกเขตเทศบาลตำบลท่าแร่)

องค์การบริหารส่วนตำบล 8 แห่ง ได้แก่

1. องค์การบริหารส่วนตำบลขมิ้น ครอบคลุมพื้นที่ตำบลขมิ้น (เฉพาะนอกเขตเทศบาลตำบลดงมะไฟ)

ทั้งตำบล

2. องค์การบริหารส่วนตำบลโนนหอม ครอบคลุมพื้นที่ตำบลโนนหอม

ทั้งตำบล

3. องค์การบริหารส่วนตำบลม่วงลาย ครอบคลุมพื้นที่ตำบลม่วงลาย

ทั้งตำบล

4. องค์การบริหารส่วนตำบลดงชน ครอบคลุมพื้นที่ตำบลดงชน

5. องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลห้วยยาง
ทั้งตำบล
6. องค์การบริหารส่วนตำบลพังขว้าง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลพังขว้าง
ทั้งตำบล
7. องค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลดงมะไฟ
ทั้งตำบล
8. องค์การบริหารส่วนตำบลโคกก่อ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลโคกก่อ
ทั้งตำบล

3. บริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัด
สกลนคร ที่อยู่รอบหนองหาร จำนวน 10 แห่ง ดังนี้

3.1 เทศบาลนครสกลนคร

เทศบาลเมืองสกลนคร ได้รับการจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 11 มีนาคม
พ.ศ. 2479 ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร พ.ศ.
2479 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 53 หน้า 1319 ลงวันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2479)
นายกเทศมนตรีคนแรก คือ ชุนธิรมย์สิทธิการ เข้าดำรงตำแหน่ง เมื่อวันที่ 15 กันยายน
พ.ศ. 2480 มีพื้นที่ 13 ตารางกิโลเมตร โดยยกเอาพื้นที่ตำบลธาตุเชิงชุมทั้งตำบลเป็นเขต
เทศบาล สำนักงานเทศบาลแต่ก่อนเรียกว่า "ศาลาเทศบาลเมืองสกลนคร" เดิมนั้นตั้งอยู่
สถานีรถไฟอากาศ ปัจจุบันสถานที่ตั้งอยู่ที่ดินของวัดแจ้งแสงอรุณ เมื่อก่อนนั้นเป็นที่ตั้ง
ของตลาดสดเทศบาล ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2500 จึงย้ายมาตั้งสำนักงานมาอยู่ในสถานที่
ปัจจุบัน ในปี พ.ศ. 2533 ได้มีการขยายเขตเทศบาลออกไปครอบคลุมท้องที่ข้างเคียง
ได้แก่ บางส่วนของตำบลจิวัดอน ตำบลห้วยยาง ตำบลดงมะไฟ ตำบลธาตุนาเวง และ
ตำบลฮางโฮง ทำให้มีพื้นที่เพิ่มขึ้นเป็น 54.54 ตารางกิโลเมตร จนกระทั่งได้รับการยกฐานะ
จากเทศบาลเมืองสกลนครเป็น เทศบาลนครสกลนคร ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยลง
วันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2555 ซึ่งมีผลตั้งแต่วันที่ 8 มีนาคม ปีเดียวกัน

อาณาเขต

เทศบาลนครสกลนคร ตั้งอยู่ทางใจกลางอำเภอเมืองสกลนคร
มีอาณาเขตติดต่อกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นข้างเคียงดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ เทศบาลตำบลธาตุนาเวง

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ เทศบาลตำบลธาตุนาเวง

ทิศใต้ ติดต่อกับ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง,
องค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง,
เทศบาลตำบลจี้วดอน

3.2 เทศบาลตำบลยางโงง

สำนักงานเทศบาลตำบลยางโงง ยกฐานะจากองค์การบริหาร
ส่วนตำบลยางโงงขึ้นเป็นเทศบาลตำบลยางโงง เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2552 ตั้งอยู่ในเขต
อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ติดทางหลวงหมายเลข 22ก. สกลนคร –
นครพนม หลักกิโลเมตรที่ 10 ที่อยู่ 169 หมู่ที่ 5 ตำบลยางโงง อำเภอเมืองสกลนคร
จังหวัดสกลนคร 47000 หมายเลขโทรศัพท์ 0-4274-3743 หมายเลขโทรสาร 0-4274-
3743 ที่อยู่อีเมลอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) 5470115@dla.go.th

เนื้อที่ ตำบลยางโงง มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 36.45 ตาราง
กิโลเมตร

อาณาเขต เป็นพื้นที่ราบบางส่วน และเป็นที่ยาน้ำท่วมถึง
ราษฎรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและอยู่ในเขตจัดรูปที่ดิน มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลเชียงเคี่ยน
ทิศใต้	มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลธาตุนาเวง
ทิศตะวันออก	มีอาณาเขตติดต่อกับหนองหาร
ทิศตะวันตก	มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลขมิ้นและตำบล

พังขว้างบางส่วน

3.3 เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง

เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง ตั้งอยู่บ้านหนองแคน หมู่ 1 ตำบล
เหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร 47000 เบอร์โทรศัพท์/โทรสาร
042-160230 พื้นที่เป็นตำบลที่มีความพร้อมด้านการเกษตรกรรม มีอาชีพทำสวน ทำไร่
ทำนาข้าว การสัญจรสะดวก ส่วนมากจะมีพื้นที่เพาะปลูกและทำนาและทำสวนมะเขือเทศ

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดกับ ตำบลจี้วดอน อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัด
สกลนคร

ทิศใต้ ติดกับ ตำบลดงชน อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัด
สกลนคร

ทิศตะวันออก ติดกับ ตำบลบ้านแป้น อำเภอโพนนาแก้ว
จังหวัดสกลนคร

ทิศตะวันตก ติดกับ ตำบลโนนหอม อำเภอเมืองสกลนคร
จังหวัดสกลนคร

3.4 เทศบาลตำบลจิวัดอน

เทศบาลตำบลจิวัดอน ตั้งอยู่ 209 หมู่ที่ 8 บ้านนายอ เทศบาล
ตำบลจิวัดอน อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร 47000 เขตการปกครองของเทศบาล
ตำบลจิวัดอน มีหมู่บ้าน จำนวน 12 หมู่บ้าน มีพื้นที่ประมาณ 37 ตารางกิโลเมตร เมื่อวันที่
23 กุมภาพันธ์ 2545 พื้นที่ตำบลจิวัดอนส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มติดกันหนองหาร

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดกับ เทศบาลเมืองสกลนคร และ ตำบลหนองลาด
อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

ทิศใต้ ติดกับ องค์การบริหารส่วนตำบลบึงทวาย อำเภอเต่า
งอย จังหวัดสกลนคร

ทิศตะวันออก ติดกับ เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมือง
จังหวัดสกลนคร

ทิศตะวันตก ติดกับ องค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอ
เมือง จังหวัดสกลนคร

3.5 เทศบาลตำบลเชียงเคี่ยน

เทศบาลตำบลเชียงเคี่ยน เป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งหนึ่ง
ในอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร โดยครอบคลุมพื้นที่ตำบลเชียงเคี่ยนทั้งตำบล
โดยเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร

เทศบาลตำบลเชียงเคี่ยน ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอำเภอ มีอาณาเขต
ติดต่อกับเขตการปกครองข้างเคียงดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ ติดกับ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองลาด, องค์การ
บริหารส่วนตำบลอุ่มจาน (อำเภอกุสุมาลย์)

ทิศใต้ ติดกับ เทศบาลตำบลสามโขง

ทิศตะวันออก ติดกับ เทศบาลตำบลท่าแร่ เทศบาลตำบลนาแก้ว
(อำเภอโพธิ์นาแกว)

ทิศตะวันตก ติดกับ องค์การบริหารส่วนตำบลขมิ้น

3.6 เทศบาลตำบลธาตุนาเวง

สำนักงานเทศบาลตำบลธาตุนาเวง ตั้งอยู่ 83 หมู่ 4 บ้านดงพัฒนา ตำบลธาตุนาเวง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ลักษณะเป็นหมู่บ้านชุมชนชนชาวมือง ติดเขตเทศบาลเมืองสกลนคร มี 4 หมู่บ้านที่ถูกแบ่งเข้าไปอยู่ในเขตเทศบาลเมืองสกลนคร

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดกับ เทศบาลตำบลห้างโง้ง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

ทิศใต้ ติดกับ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

ทิศตะวันออก ติดกับ เทศบาลเมืองสกลนคร อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

ทิศตะวันตก ติดกับ องค์การบริหารพ่วงว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

3.7 เทศบาลตำบลท่าแร่

เทศบาลตำบลท่าแร่ ตั้งอยู่ที่ตำบลท่าแร่ อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ห่างจากอำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ตามทางหลวงสายสกลนคร-นครพนม เป็นระยะทาง 21 กิโลเมตร แต่เดิมมีฐานะเป็นสุขาภิบาลตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2499 และประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษ เล่ม 73 ตอน 99 หน้า 75 ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบล พ.ศ. 2542 สุขาภิบาลท่าแร่ จึงได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2542 ในปัจจุบันเทศบาลตำบลท่าแร่ มีพื้นที่ในการปกครองประมาณ 2.193 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 5 หมู่บ้าน คือหมู่ที่ 1 บ้านท่าแร่, หมู่ที่ 3 บ้านท่าแร่เหนือ, หมู่ที่ 6 บ้านท่าแร่สามัคคี, หมู่ที่ 7 บ้านท่าแร่พัฒนา และหมู่ที่ 8 บ้านสร้างแก้วสมานมิตร

อาณาเขต

ทิศเหนือ จดตำบลอุ่มจาน อำเภอกุสุมาลย์ และตำบลนาแก้ว
อำเภอโพนนาแก้ว

ทิศตะวันออก จดตำบลนาแก้ว อำเภอโพนนาแก้ว

ทิศใต้ จดหนองหาร สาธารณะประโยชน์

ทิศตะวันตก จดตำบลเชียงเครือ อำเภอเมือง

3.8 เทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่

สำนักงานเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ ตั้งอยู่ 14 หมู่ที่ 8 ตำบล
ท่าแร่ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร 47230 เทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่
ครอบคลุมพื้นที่ตำบลท่าแร่ (เฉพาะนอกเขตเทศบาลตำบลท่าแร่)

3.9 องค์การบริหารส่วนตำบลม่วงลาย

องค์การบริหารส่วนตำบลม่วงลาย อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัด
สกลนคร มีเนื้อที่ทั้งหมด 18 ตารางกิโลเมตร (ประมาณ 11,250 ไร่) แบ่งการปกครอง
ออกเป็น 9 หมู่บ้าน ตั้งอยู่ที่ทิศตะวันออกของอำเภอเมืองสกลนคร อยู่ห่างจากอำเภอเมือง
สกลนคร ประมาณ 21 กิโลเมตร

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับ เขตหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร
จังหวัดสกลนคร โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากหลักสี่เมตรกรมประมง บริเวณพิกัด VD
207940 ไปทางทิศตะวันออก ตามหลักสี่เมตรกรมประมง ถึงหลักสี่เมตรกรมประมง
บริเวณพิกัด VD 216949 ไปทางทิศตะวันออก ตามแนวหลักไม้แก่นที่ปักไว้ทุกระยะ 200
เมตร สิ้นสุดที่ฝายน้ำล้น บริเวณพิกัด VD 235940 รวมระยะทางด้านทิศเหนือประมาณ
3.5 กิโลเมตร

ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลตองโขบ และตำบลนวม่วงคำ อำเภอ
โคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากสี่แยกบ้านหนองห้าง บริเวณ
พิกัด VD 252906 ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตามแนวหลักไม้แก่นที่ปักไว้ทุกระยะ 200
เมตร ถึงหลักไม้แก่นบ้านกุดจิก บริเวณพิกัด VD 224885 ไปทางทิศเหนือตามลำน้ำพุง
(เก่า) ถึงหนองแซง บริเวณพิกัด VD 220905 ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ตามแนวหลัก
ไม้แก่น ที่ปักไว้ทุกระยะ 200 เมตร สิ้นสุดที่หลักไม้แก่นบ้านนาลาย บริเวณพิกัด VD
207900 รวมระยะทางด้านทิศใต้ประมาณ 5 กิโลเมตร

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลโคกก่อง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากฝายน้ำล้น บริเวณพิกัด VD 235940 ไปทางทิศใต้ ตามลำน้ำพุง (เก่า) ถึงลำน้ำพุง (เก่า) บริเวณพิกัด VD 238917 ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตามแนวหลักไม้แก่นที่ปักไว้ทุกระยะ 200 เมตร สิ้นสุดที่สี่แยกบ้านหนองห้าง บริเวณพิกัด VD 252906 รวมระยะทางด้านทิศตะวันออกประมาณ 2 กิโลเมตร

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลดงชน อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากหลักไม้แก่นบ้านนาสาย บริเวณพิกัด VD 207900 ไปทางทิศเหนือ ตามแนวหลักไม้แก่นที่ปักไว้ทุกระยะ 200 เมตร สิ้นสุดที่หลักซีเมนต์กรมประมงบริเวณพิกัด VD 207940 รวมระยะทางด้านทิศตะวันตกประมาณ 4 กิโลเมตร

3.10 องค์การบริหารส่วนตำบลม่วงลาย

องค์การบริหารส่วนตำบลม่วงลาย ตั้งอยู่หมู่ที่ 7 ตำบลม่วงลาย อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร 47000 ตำบลม่วงลาย แยกออกจาก ตำบลดงชน ประชากรส่วนใหญ่เป็นเผ่ากะเลิง การปกครองแต่ก่อนมีท่านขุนใหญ่ที่สุด ต่อมาจึงเปลี่ยนเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และมีอาชีพทำการเกษตรมาตั้งแต่ปู่ย่าตายาย เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม เหมาะสำหรับการเกษตร ประชากรนับถือศาสนาพุทธ

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดกับ ตำบลหนองลาด อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ทิศใต้ ติดกับ อบต.ดงชน อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

ทิศตะวันออก ติดกับ ตำบลโคกก่อง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ทิศตะวันตก ติดกับ ตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ยุทธพงษ์ วงศ์ไชย (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารเชิงกลยุทธ์ของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัดพะเยา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารเชิงกลยุทธ์ของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพะเยา ใน 3 ขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย 1) การวางแผนของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพะเยา 2) การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และหลังเกิดภัยพิบัติ และ 3) การควบคุมและการประเมินผล ผลการศึกษา พบว่า 1) การวางแผนของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพะเยา มีการวางแผนปฏิบัติการประจำปีเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาภัยที่อาจเกิดขึ้นในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพะเยา โดยในแผนดังกล่าวจะมีขั้นตอนและแนวทางปฏิบัติกรณีเกิดภัยต่าง ๆ เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็วและทันท่วงที 2) การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และหลังเกิดภัยพิบัติ ปรากฏว่าก่อนเกิดภัย สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพะเยา ดำเนินการจัดทำแผนป้องกันภัย การฝึกซ้อมแผน การจัดเวรเฝ้าระวัง และการรวบรวมข้อมูลและปรับปรุงฐานข้อมูลให้เป็นปัจจุบันขณะเกิดภัย ดำเนินการออกประกาศเขตภัยพิบัติให้ครอบคลุมพื้นที่เกิดภัย และจัดตั้งศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจเพื่อช่วยเหลือหลังเกิดภัย ได้ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสำรวจความเสียหายและความต้องการ 3) การควบคุมและประเมินผลเป็นกระบวนการตรวจสอบสมรรถนะภาพของทรัพยากรที่มีอยู่ของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยว่าสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ โดยผู้บริหารของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจะเป็นผู้ควบคุมและประเมินผลความก้าวหน้าของงาน

สายฝน แสงหิรัญ ทองประเสริฐ (2558, หน้า 113) ทำการศึกษาเรื่อง การจัดการภัยพิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเครือข่ายองค์กรชุมชน งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการจัดการภัยพิบัติรวมระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเครือข่ายองค์กรชุมชน ผลการดำเนินงานและเสนอแนวทางในการจัดการภัยพิบัติในระดับท้องถิ่น โดยใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักซึ่งเป็นผู้มีบทบาทและภาระหน้าที่ในการจัดการภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในพื้นที่ 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มตัวแทนภาคประชาชน จำนวน 30 คน และกลุ่มตัวแทนภาครัฐ จำนวน 12 คน รวมทั้งสิ้น 42 คน และจากการสังเกตการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติแบบมีส่วนร่วม ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาเป็น

ข้อมูลเชิงคุณภาพและได้ถูกนำมาวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหาสาระ ผลการศึกษาพบว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรชุมชนในพื้นที่สามารถทำงานร่วมและเสริมซึ่งกันและกันในลักษณะการเป็นเครือข่ายการดำเนินงานในการจัดการภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในพื้นที่ทั้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรชุมชน นอกจากนี้จะมีลักษณะการทำงานเป็นเครือข่ายภายในพื้นที่ของตนเองแล้วยังได้ประสานงานกับองค์การเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยและเหตุการณ์ภัยพิบัติใน พ.ศ. 2553 มีการตั้งศูนย์ประสานงานองค์กรชุมชนจังหวัดสงขลาเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย โดยมีการจัดระบบการประสานงานการจัดระบบข้อมูล ระบบการสื่อสาร ระบบอาสาสมัครและระบบการให้ความช่วยเหลือเพื่อให้เกิดความยั่งยืนในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติในท้องถิ่น งานวิจัยฉบับนี้ได้ให้ข้อเสนอแนะที่สำคัญ 3 ประการคือ 1) การให้ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการจัดการภัยพิบัติ 2) การบูรณาการงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับ ได้แก่ หน่วยงานระดับท้องถิ่น หน่วยงานส่วนภูมิภาค ภาคประชาสังคมและองค์กรชุมชน และ 3) การเสริมพลังเครือข่ายทางสังคมให้แก่ท้องถิ่นเพื่อให้สามารถจัดการภัยพิบัติร่วมกันได้ตลอดไป

โททัศน์ มาลา และคณะ (2558, หน้า 75) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง การบริหารจัดการอุทกภัยอย่างยั่งยืนขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงชำอ้อ อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงชำอ้อในการบริหารจัดการอุทกภัย 2) เพื่อศึกษาแนวทางในการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างยั่งยืนขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงชำอ้อ โดยการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 11 คน และการสนทนากลุ่ม จำนวน 8 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาประกอบด้วย การแปลความ การตีความและการวิเคราะห์ผลการวิจัย พบว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยรวมทั้งด้านการจัดการอุทกภัย โดยเป็นการกำหนดและวิเคราะห์พื้นที่เสี่ยงภัยในพื้นที่การปฏิบัติการช่วงก่อนเกิดภัย ระหว่างเกิดภัยและหลังจากเกิดภัย แนวทางในการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างยั่งยืน คือ การลดความเสี่ยงจากอุทกภัยถือเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการจัดการปัญหาอุทกภัยตั้งแต่ระดับปัจเจกชน ชุมชนจนถึงองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ในการป้องกันและลดผลกระทบจากอุทกภัยในพื้นที่ โดยการสำรวจพื้นที่เสี่ยงหรือจุดที่มีความล่อแหลมต่อการเกิดอุทกภัยในชุมชนเพื่อเป็นข้อมูลในการจัดลำดับความสำคัญในการดำเนินงานและเตรียมความพร้อมในการรับมือได้อย่างถูกต้อง การเตรียมความพร้อม

สำหรับเครื่องมือพื้นฐานที่ใช้ในการช่วยเหลือประชาชน การที่ประชาชนเกิดการปรับตัวในวิธีการดำรงชีวิตที่ต้องปรับตัวอยู่กับน้ำ ตลอดจนการให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวในเบื้องต้นเมื่อเกิดอุทกภัย

พิทักษ์ มั่นจันทิก (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง กลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรีการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 2) ศึกษาปัจจัยเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อการบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี และ 3) หาแนวทางการพัฒนากลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) กลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไป 3 อันดับ คือ ด้านวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การ ด้านพันธกิจและภารกิจ และด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์การ ส่วนการบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไป 3 อันดับ คือ ด้านการจัดการหลังเกิดภัย ด้านการบริหารจัดการในภาวะฉุกเฉินและด้านการป้องกันและลดผลกระทบ 2) ปัจจัยเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อการบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ได้แก่ ด้านการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในอนาคต ด้านพันธกิจและภารกิจ ด้านการเตรียมความพร้อมของทรัพยากรและด้านวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การและมีสัมประสิทธิ์การทำนาย คิดเป็นร้อยละ 78.70 3) แนวทางการพัฒนากลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้แก่ หน่วยงานควรกำหนดนโยบาย ระเบียบ และแนวทางการปฏิบัติงานให้ชัดเจน โดยประสานความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ผู้นำชุมชนและประชาชนร่วมกันประชุมวางแผนการปฏิบัติงาน การเตรียมความพร้อม การจัดสรรงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัย สสำรวจและ

จัดทำพื้นที่กลุ่มเสี่ยงที่เข้าถึงได้ยากเพื่อกำหนดเส้นทางการจราจรเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินและมีการชักซ้อมแผนการปฏิบัติงานอยู่เสมอ

นิภาพรรณ เจนสันติกุล (2558, หน้า 84) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง ชุมชนกับความรู้ในการจัดการภัยพิบัติ กรณีศึกษา ตำบลบางช้าง จังหวัดนครปฐม บทความวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลชุมชนความรู้ในการจัดการภัยพิบัติและปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการภัยพิบัติของชุมชนตำบลบางช้าง จังหวัดนครปฐม โดยใช้แนวทางการศึกษาเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การสังเกตแบบมีส่วนร่วม การสนทนาและการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ในตำบลประกอบอาชีพเกษตรกรรมและมีรายได้เฉลี่ย 53,508.62 บาท/ปี และลักษณะของตำบลบางช้างเป็นชุมชนกึ่งเมืองกึ่งชนบท ส่วนภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในพื้นที่มี 2 ประเภท ได้แก่ ภัยแล้งและอุทกภัย โดยในรอบ 10 ปี มีอุทกภัยเกิดขึ้นจำนวน 102 ครั้ง และมีพื้นที่ได้รับผลกระทบ 6 หมู่บ้าน (ร้อยละ 54.55) ความรู้ในการจัดการภัยพิบัติเกิดขึ้นจากประสบการณ์และการตระหนักถึงผลเสียหายที่เกิดขึ้นที่ผ่านมาและปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการ ได้แก่ ประชาชนในชุมชนบางช้างมีศักยภาพทางความรู้และทางการเงินและความพร้อมในการเตรียมความพร้อมและการป้องกัน ความสามัคคีและความร่วมมือกันของประชาชนในชุมชนบางช้าง การมีเครือข่ายความร่วมมือทั้งหน่วยงานภาครัฐบาล ภาคเอกชนและองค์กรอื่น ๆ และผู้นำชุมชนมีความเข้มแข็งและเป็นที่ยอมรับของประชาชนในชุมชนบางช้าง

ดารินทร์ โพธิ์ตั้งธรรม (2560, บทความย่อย) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การวิจัยนี้ เพื่อศึกษาแนวคิด วิเคราะห์ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ สนทนากลุ่ม สัมภาษณ์เจาะลึก ผู้ให้ข้อมูลคือ นายกและเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนใน 5 ตำบล นำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบเชิงเนื้อหาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า แนวคิดและหลักการการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คือ การพึ่งตนเอง สร้างจิตสำนึก ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม พัฒนาคุณค่าความเป็นคนสร้างหน้าที่ครอบครัว ยุทธศาสตร์ คือ ความพอเพียงแบบพื้นฐานระดับบุคคลและครอบครัว และความพอเพียงแบบก้าวหน้าและก้าวไกลระดับชุมชนและองค์กร กลยุทธ์ คือ สร้างเครือข่ายภายในและภายนอกดำเนินชีวิต

แบบพอเพียงตามวิถีพุทธ สร้างสมดุลแบบองค์รวมและกำหนดนโยบายขององค์กร
ข้อเสนอแนะขยายผลหลักการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่ว
ประเทศประกาศเป็นเจตนารมณ์และนโยบายสาธารณะของท้องถิ่น

จันทิมา บุญอนันต์วงศ์ (2561, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องรูปแบบการ
บริหารเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น
พื้นฐาน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันการบริหารเชิงกลยุทธ์
ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) พัฒนารูปแบบการ
บริหารเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน และ 3) ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการ
บริหารเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนมัธยม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
การดำเนินการวิจัยมี 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันการบริหารเชิงกล
ยุทธ์ของโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนด
กรอบแนวคิดการวิจัย เครื่องมือ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างนำไปสัมภาษณ์
ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 6 คน โดยเลือกแบบเจาะจง วิเคราะห์เนื้อหาได้
สภาพปัจจุบันการบริหารเชิงกลยุทธ์และยกร่างรูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียน
มัธยมศึกษา ขั้นตอนที่ 2 พัฒนารูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนมัธยมศึกษา
โดยจัดสนทนากลุ่มโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง แล้วนำ
ข้อมูลจากการบันทึกสนทนากลุ่มมาพัฒนารูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียน
มัธยมศึกษา ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ โดย
สอบถามผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา จำนวน
342 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือ ได้แก่ แบบสอบถามมาตรฐาน
ประมาณค่า 5 ระดับ มีดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 และมีความเชื่อมั่น
เท่ากับ 0.90 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันการบริหารเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีกระบวนการบริหาร
เชิงกลยุทธ์ ดังนี้ 1.1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของโรงเรียน ประกอบด้วย วิเคราะห์ปัจจัย
ภายในกำหนดจุดแข็ง จุดอ่อน วิเคราะห์ปัจจัยภายนอกกำหนดโอกาส และอุปสรรค
วิเคราะห์ภารกิจและวัฒนธรรมของโรงเรียน ศึกษาแนวทางการจัดการศึกษาตาม พ.ร.บ.
การศึกษาแห่งชาติ ประเมินภาพในอนาคตของสภาพแวดล้อมและจัดลำดับสภาพปัญหา

และความต้องการพัฒนาโรงเรียนโดยเน้นการมีส่วนร่วม 1.2) การกำหนดกลยุทธ์ ประกอบด้วย กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ กำหนดวัตถุประสงค์ชัดเจน ครอบคลุมทุกระดับ กำหนดเกณฑ์ชี้วัดความสำเร็จ และปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ให้สอดคล้อง กับนโยบาย 1.3) การปฏิบัติตามกลยุทธ์ ประกอบด้วย กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ จัดทำแผนและปฏิทินการปฏิบัติงานทุกฝ่ายร่วมปฏิบัติตามแผน รวบรวมข้อมูลและสร้าง แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และ 1.4) การควบคุมและประเมินกลยุทธ์ ประกอบด้วย แต่งตั้ง คณะกรรมการกำหนดกรอบ วิธีการ แนวทางการประเมินสร้างเครื่องมือตัวชี้วัดและระบบ การติดตาม กำหนดปฏิทินการประเมินผล และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องให้สมบูรณ์

2) รูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนมัธยม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน มีองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 2.1) การวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม ประกอบด้วย 5 ข้อ 2.2) การกำหนดกลยุทธ์ ประกอบด้วย 10 ข้อ 2.3) การปฏิบัติตามกลยุทธ์ ประกอบด้วย 10 ข้อ และ 2.4) การควบคุมและประเมินกลยุทธ์ ประกอบด้วย 10 ข้อ 3) ผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า มีความเหมาะสม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุดดังนี้ การวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม การควบคุมและประเมินกลยุทธ์ การกำหนดกลยุทธ์ และการปฏิบัติตาม กลยุทธ์ และรูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดย เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด ดังนี้ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม การควบคุมและ ประเมินกลยุทธ์ การกำหนดกลยุทธ์ และการปฏิบัติตามกลยุทธ์

จิรนนท์ พุทธา (2561, หน้า 31) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาผลการดำเนินงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น และตัวแปรที่มีผลต่อผลการดำเนินงานดังกล่าว เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ แบบสอบถามกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 395 แห่ง จากบุคลากรที่รับผิดชอบงานด้าน การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงพรรณนา และการ วิเคราะห์ถดถอยแบบเป็นขั้นตอน ผลการศึกษาพบว่า ผลการดำเนินงานด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวมของประเทศไทยอยู่ใน ระดับปานกลาง เครื่องมือ เครื่องจักร ยานพาหนะ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

การจัดกิจกรรม/การดำเนินงาน และด้านการทบทวนและตรวจสอบแผนการดำเนินงานมีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้บริหารและบุคลากร การจัดกิจกรรม/การดำเนินงาน และการทบทวนและตรวจสอบแผนการดำเนินงานมีผลต่อความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตัวของประชาชนหากเกิดสาธารณภัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และการจัดกิจกรรม/การดำเนินงาน และด้านการทบทวนและตรวจสอบแผนการดำเนินงานมีผลต่อความครอบคลุมในการได้รับบริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ชาญวิทย์ คุณาวิวัฒน์นางกูร (2561, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลการนำนโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองเชียงใหม่ไปสู่การปฏิบัติ มีวัตถุประสงค์ 2 ข้อ คือ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลในอำเภอเมืองเชียงใหม่ไปสู่การปฏิบัติ และ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการนำนโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลในอำเภอเมืองเชียงใหม่ไปสู่การปฏิบัติครั้งนี้ ใช้ระเบียบวิธีเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้ คือ ผู้นำชุมชนสมาชิกสภาท้องถิ่น อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน และประชาชนทั่วไป รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด 160 คน สถิติที่ใช้และวิเคราะห์ คือ สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ จำแนกตามส่วนของแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistic) ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอนุมาน (Inference Statistics) โดยเทคนิคสมการถดถอยเชิงเส้น (Regression Analysis) ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของการนำนโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลในอำเภอเมืองเชียงใหม่ไปสู่การปฏิบัติ โดยภาพรวม พบว่า ประสิทธิภาพรวม 3 ด้าน อยู่ ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{x} = 3.81, S.D. = 0.83$) เรียงลำดับตามระดับความคิดเห็นเฉลี่ย ได้แก่ เห็นด้วยระดับมาก คือ ด้านการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย ($\bar{x} = 3.85, S.D. = 0.83$) รองลงมา คือ ด้านการจัดการในภาวะฉุกเฉินอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน ($\bar{x} = 3.80, S.D. = 0.87$) และต่ำที่สุด คือ ด้านการฟื้นฟูและปรับสภาพระบบสาธารณูปโภคการดำรงชีวิตรวมถึงวิถีความเป็นอยู่ ($\bar{x} = 3.78, S.D. = 0.86$) ส่วนปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลในอำเภอเมืองเชียงใหม่ไปสู่การปฏิบัติ เรียงลำดับจากค่าอิทธิพลเชิงสาเหตุมากไปหาน้อย คือ ความพอเพียงของงบประมาณ การประสานความร่วมมือกับองค์กรภาคี และ

การจัดเตรียมความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์ โดยมีอิทธิพลเชิงสาเหตุเท่ากับ 0.390, 0.284 และ 0.219 ตามลำดับ ข้อเสนอแนะต่อการนำนโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ไปปฏิบัติให้สำเร็จในภาพรวมคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรให้การสนับสนุนทรัพยากร ให้มีความพร้อมในการจัดการสาธารณภัยทั้งในด้านงบประมาณที่มีความเพียงพอในการ ดำเนินงานและการจัดสวัสดิการให้กับอาสาสมัคร การประสานความร่วมมือกับทุกภาค ส่วนทั้งภายในชุมชนและภายนอกชุมชนที่เกี่ยวข้อง ความรู้และทักษะของเจ้าหน้าที่ในการ ปฏิบัติงาน วัสดุอุปกรณ์ที่สภาพสมบูรณ์สามารถนำไปใช้งานได้ตลอดเวลาและเทคโนโลยีที่ มีความทันสมัยใช้ในการจัดการกับสาธารณภัยและประเมินสถานการณ์ความเสี่ยงจากภัย นั้น ๆ

เอกราช บุญเรือง (2561, หน้า 100) ได้ทำการศึกษาเรื่อง กลยุทธ์ในการจัดการ ภัยพิบัติทางธรรมชาติของประเทศไทย วัตถุประสงค์เพื่อค้นหากลยุทธ์ที่เหมาะสมในการ จัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติของประเทศไทยและเสนอข้อเสนอแนะการจัดการภัยพิบัติ ทางธรรมชาติของประเทศไทยในอนาคตแนวคิดการจัดการวิกฤตและการจัดการภัยพิบัติ ถูกนำมาใช้ในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ซึ่งพบว่า กลยุทธ์ที่เหมาะสมในการจัดการภัย พิบัติทางธรรมชาติควรเป็นเชิงรุก คือ มีการประเมินได้อย่างชัดเจนว่าประเทศไทยต้อง เผชิญกับภัยพิบัติทางธรรมชาติอะไรบ้าง และมีความรุนแรงในระดับใด รวมถึงการส่งเสริม ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและกลยุทธ์การจัดการภัย พิบัติทางธรรมชาติไม่ว่าจะเป็นผู้ประสบภัยพิบัติ ผู้กำหนดนโยบายและผู้นำนโยบายไป ปฏิบัติ โดยเฉพาะผู้ประสบภัยพิบัติหรือชุมชนควรได้รับการส่งเสริมให้มีความสามารถใน การจัดการภัยพิบัติ โดยชุมชนเป็นฐานและข้อเสนอแนะคือกลยุทธ์ดังกล่าวต้องสามารถ ปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ของวิกฤตและให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศ ทั้งนี้การวางแผนแบบการมองภาพใน อนาคต (Scenario planning) ควรจะถูกนำมาใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ด้วย

ยุวเรศ หลุดพา (2561, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารเชิงกลยุทธ์ ภาครัฐ ในภาวะการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร ทั้งใน ประเทศและต่างประเทศล้วนส่งผลกระทบต่อกระบวนการและการบริหารองค์การอย่างหลีกเลี่ยง ไม่ได้ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงของสังคม ทิศทางการเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มของ เศรษฐกิจ ทิศทางและการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองการปกครองรวมถึงการเปลี่ยนแปลง และนวัตกรรมทางเทคโนโลยีที่มีความสะดวกรวดเร็วเอื้อต่อการขับเคลื่อนองค์การและ

ส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงาน ดังนั้นองค์การแต่ละองค์การจึงมีความจำเป็นที่ต้องปรับตัวและนำวิธีการต่าง ๆ ในการบริหารองค์การเพื่อสอดคล้องกับสถานะที่เปลี่ยนแปลงไปและสามารถอยู่รอดได้ในสภาวะดังกล่าว นอกจากนี้การที่องค์การหลาย ๆ องค์การต่างมีเป้าหมายในการปรับตัวเพื่อให้อยู่รอด แล้วยังมีบางองค์การที่ต้องการเป็นผู้นำในการแข่งขันโดยสร้างข้อได้เปรียบในการแข่งขันให้กับองค์การโดยผ่านวิธีการและกระบวนการต่าง ๆ เพื่อให้้องค์การมีความยั่งยืนในการเป็นผู้นำและประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายต่อไป ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยการบริหารเชิงกลยุทธ์ ที่มีกลยุทธ์และเป้าหมายที่ชัดเจนเพื่อให้เกิดข้อได้เปรียบในการแข่งขัน มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและเกิดความยั่งยืนในการคงอยู่ของ้องค์การต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการบริหารงานภาครัฐที่ถือได้ว่าเป็น้องค์การขนาดใหญ่ซึ่งเป็นเรื่องยากในการขับเคลื่อน้องค์การให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายโดยผ่านกระบวนการต่าง ๆ ที่อาศัยความร่วมมือทุกภาคส่วน ดังนั้น้องค์การภาครัฐจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะบริหารงานโดยอาศัยกลยุทธ์และเป้าหมายที่ชัดเจนในการบริหารเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งการบริหารเชิงกลยุทธ์ถือเป็นแนวทางหนึ่งที่เป็นกระบวนการที่มีความชัดเจนในการบริหาร้องค์การโดยอาศัยกลยุทธ์และเป้าหมายรวมถึงการวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ เพื่อสร้างความสำเร็จให้กับ้องค์การ ดังนั้นผู้เขียนจึงขอเสนอภาพรวมการบริหารเชิงกลยุทธ์ภาครัฐเพื่อเป็นแนวทางในการบริหาร้องค์การภาครัฐให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและประสบผลสำเร็จในการบริหารงาน้องค์การในด้านต่าง ๆ ต่อไป

เสาวนารถ เล็กเลอลินธุ์ (2561, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหาร้องค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดนนทบุรี งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารตามความคิดเห็นของบุคลากรใน้องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารใน้องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล 3) สร้างข้อเสนอเชิงนโยบายการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารใน้องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี วิธีการดำเนินการวิจัยเป็นแบบผสมผสาน โดยการวิจัยเชิงปริมาณใช้การวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ พนักงานและลูกจ้างในจังหวัดนนทบุรี จำนวน 2,217 คน ได้กลุ่มตัวอย่างเป็น จำนวน 339 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เมื่อพบความแตกต่างทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. และการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์จำนวน 10 ท่าน โดยใช้เทคนิควิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารตามความคิดเห็นของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าค่าเฉลี่ยรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านงบประมาณ ด้านการจัดบุคคลเข้าทำงาน ด้านการประสานงาน ด้านการวางแผน ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน ด้านการสั่งการหรืออำนวยการ และด้านการจัดองค์การ 2) ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารตามความคิดเห็นของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล พบว่าประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารตามความคิดเห็นของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ทำงาน รายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 3) ข้อเสนอเชิงนโยบายการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการจัดบุคคลเข้าทำงาน ด้านการสั่งการหรือการอำนวยการ ด้านการประสานงาน ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน และด้านงบประมาณ

พงษ์พัฑ วัฒนพงศ์ศิริ และสุรียพร สลับสี (2562, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การจัดการเชิงกลยุทธ์ในการบริหารการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ งานวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษารูปแบบวิธีการ นโยบายและกลยุทธ์ในการบริหารการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ 2) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ 3) เพื่อสร้างข้อเสนอเชิงนโยบายและกลยุทธ์ในการพัฒนาการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการวิจัยเชิงปริมาณมีกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่กรณีศึกษา จำนวน 500 คน และวิจัยเชิงคุณภาพผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือนายก อบต. จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถาม และการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างและสถิติที่ใช้

วิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยรวบรวมคัดเลือกและวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า กรณีศึกษาทั้ง 5 แห่ง ใช้เครื่องมือ SWOT Analysis ในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม 1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม พบว่า จุดแข็ง (Strength) คือ มีโครงสร้างองค์การอย่างชัดเจน ส่วนจุดอ่อน (Weaknesses) คือ การขาดการประสานงานที่ดีก่อให้เกิดความล่าช้าในการทำงาน ในส่วนโอกาส (Opportunity) มีสถานที่ตั้งอยู่ในเขตอุตสาหกรรม ทำให้ประชาชนและอบต. มีรายได้สูง และ อุปสรรค (Threat) คือ แนวโน้มการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลทั่วประเทศและแนวโน้มการควมรวม 2) การกำหนดกลยุทธ์โดยนำจุดแข็งและโอกาสขององค์การมาทำการวิเคราะห์ร่วมกัน เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ (vision) พันธกิจ (mission) และเป้าประสงค์ ตามลำดับจะคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาคไปสู่ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบล 3) การนำไปปฏิบัติมีแผนงาน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงถึงรายละเอียดแผนงาน/โครงการพัฒนาและกิจกรรมที่ดำเนินการจริงทั้งหมดในพื้นที่และเพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานของโครงการต่าง ๆ ให้ความชัดเจนในการปฏิบัติและมีการประสานและบูรณาการการทำงานเกี่ยวกับหน่วยงานอื่น ๆ 4) การติดตามและประเมินผลแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์การติดตามประเมินผลโครงการ และสรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม โดยท้องถิ่นเป็นผู้ประเมินตนเอง ทั้งนี้ในส่วนของประชาชนมีความพึงพอใจต่อองค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.57$) เมื่อพิจารณาเป็นราย อบต. พบว่า ประชาชนมีความพอใจต่อการจัดทำบริการสาธารณะของอบต.เทพารักษ์มากที่สุด ($\bar{x}=3.72$) รองลงมาคือ อบต.บางปลา ($\bar{x}=3.61$) อบต.แพรภษาใหม่ ($\bar{x}=3.53$) อบต.บางเสาธง ($\bar{x}=3.50$) และอบต.บางโหลง ($\bar{x}=3.49$) และมีข้อเสนอยุทธศาสตร์หลัก 2 ข้อ ได้แก่ 1) ยุทธศาสตร์การบริหารงานภาครัฐแบบประสานความร่วมมือ 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐสู่ระบบราชการ 4.0

สมศักดิ์ คงทอง (2562, หน้า 3138) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การบูรณาการจัดการสาธารณสุขของจังหวัดภูเก็ต สู่บริบทประเทศไทย 4.0 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 เพื่อศึกษา 1) พฤติกรรมการบริหารงานคุณภาพการจัดการสาธารณสุขของจังหวัดภูเก็ต สู่บริบทประเทศไทย 4.0 2) เพื่อศึกษาการจัดการสาธารณสุขของจังหวัดภูเก็ตสู่บริบทประเทศไทย 4.0 3) เพื่อศึกษาการบูรณาการการจัดการสาธารณสุขของจังหวัดภูเก็ตสู่บริบท

ประเทศไทย 4.0 และ 4) ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการบริหารงานคุณภาพการจัดการสาธารณสุขและการจัดการสาธารณสุขกับการบูรณาการจัดการสาธารณสุขของจังหวัดภูเก็ตสู่บริบทประเทศไทย 4.0 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในจังหวัดภูเก็ตเป็นประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 402,017 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางทาร์โย ยามาเน่ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อน 5% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของทุกข้อคำถามมากกว่า 0.70 หาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.98 วิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการบริหารงานคุณภาพการจัดการสาธารณสุขของจังหวัดภูเก็ตสู่บริบทประเทศไทย 4.0 มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($M=3.192$, $SD=0.69$) 2) การจัดการสาธารณสุขของจังหวัดภูเก็ตสู่บริบทประเทศไทย 4.0 มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($M=3.18$, $SD=0.71$) 3) การบูรณาการจัดการสาธารณสุขของจังหวัดภูเก็ตสู่บริบทประเทศไทย 4.0 มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($M=3.20$, $SD=0.68$) 4) พฤติกรรมการบริหารงานคุณภาพการจัดการสาธารณสุขและการจัดการสาธารณสุขมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบูรณาการจัดการสาธารณสุขของจังหวัดภูเก็ตสู่บริบทประเทศไทย 4.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยต่างประเทศ

Olivia Sonneborn etc. (2018 อ้างถึงใน ชนิษฐา รัตนกัลยา และคณะ, 2558, หน้า 40) ได้ทำการศึกษา บทบาทการเตรียมความพร้อมในอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ผลการวิจัย บทบาทการเตรียมความพร้อมในอุบัติเหตุและฉุกเฉินรูปงานวิจัยเป็นเชิงสำรวจใช้แบบสอบถาม สำรวจความรู้พฤติกรรมการเตรียมความพร้อมเพื่อประเมินการตอบสนองต่อเหตุการณ์ภัยพิบัติดังกล่าว งานวิจัยในโรงพยาบาลระดับตติยภูมิรัฐวิกตอเรีย ประเทศออสเตรเลีย จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 53 คน จุดประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทการเตรียมความพร้อมเมื่อเกิดภัยพิบัติแล้วนำผลการวิจัยดังกล่าวมาปรับปรุงการเตรียมความพร้อม ผลการวิจัย ร้อยละ 19.9 เท่านั้นที่พยาบาลมีทักษะการเตรียมความพร้อม

ประสบการณ์ในอดีตเกี่ยวกับการจัดการภัยพิบัติ ร้อยละ 94.1 พยาบาลมีความตระหนักถึงนโยบายการจัดการภัยพิบัติ และร้อยละ 80.4 ได้รับข้อมูลที่สมบูรณ์จากกลุ่มตัวอย่าง สรุปผลการวิจัยพยาบาลจะต้องศึกษาและพัฒนาทักษะเฉพาะเรื่อง โดยเฉพาะการฝึกอบรมเรื่องภัยพิบัติและต้องมีการฝึกซ้อม

Provan & Milward (2006, pp. 2–5 อ้างถึงใน Tavid Kamolvej, 2006) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารการประสานงานระหว่างรัฐบาลและการจัดการข้อมูลเพื่อตอบสนองต่อวิกฤตการณ์ (การจัดการเหตุฉุกเฉินในประเทศไทย) จากผลการศึกษา จะเห็นได้ว่าการดำเนินงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านมาเป็นไปในลักษณะที่ต่างคนต่างทำสำหรับการประสานการทำงานแบบเครือข่ายจะเกิดขึ้นด้วยการใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวแบบไม่เป็นทางการเสียเป็นส่วนใหญ่ทำให้ขาดระบบการทำงานแบบเครือข่ายที่ยั่งยืน หากมีการปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานใหม่ โดยเน้นการประสานการทำงานแบบเครือข่ายให้หน่วยงานที่รับผิดชอบพื้นที่ เช่น เทศบาลทำหน้าที่เป็นหน่วยประสานกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงเข้ามาให้ความช่วยเหลือมากกว่าที่ตนจะเข้าไปดำเนินการเอง ซึ่งก็จะช่วยให้ระบบการบริหารจัดการภัยเกิดความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

Cliff, Morlock and Curtis. (2009, Abstract) ได้ทำการศึกษาเรื่องการประเมินการเตรียมความพร้อมเพื่อรับภัยพิบัติ การรับรู้ภาวะเสี่ยงและความสัมพันธ์ในโรงพยาบาลชุมชนในประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยพบว่า โรงพยาบาลชุมชนมีการเตรียมความพร้อมในภาพรวมปานกลาง (ร้อยละ 78) มีการเตรียมความพร้อมด้านการศึกษา/การฝึกอบรม (ร้อยละ 89) และการแยก/ป้องกันการแพร่กระจายเชื้ออยู่ใน (ร้อยละ 91) ระดับสูง สำหรับการบริหาร/วางแผน (ร้อยละ 80) การสื่อสาร/แจ้งเตือน (ร้อยละ 83) บุคลากร/สนับสนุน (ร้อยละ 66) และเสียบียง/ยา/ห้องปฏิบัติการ (ร้อยละ 70) มีการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการเตรียมความพร้อมที่อยู่ในระดับต่ำ ได้แก่ ความสามารถในการให้บริการที่เพิ่มขึ้นอย่างกะทันหัน (ร้อยละ 64) สรุปโรงพยาบาลชุมชนมีการเตรียมความพร้อมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาปัจจัยที่มีอำนาจทำนายในการเตรียมความพร้อมของโรงพยาบาลเพื่อให้เกิดความพร้อมสูงสุดสำหรับภัยพิบัติครั้งต่อไป

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของการบริหารเชิงกลยุทธ์และประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้ผู้วิจัยเห็นถึงกระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ ประกอบด้วย การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม การกำหนด

กลยุทธ์ การปฏิบัติตามกลยุทธ์ และการควบคุมประเมินกลยุทธ์ นำไปสู่การปฏิบัติ
เป็นกระบวนการทำงานที่ประกอบด้วย การเตรียม การนำไปใช้ และการประเมินและเงื่อนไข
ความสำเร็จเป็นข้อจำกัดในการนำรูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการ
สาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมือง
สกลนคร จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research)
ด้วยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร
ตำรา งานวิจัย และข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาประกอบในการสร้างแบบสอบถามกำหนด
แนวทางในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล และการสนทนา
กลุ่มย่อย (Focus group discussion) โดยแบ่งรายละเอียดเนื้อหาสำคัญของระเบียบวิจัย
เป็นหัวข้อ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร จำนวน 1,202 คน
(สำนักงานท้องถิ่นอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร, 2562)

2. กลุ่มตัวอย่าง

2.1 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ได้แก่
บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร
จังหวัดสกลนคร จำนวน 301 คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการคำนวณจากสูตรของ

ยามาเน่ (Yamane, 1973, p.127 อ้างถึงใน ศิริพงศ์ พฤทธิพันธ์, 2553, หน้า 203) โดยมีวิธีการคำนวณจากสูตรดังต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

แทนค่า
 N = จำนวนประชากรทั้งหมด
 e = ความคาดเคลื่อนที่ยอมรับได้
 n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

แทนค่าตามสูตร ได้ดังนี้
 N = 1,202
 e = 0.05
 n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ดังนั้น

$$n = \frac{1,202}{1 + 1,202(0.05)^2}$$

$$n = \frac{1,202}{1 + 3.005}$$

$$n = \frac{1,202}{4.005}$$

$$n = 300.124$$

$$n = 301$$

การสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) และการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่างมากขึ้นตามสัดส่วนของจำนวนประชากรในแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้วิจัยสามารถกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนขนาดของประชากรกลุ่มตัวอย่างในแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ดังตาราง 2

ตาราง 2 ขนาดของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
เทศบาลนครสกลนคร	131	33
เทศบาลตำบลห้างโฮง	154	38
เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง	68	18
เทศบาลตำบลจิวัดอน	91	23
เทศบาลตำบลเชียงเครือ	274	68
เทศบาลตำบลธาตุนาเวง	99	25
เทศบาลตำบลท่าแร่	110	27
เทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่	83	21
องค์การบริหารส่วนตำบลม่วงลาย	90	22
องค์การบริหารส่วนตำบลโคกก่อง	102	26
รวม	1,202	301

ที่มา: สำนักงานท้องถิ่นอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร (2562)

2.2 กลุ่มตัวอย่างในการสนทนากลุ่ม (Focus Group discussion) ได้แก่ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยเทคนิคการสนทนากลุ่ม โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้บริหารที่เข้าร่วมสนทนากลุ่ม คือ เป็นนายกเทศมนตรี และ ปลัดเทศบาลตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร จำนวน 18 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 1 ชุด เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) สำหรับบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ที่อยู่รอบหนองหาร แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัด

สกลนคร อันประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงานในหน่วยงาน ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 การบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยผู้วิจัยกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถาม มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .363-.875 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .906 ทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดคะแนนในการตอบแบบสอบถามออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยผู้วิจัยกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถาม มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .458-.870 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .910 ทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดคะแนนในการตอบแบบสอบถามออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของ Likert scale ดังนี้

(บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553, หน้า 197) คือ

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีการบริหารเชิงกลยุทธ์และประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีการบริหารเชิงกลยุทธ์และประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง มีการบริหารเชิงกลยุทธ์และประสิทธิภาพ
การจัดการสาธารณสุขอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง มีการบริหารเชิงกลยุทธ์และประสิทธิภาพ
การจัดการสาธารณสุขอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง มีการบริหารเชิงกลยุทธ์และประสิทธิภาพ
การจัดการสาธารณสุขอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา บทความและงานวิจัยเกี่ยวข้อง
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยอาศัยข้อมูลจาก
การศึกษาตามข้อ 1. ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมขอบข่ายการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนอง
หาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร แล้วกำหนดคำถามแบบมาตราส่วน
ประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของเรนซิสไลเคิร์ต (Rensis Likert
Method)
3. นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม สอดคล้องกับ
จุดมุ่งหมายของการวิจัย
4. ปรับปรุงแก้ไขร่างแบบสอบถามตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่
ปรึกษาวิทยานิพนธ์
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจ
แก้ไขเนื้อหาและความถูกต้อง
5. การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือ กระทำโดยนำ
แบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
(Content Validity) หลังจากนั้นนำมาหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้สูตร ดังนี้
(ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541, หน้า 253–254)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item congruency)
 R หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยที่ ค่า +1 หมายถึง ข้อคำถามสามารถนำไปวัดได้อย่างแน่นอน, ค่า 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าจะวัดได้ และค่า -1 หมายถึง ข้อคำถามไม่สามารถนำไปวัดได้อย่างแน่นอน

N หมายถึง จำนวนทรงคุณวุฒิ
 โดยเลือกข้อที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ส่วนข้อใดมีค่าน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ดังนั้น ข้อคำถามทุกข้อจึงผ่านความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านที่ได้ตรวจสอบและเห็นว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ครอบคลุมในแต่ละด้านและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้ว ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

5.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาคริต ชาญชิตปรีชา รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

5.2 รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล คณบดีคณะวิทยาการการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

5.3 นายวิชาญ แทนหิน ตำแหน่ง หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัดสกลนคร

5.4 นายรวยรุ่ง ไครบุตร ตำแหน่ง นายอำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร

5.5 นายอนุพงศ์ หอมจันทร์ ตำแหน่ง นายกเทศมนตรีตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

6. นำแบบสอบถามไปเสนอขอจริยธรรมวิจัยจากสถาบันวิจัยและพัฒนาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์เสนอแนะมา

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามที่คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา จำนวน 30 ชุด คือ บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร (เลขที่ใบรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ 074/2563)

8. นำข้อคำถามที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) โดยใช้วิธีการหาค่าสหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) คัดข้อคำถาม

ที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.361 ขึ้นไป ค่าวิกฤตของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 จากสูตรต่อไปนี้ (ทรงศักดิ์ ภูศรีอ่อน, 2551, หน้า 73)

$$p = \frac{R_U + R_L}{2f}$$

$$r = \frac{R_U - R_L}{f}$$

เมื่อ p หมายถึง ค่าความยากง่าย

r หมายถึง ค่าอำนาจจำแนก

R_U หมายถึง จำนวนผู้ที่ตอบถูกในกลุ่มสูง

R_L หมายถึง จำนวนผู้ที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

f หมายถึง จำนวนผู้ที่เข้าสอบในกลุ่มสูง

โดยค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร เป็นรายด้าน/ข้อ (Reliability) ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .932

9. นำข้อคำถามจากแบบสอบถามตอนที่ 2, 3 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ด้วยวิธีการของ Cronbach ทั้งนี้ทำการวิเคราะห์แบบสอบถามด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ต้องมากกว่า 0.70 จึงจะถือว่าแบบสอบถามนั้นใช้ได้ โดยมีสูตร ดังนี้ (Alpha Coefficient Method อังโน นพพร ณะชัยจันทร์, 2550, หน้า 19)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม

k แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

$\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนแต่ละข้อของแบบสอบถาม

s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมของผู้ตอบแต่ละคน

$$s^2 = \frac{n(\sum X^2) - (\sum X)^2}{n(n-1)}$$

แบบสอบถามตอนที่ 2 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .363-.875 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .906

แบบสอบถามตอนที่ 3 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .458-.870 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .910

10. นำแบบสอบถามดังกล่าว ที่ผ่านการทดลองใช้และหาค่าความเชื่อมั่น มาทำการปรับปรุงเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ถึงนายกเทศมนตรีขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากบุคลากรองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 301 คน
2. ส่งแบบสอบถามไปให้ผู้ที่เกี่ยวข้องพร้อมชี้แจงรายละเอียดความมุ่งหมายของการออกแบบสอบถามนี้ เพื่อทำความเข้าใจให้ตรงกันในการตอบแบบสอบถาม
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และการลงพื้นที่จริง เพื่อนำแบบสอบถามไปแจกแก่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 301 คน ในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร พร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียดความมุ่งหมายของการออกแบบสอบถาม
4. ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำแบบสอบถามไปประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้คืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถามแล้วคัดเลือกเอาเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์

2. นำแบบสอบถามที่คัดเลือกเอาไว้ไปตรวจคะแนนเป็นรายข้อตามเกณฑ์ที่กำหนด
3. นำคะแนนที่ได้จากข้อ 2 ไปวิเคราะห์หาค่าสถิติทั้งสถิติพื้นฐานและสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้การวิเคราะห์ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนโดยใช้สถิติดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน
 - 1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)
 - 1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ
 - 2.1 ค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) ของเพียร์สัน (Pearson)
 - 2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient)
3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
 - 3.1 ในการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับอิทธิพลการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่มีต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)
 - 3.2 การจัดสนทนากลุ่มย่อย (Focus group discussion) ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร เพื่อหาแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร จำนวน 4 ประเด็น คือ ด้านการป้องกันและการลดผลกระทบ ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการรับมือ และด้านการฟื้นฟู ว่าแนวทางการพัฒนา

ควรเป็นอย่างไร โดยผู้วิจัยได้จัดสนทนากลุ่มของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2564 ที่ห้องประชุมที่ว่าการอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร จำนวน 18 ท่าน แล้วสรุปผลการสนทนากลุ่มย่อยและนำเสนอเป็นความเรียง ซึ่งผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม มีดังนี้

1. นายโกมุท ทีฆธนานนท์ ตำแหน่ง นายกเทศมนตรีเทศบาลนครสกลนคร
2. นางประกายวรรณ จันทัญญา ตำแหน่ง ปลัดเทศบาลตำบล ปฏิบัติหน้าที่ นายกเทศมนตรีตำบลหางโง่ง
3. นายอนุพงศ์ หอมจันทร์ ตำแหน่ง นายกเทศมนตรีตำบลเหล่าปอแดง
4. นายจำเนียร วงศ์กาฬสินธุ์ ตำแหน่ง นายกเทศมนตรีตำบลจี่วุดอน
5. นายชัย สุริรัมย์ ตำแหน่ง นายกเทศมนตรีตำบลเชียงเคี่ยน
6. นายพาณิชย์ พงษ์สิน ตำแหน่ง นายกเทศมนตรีตำบลธาตุนาเวง
7. นางบังอร นาคทอง ตำแหน่ง ปลัดเทศบาลตำบล ปฏิบัติหน้าที่ นายกเทศมนตรีตำบลท่าแร่
8. นายมรกต พาพรหมฤทธิ์ ตำแหน่ง นายกเทศมนตรีตำบลเมืองทองท่าแร่
9. นายวัฒนา นนท์สระเกตุ ตำแหน่ง นายกบริหารส่วนตำบลม่วงลาย
10. นายปกรณ์ยศ พิมพ์มีลาย ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกก่อง
11. นายวิโรจน์ เสนาธิบัติ ตำแหน่ง ปลัดเทศบาลนครสกลนคร
12. นางเดือนจิต รอดแก้ว ตำแหน่ง ปลัดเทศบาลตำบลเหล่าปอแดง
13. นายเรืองศักดิ์ อินธิเสน ตำแหน่ง ปลัดเทศบาลตำบลจี่วุดอน
14. นายทรงพล เนื่องสิทธิ์ ตำแหน่ง เทศบาลตำบลเชียงเคี่ยน
15. นายทักษิณ ดาบพิมพ์ศรี ตำแหน่ง ปลัดเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่
16. นายชำนาญ จันทาไชย ตำแหน่ง ปลัดเทศบาลตำบลธาตุนาเวง
17. นายเสงี่ยม วิสาภารถ ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลม่วงลาย
18. นายบรรลู่ สุราษฎร์ ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโคกก่อง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{x}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	ขนาดของตัวอย่าง
SUMS1	แทน	การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์
SUMS2	แทน	การกำหนดกลยุทธ์
SUMS3	แทน	การนำกลยุทธ์ ไปสู่การปฏิบัติ
SUMS4	แทน	การควบคุมและประเมินกลยุทธ์
SUMSS	แทน	ผลรวมการบริหารเชิงกลยุทธ์
SUME1	แทน	ด้านการป้องกันและลดผลกระทบ
SUME2	แทน	ด้านการเตรียมความพร้อม
SUME3	แทน	ด้านการรับมือ
SUME4	แทน	ด้านการฟื้นฟู
SUMEE	แทน	ผลรวมประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุข

r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	แทน	ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของตัวพยากรณ์
R ²	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ
Sig	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูล จำนวน 301 ฉบับ ไปยังบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร โดยผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนและมีความสมบูรณ์ 301 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะส่วนบุคคลของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงานในหน่วยงาน

2. ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ประกอบด้วย

- 1) การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์
- 2) การกำหนดกลยุทธ์
- 3) การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ
- 4) การควบคุมและประเมินกลยุทธ์

3. ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ประกอบด้วย

- 1) การป้องกันและลดผลกระทบ
- 2) การเตรียมความพร้อม
- 3) การรับมือ
- 4) การฟื้นฟู

4. ผลการวิเคราะห์อิทธิพลการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่มีต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

5. ผลการศึกษาแนวทางพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร โดยการนำเสนอเป็นความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสอบถามให้ประชากรกลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร จำนวน 301 ฉบับ ได้กลับคืนทั้งหมด 301 ฉบับ ได้ตรวจความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 100 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอตามลำดับดังนี้

ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงานในหน่วยงาน รายละเอียดดังตาราง 3

ตาราง 3 ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 301)

ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวนคน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	250	83.10
- หญิง	51	16.90
2. อายุ		
- อายุ 18-30 ปี	16	5.30
- อายุ 31-40 ปี	130	43.20
- อายุ 41-50 ปี	146	48.50
- อายุ 51 ปีขึ้นไป	9	3.00

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวนคน	ร้อยละ
4. ระดับการศึกษา		
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	235	78.10
- ปริญญาตรี	51	16.90
- สูงกว่าปริญญาตรี	15	5.00
7. ประสบการณ์ทำงานในหน่วยงาน		
- 1-5 ปี	110	36.50
- 6-10 ปี	161	53.50
- 11 ปี ขึ้นไป	30	10.00
รวม	301	100.00

จากตาราง 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวน 301 คน จำแนกตามเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 83.10 และเพศหญิง จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 16.90

เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50 อายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 43.20 อายุระหว่าง 18-30 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.30 และอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 78.10 การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 16.90 และการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในหน่วยงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในหน่วยงาน 6-10 ปี จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 53.50 มีประสบการณ์ในหน่วยงาน 1-5 ปี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 และมีประสบการณ์ในหน่วยงาน 11 ปี ขึ้นไป จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ทำการทดสอบโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายตามที่กำหนดไว้ ดังนี้

1.1 ระดับการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร รายละเอียดดังตาราง 4

ตาราง 4 ระดับการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร โดยรวมและรายด้าน

(n = 301)

ด้านที่	การบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร	ระดับความคิดเห็น		
		\bar{x}	S.D.	แปลความหมาย
1	การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์	4.08	.356	มาก
2	การกำหนดกลยุทธ์	4.05	.425	มาก
3	การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ	4.17	.418	มาก
4	การควบคุมและประเมินกลยุทธ์	4.21	.550	มาก
รวม		4.13	.281	มาก

จากตาราง 4 พบว่า การบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ การควบคุมและประเมินกลยุทธ์ ($\bar{x} = 4.21$) การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ ($\bar{x} = 4.17$) และการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ ($\bar{x} = 4.08$) ตามลำดับ

1.2 ระดับการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร รายข้อ ดังตาราง 5-8

ตาราง 5 ระดับการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่
รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการวิเคราะห์
เชิงกลยุทธ์ รายข้อ

(n=301)

ข้อที่	ด้านการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์	ระดับความคิดเห็น		
		\bar{x}	S.D.	แปล ความหมาย
1	หน่วยงานของท่านนำบริบทและภาพรวมของ องค์กรมากำหนดเป็นวิสัยทัศน์และพันธกิจ	4.01	.589	มาก
2	หน่วยงานของท่านได้ถ่ายทอดวิสัยทัศน์และ พันธกิจ แก่ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานได้รับรู้ และ สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	4.09	.498	มาก
3	หน่วยงานของท่านนำผลการวิเคราะห์ สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมภายนอกมา กำหนดกลยุทธ์การดำเนินงานขององค์กร	4.08	.588	มาก
4	หน่วยงานของท่านมีการร่วมกันกำหนดทิศทาง ในการพัฒนาองค์กรของท่านอย่างชัดเจน	4.08	.604	มาก
5	การดำเนินงานในส่วนต่าง ๆ ขององค์กรให้ เป็นไปในทิศทางและจังหวะเวลาที่สอดคล้องกัน	4.12	.681	มาก
รวม		4.08	.357	มาก

จากตาราง 5 พบว่า การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{x} = 4.08$) พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตาม
ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ การดำเนินงานในส่วนต่าง ๆ ขององค์กร
ให้เป็นไปในทิศทางและจังหวะเวลาที่สอดคล้องกัน ($\bar{x} = 4.12$) หน่วยงานของท่านได้
ถ่ายทอดวิสัยทัศน์และพันธกิจแก่ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานได้รับรู้ และสามารถนำไปปฏิบัติ
ได้จริง ($\bar{x} = 4.09$) และหน่วยงานของท่านมีการร่วมกันกำหนดทิศทางในการพัฒนา
องค์กรของท่านอย่างชัดเจน ($\bar{x} = 4.08$) ตามลำดับ

ตาราง 6 ระดับการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่
 รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการกำหนดกลยุทธ์
 รายข้อ

(n=301)

ข้อที่	ด้านการกำหนดกลยุทธ์	ระดับความคิดเห็น		
		\bar{x}	S.D.	แปล ความหมาย
6	หน่วยงานของท่านร่วมกันกำหนดทิศทาง การดำเนินงานแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมขององค์กร	3.91	.691	มาก
7	หน่วยงานของท่านร่วมกันพิจารณาถึงภัยคุกคามที่สำคัญมากกำหนดมาตรฐานแนวทางการปฏิบัติงาน	4.14	.596	มาก
8	หน่วยงานของท่านร่วมกันพิจารณาสภาพแวดล้อมภายใน เพื่อกำหนดเป็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ ขององค์กร	3.96	.552	มาก
9	หน่วยงานของท่านร่วมกันพิจารณาสภาพแวดล้อมภายนอก มากำหนดเป็นโอกาสและอุปสรรคขององค์กร	4.13	.531	มาก
	รวม	4.05	.425	มาก

จากตาราง 6 พบว่า การกำหนดกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.05$) พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ หน่วยงานของท่านร่วมกันพิจารณาถึงภัยคุกคามที่สำคัญมากกำหนดมาตรฐานแนวทางการปฏิบัติงาน ($\bar{x} = 4.14$) หน่วยงานของท่านร่วมกันพิจารณาสภาพแวดล้อมภายนอก มากำหนดเป็นโอกาสและอุปสรรคขององค์กร

($\bar{x} = 4.13$) และหน่วยงานของท่านร่วมกันพิจารณาสภาพแวดล้อมภายใน เพื่อกำหนด เป็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ ขององค์กร ($\bar{x} = 3.96$) ตามลำดับ

ตาราง 7 ระดับการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่
รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการนำกลยุทธ์
ไปสู่การปฏิบัติ รายข้อ

(n=301)

ข้อที่	ด้านการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น		
		\bar{x}	S.D.	แปล ความหมาย
10	หน่วยงานของท่านกำหนดเป้าหมายการ ดำเนินงาน	4.03	.620	มาก
11	หน่วยงานของท่านวางแผนปฏิบัติการที่ระบุ กิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องดำเนินการชัดเจน	4.22	.627	มาก
12	หน่วยงานของท่านวางแผนและดำเนินการ ปรับปรุงและพัฒนาองค์กร	4.27	.622	มาก
รวม		4.17	.418	มาก

จากตาราง 7 พบว่า การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่
ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.17$) พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตาม
ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ หน่วยงานของท่านวางแผนและดำเนินการ
ปรับปรุงและพัฒนาองค์กร ($\bar{x} = 4.27$) หน่วยงานของท่านวางแผนปฏิบัติการที่ระบุ
กิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องดำเนินการชัดเจน ($\bar{x} = 4.22$) และหน่วยงานของท่านกำหนด
เป้าหมายการดำเนินงาน ($\bar{x} = 4.03$) ตามลำดับ

ตาราง 8 ระดับการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่
รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการควบคุม
และประเมินกลยุทธ์ รายข้อ

(n=301)

ข้อที่	ด้านการควบคุมและประเมินกลยุทธ์	ระดับความคิดเห็น		
		\bar{x}	S.D.	แปล ความหมาย
13	ท่านมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงาน ของเทศบาล	4.26	.678	มาก
14	ท่านมีส่วนร่วมในการกำกับ ติดตามกิจกรรม หรือโครงการของเทศบาล	4.16	.688	มาก
รวม		4.21	.550	มาก

จากตาราง 8 พบว่า การควบคุมและประเมินกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่
ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.21$) พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตาม
ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 2 ลำดับแรก คือ ท่านมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการ
ดำเนินงานของเทศบาล ($\bar{x} = 4.26$) ท่านมีส่วนร่วมในการกำกับ ติดตามกิจกรรมหรือ
โครงการของเทศบาล ($\bar{x} = 4.16$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัด
สกลนคร ทำการทดสอบโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายตามที่กำหนดไว้ ดังนี้

2.1 ระดับประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร รายละเอียด
ดังตาราง 9

ตาราง 9 ระดับประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน
เขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
โดยรวมและรายด้าน

(n=301)

ด้านที่	ประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบ หนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัด สกลนคร	ระดับความคิดเห็น		
		\bar{x}	S.D.	แปล ความหมาย
1	ด้านการป้องกันและการลดผลกระทบ	3.97	.376	มาก
2	ด้านการเตรียมความพร้อม	4.19	.386	มาก
3	ด้านการรับมือ	4.09	.368	มาก
4	ด้านการฟื้นฟู	3.98	.386	มาก
รวม		4.06	.228	มาก

จากตาราง 9 ประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตาม
ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านการเตรียมความพร้อม ($\bar{x} = 4.19$) ด้าน
การรับมือ ($\bar{x} = 4.09$) และด้านการฟื้นฟู ($\bar{x} = 3.98$) ตามลำดับ

2.2 ระดับประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร รายข้อ

ดังตาราง 10-12

ตาราง 10 ประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต
พื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการป้องกัน
และการลดผลกระทบ รายข้อ

(n=301)

ข้อที่	ด้านการป้องกันและการลดผลกระทบ	ระดับความคิดเห็น		
		\bar{x}	S.D.	แปล ความหมาย
15	หน่วยงานของท่านเสริมสร้างองค์ความรู้และ ปลูกจิตสำนึก เกี่ยวกับแผนป้องกันและบรรเทา สาธารณสุข	4.29	.622	มาก
16	หน่วยงานของท่านสนับสนุนฝึกอบรมการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขร่วมกับ อปพร. และหน่วยงานอื่น	4.23	.595	มาก
17	หน่วยงานของท่านมีการสนับสนุนการนำ เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาช่วยอำนวยความสะดวก ในการปฏิบัติงาน	3.69	.821	มาก
18	หน่วยงานของท่านได้ดำเนินงานตามแผนงาน/ โครงการ/กิจกรรม ขององค์กรตามแผนป้องกัน และลดผลกระทบจากภัยพิบัติ	3.73	.639	มาก
19	หน่วยงานของท่านได้จัดทำแผนการปฏิบัติการ และเผชิญเหตุเฉพาะพื้นที่ครอบคลุมทุกประเภท ภัย	3.93	.615	มาก
รวม		3.97	.376	มาก

จากตาราง 10 ประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการป้องกัน
และการลดผลกระทบ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.97$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า
อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ หน่วยงาน
ของท่านเสริมสร้างองค์ความรู้และปลูกจิตสำนึก เกี่ยวกับแผนป้องกันและบรรเทา

สาธารณสุข ($\bar{x} = 4.29$) หน่วยงานของท่านสนับสนุนฝึกอบรมการป้องกัน และ
บรรเทาสาธารณสุขร่วมกับ อปพร. และหน่วยงานอื่น ($\bar{x} = 4.23$) และหน่วยงานของท่าน
ได้จัดทำแผนการปฏิบัติการและเผชิญเหตุเฉพาะพื้นที่ครอบคลุมทุกประเภทภัย
($\bar{x} = 3.93$) ตามลำดับ

ตาราง 11 ประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต
พื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการเตรียม
ความพร้อม รายข้อ

(n=301)

ข้อที่	ด้านการเตรียมความพร้อม	ระดับความคิดเห็น		
		\bar{x}	S.D.	แปล ความหมาย
20	หน่วยงานของท่านกำหนดมาตรการและ กิจกรรมการเตรียมความพร้อมของบุคลากรใน การป้องกันภัยพิบัติต่าง ๆ	4.19	.618	มาก
21	หน่วยงานของท่านสร้างเครือข่ายเพื่อให้มีความ พร้อมในการรับมือต่อสาธารณสุข ตลอดเวลา เมื่อเกิดสาธารณสุขต่าง ๆ	4.21	.615	มาก
22	หน่วยงานของท่านมีการจัดการภัยพิบัติเชิงรุก เช่น การลงพื้นที่ผู้ประสบภัย การ ประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ การถ่ายทอด ความรู้ด้านสาธารณสุขแก่ชุมชน เป็นต้น	4.16	.589	มาก
รวม		4.19	.386	มาก

จากตาราง 11 พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
ด้านการเตรียมความพร้อม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ

หน่วยงานของท่านสร้างเครือข่ายเพื่อให้มีความพร้อมในการรับมือต่อสาธารณภัย ตลอดเวลาเมื่อเกิดสาธารณภัยต่าง ๆ ($\bar{x} = 4.21$) หน่วยงานของท่านกำหนดมาตรการ และกิจกรรมการเตรียมความพร้อมของบุคลากรในการป้องกันภัยพิบัติต่าง ๆ ($\bar{x} = 4.19$) หน่วยงานของท่านมีการจัดการภัยพิบัติเชิงรุก เช่น การลงพื้นที่ผู้ประสบภัย การประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ การถ่ายทอดความรู้ด้านสาธารณภัยแก่ชุมชน ($\bar{x} = 4.16$) ตามลำดับ

ตาราง 12 ประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต พื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการรับมือ รายชื่อ

(n=301)

ข้อที่	ด้านการรับมือ	ระดับความคิดเห็น		
		\bar{x}	S.D.	แปล ความหมาย
23	หน่วยงานของท่านดำเนินการเพื่อรับมือภัยพิบัติ หรือสถานการณ์วิกฤติในระดับต่าง ๆ ได้ ทันทีทันที	4.10	.609	มาก
24	หน่วยงานของท่านมีระบบบัญชาการเหตุการณ์ ภายใต้รูปแบบ Single Command มาใช้ในการสั่ง การและเชื่อมโยงแก้ไขปัญหาภัยพิบัติ	4.08	.690	มาก
25	หน่วยงานของท่านจัดเตรียมสถานที่หลบภัย เส้นทางอพยพและสำรองอาหาร น้ำดื่ม	4.08	.727	มาก
26	หน่วยงานของท่านมีความพร้อม ด้านการ สงเคราะห์ผู้ประสบภัย และมีการตอบโต้เหตุ ฉุกเฉินร่วมกับฝ่ายต่าง ๆ	4.11	.678	มาก
รวม		4.09	.368	มาก

จากตาราง 12 พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการรับมือโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ใน

ระดับมากทุกข้อ เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ หน่วยงานของท่านมีความพร้อม ด้านการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย และมีการตอบโต้เหตุฉุกเฉินร่วมกับฝ่ายต่าง ๆ ($\bar{x} = 4.11$) หน่วยงานของท่านดำเนินการเพื่อรับมือภัยพิบัติหรือสถานการณ์วิกฤติในระดับต่าง ๆ ได้ทันท่วงที ($\bar{x} = 4.10$) และหน่วยงานของท่านจัดเตรียมสถานที่หลบภัย เส้นทางอพยพและสำรองอาหาร น้ำดื่ม ($\bar{x} = 4.08$) ตามลำดับ

ตาราง 13 ประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการฟื้นฟู รายข้อ (n=301)

ข้อที่	ด้านการฟื้นฟู	ระดับความคิดเห็น		
		\bar{x}	S.D.	แปลความหมาย
27	หน่วยงานของท่านมีการดำเนินการจัดหาเครื่องอุปโภค บริโภคให้กับผู้ประสบภัยที่ยังไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ในระยะแรก	4.08	.649	มาก
28	หน่วยงานของท่านมีการจัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราว เช่น ปฐมพยาบาลผู้ป่วยเจ็บ การขนย้ายผู้ประสบภัยและทรัพย์สินไปยังที่ปลอดภัย	4.02	.749	มาก
29	หน่วยงานของท่านมีการอำนวยความสะดวกด้านสิ่งสาธารณูปโภค เช่น กำจัดสิ่งปฏิกูล การรื้อถอนทำลายซากปรักหักพัง	3.87	.752	มาก
30	หน่วยงานของท่านมีการซ่อมแซมบ้านเรือนราษฎร สิ่งสาธารณประโยชน์และสาธารณูปโภคให้สามารถใช้งานได้ตามปกติโดยเร็ว	4.23	.536	มาก
31	หน่วยงานของท่าน มีการประชาสัมพันธ์ช่องทางในการให้ความช่วยเหลือ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชน	3.70	.860	มาก
รวม		3.98	.386	มาก

จากตาราง 13 พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการฟื้นฟู โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ หน่วยงานของท่านมีการซ่อมแซมบ้านเรือนราษฎร สิ่งสาธารณประโยชน์และสาธารณูปโภค ให้สามารถใช้งานได้ตามปกติโดยเร็ว ($\bar{x} = 4.23$) หน่วยงานของท่านมีการดำเนินการจัดหาเครื่องอุปโภค บริโภคให้กับผู้ประสบภัยที่ยังไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ในระยะแรก ($\bar{x} = 4.08$) และหน่วยงานของท่านมีการจัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราว เช่น ปฐมพยาบาลผู้ป่วยเจ็บ การขนย้ายผู้ประสบภัยและทรัพย์สินไปยังที่ปลอดภัย ($\bar{x} = 4.02$) ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

3.1 ผลการวิเคราะห์การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร รายละเอียดดังตาราง 14

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) โดยวิธี Pearson correlation ระหว่างการบริหารเชิงกลยุทธ์กับประสิทธิภาพการจัดการ
 สาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

(n=301)

ตัวแปร	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการบริหารเชิงกลยุทธ์กับประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร									
	SUMS1	SUMS2	SUMS3	SUMS4	SUMSS	SUME1	SUME2	SUME3	SUME4	SUMEE
\bar{X}	4.08	4.05	4.17	4.21	4.13	3.97	4.19	4.09	3.98	4.06
SUMS1	1	.331**	.263**	.159**	.616**	.364**	.430**	.218*	.177**	.219**
SUMS2		1	.185**	.324**	.563**	.220**	.411**	.150*	.104**	.119**
SUMS3			1	.361**	.700**	.172**	.127**	.113**	.177**	.202**
SUMS4				1	.628**	.272**	.080*	.214**	.255**	.219**
SUMSS					1	.395**	.034*	.084**	.271**	.397**
SUME1						1	.069**	.216**	.180**	.604**
SUME2							1	.053**	.291**	.514**
SUME3								1	.271**	.638**
SUME4									1	.655**
SUMEE										1

จากตาราง 14 พบว่า การบริหารเชิงกลยุทธ์มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $<.05$

1) ด้านการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ (SUMS1) มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r = .616$)

2) ด้านการกำหนดกลยุทธ์ (SUMS2) มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r = .563$)

3) ด้านการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ (SUMS3) มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r = .700$)

4) ด้านการควบคุมและประเมินกลยุทธ์ (SUMS4) มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r = .628$)

จากข้อมูลดังกล่าว พบว่า การบริหารเชิงกลยุทธ์กับประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r = .397$) ซึ่งไม่ส่งผลกระทบต่อแรงในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ซึ่งค่าสหสัมพันธ์ (r) ไม่มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยตนเอง จึงไม่มีปัญหาเรื่องภาวะพหุสัมพันธ์รวม จึงสามารถนำไปวิเคราะห์หาการถดถอยพหุคูณได้

3.2 การวิเคราะห์อิทธิพลของการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่มีต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร รายละเอียดดังตาราง 15

ตาราง 15 อิทธิพลของการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่มีต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

(n=301)

ตัวแปรพยากรณ์	Unstandardized Coefficient		Standardized Coefficient	t	Sig F
	b	SE	β		
ค่าคงที่	3.064	.191		16.004	.000
1. การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ (SUMS1)	.398	.139	.153	2.538	.012
2. การกำหนดกลยุทธ์ (SUMS2)	.325	.332	.247	.794	.000
3. การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ (SUMS3)	.352	.334	.296	1.565	.005
4. การควบคุมและประเมินกลยุทธ์ (SUMS4)	.166	.125	.159	2.668	.008

Adjusted R² = .581, F-Value = 75.219, Sig F=.000***

จากตาราง 15 การวิเคราะห์การถดถอยพหุเพื่อพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร พบว่า การบริหารเชิงกลยุทธ์มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ <.05 โดยผลด้านการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ มีอิทธิพลสูงที่สุด ($\beta = .296$) รองลงมา คือ ด้านการกำหนดกลยุทธ์ ($\beta = .247$) และน้อยที่สุด คือ ด้านการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ ($\beta = .153$) มีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ = .581 อธิบายได้ว่าการบริหารเชิงกลยุทธ์ทำนายประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 58.10 (Adjusted R² = .581)

ดังนั้นจึงเป็นสมการที่สามารถนำไปพยากรณ์ได้โดยนำมาเขียนเป็นสมการณ้
ถดถอยพหุคูณในรูปของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 3.064 + .398 (SUMS1) + .325 (SUMS2) + .352 (SUMS3) + .166 (SUMS4)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$ZY = .293 (SUMS3) + .247 (SUMS2) + .159 (SUMS4) + .153 (SUMS1)$$

แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ผู้วิจัยจัดการสนทนากลุ่มย่อย (Focus group discussion) แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำมาสรุปเป็นความเรียงเป็นรายด้าน ดังนี้

1. แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการป้องกันและลดผลกระทบ สรุปได้ดังนี้

1.1 ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญด้านงานป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้การบริหารจัดการด้านป้องกันสาธารณสุขจะประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการประสานความร่วมมือระหว่างผู้นำชุมชนให้เข้าร่วมเป็นแกนหลักในการปฏิบัติงานและประชาชนในพื้นที่

1.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกำหนดนโยบาย ระเบียบ และแนวทางการปฏิบัติงานให้ชัดเจน เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้ปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องเป็นไปตามระเบียบที่วางไว้

2. แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการเตรียมความพร้อม สรุปได้ดังนี้

2.1 หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องควรจัดสรรประมาณไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้สำหรับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างเพียงพอ สามารถเบิกจ่ายได้ทันท่วงทีเมื่อเกิดภัยพิบัติฉุกเฉินขึ้น เพื่อให้องค์กรมีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน และเกิดประโยชน์แก่ประชาชนในพื้นที่อย่างทันท่วงที

2.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดหาเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย และจำเป็นต่องานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น รถน้ำ รถดับเพลิง ฯลฯ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ของแต่ละแห่ง

2.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีจัดการประชุมวางแผนการปฏิบัติงาน การเตรียมความพร้อม โดยประสานงานทุก ๆ ฝ่าย ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน เพื่อสำรวจและจัดทำพื้นที่กลุ่มเสี่ยง เช่น ย่านแออัด บ้านเก่าหรือพื้นที่ ๆ ที่เข้าถึงได้ยาก กำหนดเส้นทางการจราจรเมื่อเกิดเหตุสาธารณภัยหรือภัยพิบัติฉุกเฉิน เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถเข้าถึงที่เกิดเหตุได้อย่างรวดเร็ว

3. แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการรับมือ สรุปได้ดังนี้

3.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการจัดโครงการรณรงค์เรื่องความปลอดภัยด้านสาธารณภัย เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันเหตุหรือภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้น

3.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการรณรงค์ ส่งเสริมป้องกันอุบัติเหตุ สร้างจิตสำนึกในการรับผิดชอบร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ผู้นำชุมชน และอาสาสมัครในการบริหารจัดการจัดการสาธารณภัย

3.3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการพัฒนาบุคลากร โดยการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและการใช้เครื่องมือที่ถูกต้อง ชักซ้อมแผนการปฏิบัติงาน โดยจำลองสถานการณ์จริงเพื่อให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง

4. แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการฟื้นฟู สรุปได้ดังนี้

4.1 ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรเป็นผู้ที่มีความชอบธรรมทางการเมืองที่มาจาก การเลือกตั้งหรือได้คะแนนเสียงส่วนใหญ่จากประชาชนแล้วยังต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานท้องถิ่นได้อย่างมืออาชีพ ทั้งนี้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสาธารณภัยต่าง ๆ นั้น ถือว่าเป็นความท้าทายต่อความรู้ความสามารถของผู้บริหารท้องถิ่นเป็นอย่างมากในการที่จะสร้างความเป็นมืออาชีพในเชิงกลไกสถาบันสำหรับการจัดการป้องกันและการลดผลกระทบสาธารณภัยต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

4.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการจัดทำโครงการจัดหายุทโธปกรณ์ และสิ่งอุปกรณ์ช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณ หรือให้รัฐบาลดำเนินการจัดหาให้เพื่อให้การเข้าดำเนินการช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบภัยพิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

4.3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการจัดทำแผนการใช้จ่ายงบประมาณเกี่ยวกับเรื่องการบริหารเทาสาธารณภัย เป็นแผนระยะยาวในของรูปโครงการจัดหา ยุทโธปกรณ์และสิ่งอุปกรณ์ช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย และการจัดทำแผนประจำปี ทั้งงบประมาณและงบฉุกเฉินให้ครอบคลุมการใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตต่อไป

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการ
สาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมือง
สกลนคร จังหวัดสกลนคร สรุปผลตามลำดับ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการ
จัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมือง
สกลนคร จังหวัดสกลนคร สรุปผลดังนี้

1. บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมือง
สกลนคร จังหวัดสกลนคร จำนวน 301 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 83.10
มีอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.50 มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี
คิดเป็นร้อยละ 78.10 และมีประสบการณ์ในหน่วยงาน 6-10 ปี จำนวน 161 คน คิดเป็น
ร้อยละ 53.50 ตามลำดับ

2. การบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนอง
หาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.13$) เมื่อ
พิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย
3 ลำดับแรก คือ การควบคุมและประเมินกลยุทธ์ ($\bar{x} = 4.21$) การนำกลยุทธ์ไปสู่การ
ปฏิบัติ ($\bar{x} = 4.17$) และการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ ($\bar{x} = 4.08$) ตามลำดับ

3. ประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต
พื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก
($\bar{x} = 4.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามค่าเฉลี่ย

จากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านการเตรียมความพร้อม ($\bar{x} = 4.19$) ด้านการรับมือ ($\bar{x} = 4.09$) และด้านการฟื้นฟู ($\bar{x} = 3.98$) ตามลำดับ

4. การบริหารเชิงกลยุทธ์มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $<.05$ โดยผลด้านการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติมีอิทธิพลสูงที่สุด ($\beta = .296$) รองลงมา คือ ด้านการกำหนดกลยุทธ์ ($\beta = .247$) และน้อยที่สุด คือ ด้านการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ ($\beta = .153$) มีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ = .581 อธิบายได้ว่าการบริหารเชิงกลยุทธ์ทำนายประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 58.10 (Adjusted $R^2 = .581$)

5. แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

5.1 แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการป้องกันและลดผลกระทบ สรุปได้ดังนี้

5.1.1 ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญด้านงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้การบริหารจัดการด้านป้องกันสาธารณสุขจะประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการประสานความร่วมมือระหว่างผู้นำชุมชนให้เข้าร่วมเป็นแกนหลักในการปฏิบัติงานและประชาชนในพื้นที่

5.1.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกำหนดนโยบาย ระเบียบ และแนวทางการปฏิบัติงานให้ชัดเจน เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้ปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องเป็นไปตามระเบียบที่วางไว้

5.2 แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการเตรียมความพร้อม สรุปได้ดังนี้

5.2.1 หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องควรจัดสรรงบประมาณไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้สำหรับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างเพียงพอ สามารถเบิกจ่ายได้ทันท่วงทีเมื่อเกิดภัยพิบัติฉุกเฉินขึ้น เพื่อให้องค์กรมีความคล่องตัวในการปฏิบัติงานและเกิดประโยชน์แก่ประชาชนในพื้นที่อย่างทันท่วงที

5.2.2 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดหาเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัยและจำเป็นต่องานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น รถน้ำ รถดับเพลิง ฯลฯ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ของแต่ละแห่ง

5.2.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีจัดการประชุมวางแผนการปฏิบัติงาน การเตรียมความพร้อม โดยประสานงานทุก ๆ ฝ่าย ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน เพื่อสำรวจและจัดทำพื้นที่กลุ่มเสี่ยง เช่น ย่านแออัด บ้านเก่าหรือพื้นที่ ๆ ที่เข้าถึงได้ยาก กำหนดเส้นทางการจราจรเมื่อเกิดเหตุสาธารณภัยหรือภัยพิบัติฉุกเฉิน เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถเข้าถึงที่เกิดเหตุได้อย่างรวดเร็ว

5.3 แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการรับมือ สรุปได้ดังนี้

5.3.1 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการจัดโครงการรณรงค์เรื่องความปลอดภัยด้านสาธารณภัย เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันเหตุหรือภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้น

5.3.2 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการรณรงค์ ส่งเสริมป้องกันอุบัติเหตุสร้างจิตสำนึกในการรับผิดชอบร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ผู้นำชุมชน และอาสาสมัครในการบริหารการจัดการสาธารณภัย

5.3.3 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการพัฒนาบุคลากร โดยการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและการใช้เครื่องมือที่ถูกต้อง ชักซ้อมแผนการปฏิบัติงาน โดยจำลองสถานการณ์จริงเพื่อให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง

5.4 แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการฟื้นฟู สรุปได้ดังนี้

5.4.1 ผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ควรเป็นผู้มีความชอบธรรมทางการเมืองที่มาจาก การเลือกตั้งหรือได้คะแนนเสียงส่วนใหญ่จากประชาชนแล้วยังต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานท้องถิ่นได้อย่างมืออาชีพ ทั้งนี้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสาธารณภัยต่าง ๆ นั้น ถือว่าเป็นความท้าทายต่อความรู้ความสามารถของผู้บริหารท้องถิ่นเป็นอย่างมากในการที่จะสร้างความเป็นมืออาชีพในเชิงกลไกสถาบัน

สำหรับการจัดการป้องกันและการลดผลกระทบสาธารณสุขภัยต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

5.4.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการจัดทำโครงการจัดหา ยุทโธปกรณ์และสิ่งอุปกรณ์ช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณสุขภัย เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณ หรือให้รัฐบาลดำเนินการจัดหาให้เพื่อให้การเข้าดำเนินการช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบภัยพิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

5.4.3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการจัดทำแผนการใช้จ่ายงบประมาณเกี่ยวกับเรื่องการบริหารเทาสาธารณสุขภัย เป็นแผนระยะยาวในของรูปโครงการจัดหายุทโธปกรณ์และสิ่งอุปกรณ์ช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณสุขภัย และการจัดทำแผนประจำปีทั้งงบประมาณและงบฉุกเฉินให้ครอบคลุมการใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า การบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทิมา บุญอนันต์วงศ์ (2561, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องรูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุดดังนี้ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม การควบคุมและประเมินกลยุทธ์ การกำหนดกลยุทธ์ และการปฏิบัติตามกลยุทธ์ และรูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด ดังนี้ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม การควบคุมและประเมินกลยุทธ์ การกำหนดกลยุทธ์ และการปฏิบัติตามกลยุทธ์

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธพงษ์ วงศ์ไชย (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารเชิงกลยุทธ์ของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัดพะเยา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารเชิงกลยุทธ์ของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัดพะเยาใน 3 ขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย 1) การวางแผนของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพะเยา 2) การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และหลังเกิดภัยพิบัติ และ 3) การควบคุมและการประเมินผล ผลการศึกษา พบว่า

1) การวางแผนของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพะเยา มีการวางแผนปฏิบัติการประจำปีเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาภัยที่อาจเกิดขึ้นในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพะเยา โดยในแผนดังกล่าวจะมีขั้นตอนและแนวทางปฏิบัติกรณีเกิดภัยต่าง ๆ เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็วและทันท่วงที 2) การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และหลังเกิดภัยพิบัติ ปรากฏว่าก่อนเกิดภัยสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพะเยา ดำเนินการจัดทำแผนป้องกันภัย การฝึกซ้อมแผน การจัดเวรเฝ้าระวัง และการรวบรวมข้อมูลและปรับปรุงฐานข้อมูลให้เป็นปัจจุบันขณะเกิดภัย ดำเนินการออกประกาศเขตภัยพิบัติให้ครอบคลุมพื้นที่เกิดภัย และจัดตั้งศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจเพื่อช่วยเหลือ หลังเกิดภัย ได้ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสำรวจความเสียหายและความต้องการ 3) การควบคุมและประเมินผลเป็นกระบวนการตรวจสอบสมรรถนะภาพของทรัพยากรที่มีอยู่ของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยว่าสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ โดยผู้บริหารของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจะเป็นผู้ควบคุมและประเมินผลความก้าวหน้าของงาน

2. จากผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าเมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจัดเจ้าหน้าที่ พร้อมเครื่องจักรกลสาธารณภัย ยานพาหนะ ทำการเผชิญเหตุตามแผนปฏิบัติการฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ล่วงหน้า และรายงานให้นายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ รวมถึงร้องขอความช่วยเหลือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นข้างเคียง หากไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้จะร้องขอความช่วยเหลือจากนายอำเภอ เพื่อสั่งการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอสนับสนุนการปฏิบัติดังกล่าว และหากไม่

สามารถควบคุมสถานการณ์ได้ นายอำเภอจะรายงานผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อขอรับการสนับสนุนการช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่อยู่ในจังหวัด เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติแบบบูรณาการทั้งหน่วยงานภาครัฐ ฝ่ายพลเรือน ฝ่ายทหาร มูลนิธิ และองค์การสาธารณกุศล รายการช่วยเหลือผู้ประสบภัย ทั้งนี้ภาคประชาชนมีความสำคัญในการป้องกันและลดผลกระทบและการเตรียมความพร้อม ก่อนเกิดภัย ส่วนใหญ่ในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร มักเจอปัญหาอุทกภัยและวาตภัย โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้จัดทำโครงการการจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติ โดยอาศัยชุมชนในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร เป็นฐาน เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการความเสี่ยงในพื้นที่เสี่ยงที่อาจเกิดสาธารณภัยในขณะเดียวกันหน่วยงานภาครัฐก็ดำเนินการในการบูรณาการทั้งบุคลากร เครื่องจักรกลสาธารณภัย รวมถึงการบูรณาการในการจัดทำแผนเผชิญเหตุ และการฝึกการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแบบบูรณาการอีก สอดคล้องกับงานวิจัยของชาญวิทย์ คุณาวิวัฒน์นางกูร (2561, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลการนำนโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองเชียงใหม่ไปสู่การปฏิบัติ มีวัตถุประสงค์ 2 ข้อ คือ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลในอำเภอเมืองเชียงใหม่ไปสู่การปฏิบัติ และ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลในอำเภอเมืองเชียงใหม่ไปสู่การปฏิบัติ การวิจัยครั้งนี้ ใช้ระเบียบวิธีเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้นำชุมชน สมาชิกสภาท้องถิ่น อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน และประชาชนทั่วไป รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด 160 คน สถิติที่ใช้และวิเคราะห์ คือ สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ จำแนกตามส่วนของแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistic) ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอนุมาน (Inference Statistics) โดยเทคนิคสมการถดถอยเชิงเส้น (Regression Analysis) ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของการนำนโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลในอำเภอเมืองเชียงใหม่ไปสู่การปฏิบัติ โดยภาพรวม พบว่า ประสิทธิภาพรวม 3 ด้าน อยู่ ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{x} = 3.81, S.D. = 0.83$) เรียงลำดับตามระดับความคิดเห็นเฉลี่ย ได้แก่ เห็นด้วยระดับมาก คือ ด้านการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย ($\bar{x} = 3.85, S.D. = 0.83$) รองลงมา คือ ด้านการจัดการในภาวะฉุกเฉินอย่างเป็นระบบ

และมีมาตรฐาน ($\bar{x} = 3.80$, S.D. = 0.87) และต่ำที่สุด คือ ด้านการฟื้นฟูและปรับสภาพระบบสาธารณสุขปโภคการค้ารวมถึงวิถีความเป็นอยู่ ($\bar{x} = 3.78$, S.D. = 0.86) ส่วนปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานนโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลในอำเภอเมืองเชียงใหม่ไปสู่การปฏิบัติ เรียงลำดับจากค่าอิทธิพลเชิงสาเหตุมากไปหาน้อย คือ ความพอเพียงของงบประมาณ การประสานความร่วมมือกับองค์กรภาคี และการจัดเตรียมความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์ โดยมีอิทธิพลเชิงสาเหตุเท่ากับ 0.390, 0.284 และ 0.219 ตามลำดับ ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานนโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยไปปฏิบัติให้สำเร็จในภาพรวมคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรให้การสนับสนุนทรัพยากรให้มีความพร้อมในการจัดการสาธารณภัยทั้งในด้านงบประมาณที่มีความเพียงพอในการดำเนินงานและการจัดสวัสดิการให้กับอาสาสมัคร การประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนทั้งภายในชุมชนและภายนอกชุมชนที่เกี่ยวข้อง ความรู้และทักษะของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน วัสดุอุปกรณ์ที่สภาพสมบูรณ์สามารถนำไปใช้งานได้ตลอดเวลาและเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยใช้ในการจัดการกับสาธารณภัยและประเมินสถานการณ์ความเสี่ยงจากภัยนั้น ๆ

3. การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $<.05$ โดยผลด้านการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ มีอิทธิพลสูงที่สุด ($\beta = .296$) รองลงมา คือ ด้านการกำหนดกลยุทธ์ ($\beta = .247$) และน้อยที่สุด คือ ด้านการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ ($\beta = .153$) มีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ = .581 จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า การบริหารเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารจัดการสาธารณภัยต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร คือ การให้ความสำคัญด้านงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้การบริหารจัดการด้านป้องกันสาธารณภัยจะประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไททัศน์ มาลา และคณะ (2558, หน้า 75) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง การบริหารจัดการอุทกภัยอย่างยั่งยืนขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงชำอ้อ อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงชำอ้อในการบริหารจัดการอุทกภัย 2) เพื่อศึกษาแนวทางในการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างยั่งยืนขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงชำอ้อ โดยการวิจัย

เชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 11 คน และการสนทนากลุ่ม จำนวน 8 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาประกอบด้วย การแปลความ การตีความและการวิเคราะห์ผลการวิจัย พบว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยรวมทั้งด้านการจัดการอุทกภัย โดยเป็นการกำหนดและวิเคราะห์พื้นที่เสี่ยงภัยในพื้นที่การปฏิบัติการช่วงก่อนเกิดภัย ระหว่างเกิดภัยและหลังจากเกิดภัย แนวทางในการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างยั่งยืน คือ การลดความเสี่ยงจากอุทกภัยถือเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการจัดการปัญหาอุทกภัยตั้งแต่ระดับปัจเจกชน ชุมชนจนถึงองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องมีบทบาทในการป้องกันและลดผลกระทบจากอุทกภัยในพื้นที่ โดยการสำรวจพื้นที่เสี่ยงหรือจุดที่มีความล่อแหลมต่อการเกิดอุทกภัยในชุมชนเพื่อเป็นข้อมูลในการจัดลำดับความสำคัญในการดำเนินงานและเตรียมความพร้อมในการรับมือได้อย่างถูกต้อง การเตรียมความพร้อมสำหรับเครื่องมือพื้นฐานที่ใช้ในการช่วยเหลือประชาชน การที่ประชาชนเกิดการปรับตัวในวิถีการดำรงชีวิตที่ต้องปรับตัวอยู่กับน้ำ ตลอดจนการให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวในเบื้องต้นเมื่อเกิดอุทกภัย

4. แนวทางพัฒนาระดับประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการป้องกันและลดผลกระทบ ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการรับมือ และด้านการฟื้นฟู อภิปรายได้ดังนี้ เมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะจัดเจ้าหน้าที่ พร้อมเครื่องจักรกลสาธารณภัย ยานพาหนะ ทำการเผชิญเหตุตามแผนปฏิบัติการฉุกเฉินขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ล่วงหน้า และรายงานให้นายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ รวมถึงร้องขอความช่วยเหลือจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นข้างเคียง หากไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้จะร้องขอความช่วยเหลือจากนายอำเภอ เพื่อส่งการให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอสนับสนุนการปฏิบัติดังกล่าว และหากไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้ นายอำเภอจะรายงานผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อขอรับการสนับสนุนการช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่อยู่ในจังหวัด เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติแบบบูรณาการทั้งหน่วยงานภาครัฐ ฝ่ายพลเรือน ฝ่ายทหาร มูลนิธิและองค์การสาธารณกุศล รายการช่วยเหลือผู้ประสบภัย สอดคล้องกับงานวิจัยของโททัศน์ มาลา (2558, หน้า 181) ทำการศึกษาเรื่อง บทบาทขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานีกับการจัดการปัญหาอุทกภัย ได้อธิบายว่า การลดความเสี่ยง

จากอุทกภัยถือเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการจัดการปัญหาอุทกภัยตั้งแต่ระดับปัจเจกชน ชุมชน จนถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องมีการป้องกันและลดผลกระทบจากอุทกภัยในพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ หน่วยงานหลักในการประสานงานและการสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างองค์กรต่าง ๆ ทั้งจากภายในและภายนอกเพื่อการวางแผนการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติต่าง ๆ ดังนั้นผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญด้านงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้การบริหารจัดการด้านป้องกันสาธารณภัยจะประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการประสานความร่วมมือระหว่างผู้นำชุมชนให้เข้าร่วมเป็นแกนหลักในการปฏิบัติงานและประชาชนในพื้นที่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สายฝน แสงหิรัญทองประเสริฐ (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องการจัดการภัยพิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเครือข่ายองค์กรชุมชนผลการศึกษา พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรชุมชนในพื้นที่ สามารถทำงานรวมและเสริมซึ่งกันและกันในลักษณะการเป็นเครือข่ายการดำเนินงานในการจัดการภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในพื้นที่ทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรชุมชน นอกจากนี้จะมีลักษณะการทำงานเป็นเครือข่ายภายในพื้นที่ของตนเองแล้ว ยังได้ประสานงานกับองค์กร เพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย และเหตุการณ์วาตภัยใน พ.ศ. 2553 มีการตั้งศูนย์ประสานงานองค์กรชุมชนจังหวัดสงขลาเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย โดยมีการจัดระบบการประสานงาน การจัดระบบข้อมูล ระบบการสื่อสาร ระบบอาสาสมัคร และระบบการให้ความช่วยเหลือ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหามหาภัยพิบัติในท้องถิ่น มีการกำหนดนโยบาย ระเบียบ และแนวทางการปฏิบัติงานให้ชัดเจน เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้ปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องเป็นไปตามระเบียบที่วางไว้และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องควรจัดสรรประมาณไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้สำหรับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างเพียงพอ สามารถเบิกจ่ายได้ทันท่วงทีเมื่อเกิดภัยพิบัติฉุกเฉินขึ้น เพื่อให้องค์กรมีความคล่องตัวในการปฏิบัติงานและเกิดประโยชน์แก่ประชาชนในพื้นที่อย่างทันท่วงที องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดหาเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัยและจำเป็นต่องานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น รถน้ำ รถดับเพลิง ฯลฯ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ของแต่ละแห่ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการจัดโครงการรณรงค์เรื่องความปลอดภัยด้านสาธารณภัย เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันเหตุหรือภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้น มีการรณรงค์ส่งเสริมป้องกันอุบัติเหตุ

สร้างจิตสำนึกในการรับผิดชอบร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ผู้นำชุมชน และอาสาสมัครในการบริหารการจัดการสาธารณสุข มีการพัฒนาบุคลากร โดยการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับงานป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขและการใช้เครื่องมือที่ถูกต้อง ชักซ้อมแผนการปฏิบัติงานโดยจำลองสถานการณ์จริงเพื่อให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ (พิทักษ์ มั่นจันทิก, 2558, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ได้เสนอแนวทางการพัฒนากลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุข ได้แก่ หน่วยงานควรกำหนดนโยบาย ระเบียบและแนวทางการปฏิบัติงานให้ชัดเจน โดยประสานความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ผู้นำชุมชนและประชาชนร่วมกันประชุมวางแผนการปฏิบัติงาน การเตรียมความพร้อม การจัดสรรงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัย ตรวจสอบและจัดทำพื้นที่กลุ่มเสี่ยงที่เข้าถึงได้ยาก เพื่อกำหนดเส้นทางจราจรเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินและมีการชักซ้อมแผนการปฏิบัติงานอยู่เสมอ นอกจากนี้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรเป็นผู้มีความชอบธรรมทางการเมืองที่มาจาก การเลือกตั้งหรือได้คะแนนเสียงส่วนใหญ่จากประชาชนแล้ว ยังต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานท้องถิ่นได้อย่างมืออาชีพ ทั้งนี้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสาธารณสุขต่าง ๆ นั้นถือว่าเป็นความท้าทายต่อความรู้ความสามารถของผู้บริหารท้องถิ่นเป็นอย่างมากในการที่จะสร้างความเป็นมืออาชีพในเชิงกลไกสถาบันสำหรับการจัดการป้องกันและการลดผลกระทบสาธารณสุขต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร สอดคล้องกับ UNISDR (2010 อ้างถึงใน ไททัศน์ มาลา, 2558, หน้า 182) ที่อธิบายว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีความเป็นมืออาชีพในเชิงสถาบันสำหรับการดำเนินการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติในพื้นที่ในระยะยาวหรือแม้แต่การวางแผนการพัฒนาในด้านของการควบคุมการใช้ประโยชน์จากที่ดิน สภาพแวดล้อมพื้นที่ของแต่ละพื้นที่อันถือเป็นหลักการสำคัญสำหรับการจัดการสาธารณสุขว่าเพื่อให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างแท้จริง ดังนั้นความสามารถในการจัดการสาธารณสุขต่าง ๆ ในพื้นที่ย่อมเป็นบทเรียนสำหรับผู้ที่ก้าวเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองในระดับท้องถิ่นว่า นอกจากจะต้องได้รับความไว้วางใจจากเสียงส่วนใหญ่ของประชาชนผ่านกระบวนการเลือกตั้งแล้วนั้น จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานท้องถิ่นแบบมืออาชีพ จะต้องมีความวิสัยทัศน์ด้านการวางแผนเตรียมการจัดการสาธารณสุขประเภทต่าง ๆ ทั้งในด้านการป้องกันและลดผลกระทบ การเตรียมความ

พร้อมรับมือ การฟื้นฟู ความพร้อมสำหรับการจัดการในสถานการณ์ฉุกเฉิน รวมถึงการจัดการหลังจากภัยสิ้นสุดลง

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้วิจัยขอเสนอแนะปฏิบัติ ดังนี้

1.1 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ควรเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขในด้าน การกำหนดกลยุทธ์ โดยการร่วมกันกำหนดทิศทาง การดำเนินงานแผนงาน/โครงการ/ กิจกรรมขององค์กร และร่วมกันพิจารณาสภาพแวดล้อมภายในเพื่อกำหนดเป็น ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ขององค์กร ด้านการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ โดยการนำบริบทและ ภาพรวมขององค์กรมากำหนดเป็นวิสัยทัศน์และพันธกิจ

1.2 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ควรเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขในด้านการ ป้องกันและลดผลกระทบ โดยมีการสนับสนุนการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาช่วยอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน มีการจัดทำแผนปฏิบัติการและเผชิญเหตุเฉพาะพื้นที่ ครอบคลุมทุกประเภทภัย

1.3 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการจัดการสาธารณสุขในพื้นที่ ควรส่งเสริมและพัฒนาการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ การจัดการสาธารณสุขขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ ด้านการกำหนดกลยุทธ์ โดยมีการกำหนดเป้าหมาย แผนการดำเนินงานให้ชัดเจน ด้านการประเมินและควบคุมกล ยุทธ์ และด้านการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ ตามลำดับ เนื่องจากมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพ การจัดการสาธารณสุขขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ตามลำดับ

1.4 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีการสนับสนุนให้บุคลากรของท้องถิ่น มีความสามารถในการจัดการสาธารณสุข เพื่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและลด ความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงานกับหน่วยงานต่าง ๆ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยขอเสนอแนวปฏิบัติ ดังนี้

2.1 ควรมีการศึกษาริวิจัยไปยังเขตพื้นที่อำเภออื่นอื่น ๆ ในจังหวัด สกลนคร เพื่อเป็นการประเมินประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านสาธารณสุขของ หน่วยงานไปในตัว

2.2 ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดการ สาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น วัฒนธรรมองค์กร ด้านนโยบายของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการจัดการสาธารณสุข และภาวะผู้นำของชุมชนในฐานะ ตัวขับเคลื่อนสำคัญในการจัดการสาธารณสุขต่อไป เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงมหาดไทย. (2552). *คู่มือผู้บริหารท้องถิ่นในการบริหารจัดการสาธารณสุข*.
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรุงเทพฯ: สำนักส่งเสริมการป้องกันสา
ธารณภัยบรรเทาสาธารณภัย.
- _____. (2560). *มาตรฐานการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย*. กรุงเทพฯ: กรม
ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.
- กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย. (2558). “ป้องกันภัยเชิงรุกบรรเทาทุกข์เมื่อเกิดภัย”.
กรุงเทพฯ: สำนักส่งเสริมการป้องกันสาธารณภัยบรรเทาสาธารณภัย.
- โกวิทย์ พวงงาม. (2552). *การปกครองท้องถิ่นไทย หลักการและมติใหม่ในอนาคต*.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด.
- กัลยา วงษ์ลัมย์. (2556). *ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงาน
บริการด้านเครื่องรูดบัตรเครดิต(ธนาคารกรุงศรีอยุธยา)*. บริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสยาม.
- ชนิษฐา รัตนกัลยา และคณะ. (2558). *การเตรียมพร้อมเพื่อรับมือภัยพิบัติน้ำท่วมของ
โรงพยาบาลในเขตภาคกลางของประเทศไทย: การศึกษาเชิงผสมผสาน*.
คณะพยาบาลศาสตร์. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- คณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ. (2558). *แผนการป้องกันและ
บรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2558*. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
กระทรวงมหาดไทย.
- คม ชัด ลึก. (2560). *2 ส่วนสาเหตุน้ำท่วม ‘สกลนคร’ อ่วมจมทั้งเมือง*. [ออนไลน์]. จาก
<https://www.komchadluek.net/news/breaking-news/289812>. สืบค้นเมื่อวันที่
20 ธันวาคม 2563.
- จิรนนท์ พุทธา. (2561). *การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นในประเทศไทย*. *วารสารเกษมบัณฑิต*. 19(1). มกราคม – มิถุนายน.
- จันทิมา บุญอนันต์วงศ์. (2561). *รูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. ปริญญาครุศาสตรดุษฎี
บัณฑิต. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.

- ชยาภาภรณ์ ทองบ่อ. (2562). *อิทธิพลของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนาแก จังหวัดนครพนม*. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ชาญวิทย์ คุณาวิวัฒน์นางกูร. (2561). *ผลการนำนโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองเชียงใหม่ไปสู่การปฏิบัติ*. *วารสารวิชาการบริหารศาสตร์*. 1(4). ตุลาคม-ธันวาคม.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2541). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตการพิมพ์.
- ดารินทร์ โพธิ์ตั้งธรรม. (2560). *การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง*. งานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. 28 - 29 กันยายน 2560.
- ทริศม์ชญา พิพัฒน์เพ็ญ และคณะ. (2557). *การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครสงขลา*. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน. (2551). *เอกสารประกอบการสอน รายวิชา 1601502 วิธีการทางสถิติ สำหรับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*. มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ไททัศน์ มาลา วลัยพร ชินศรี และวิไลลักษณ์ เรืองสม. (2558). *การบริหารจัดการอุทกภัยอย่างยั่งยืนขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงชำอ้อ อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี*. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์*. 5(2). กรกฎาคม-ธันวาคม.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2553). *สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์.
- ปัทมรส มาลากุณ ญ อยุธยา. (2550). *การจัดการเชิงกลยุทธ์*. *วารสารการประกันคุณภาพ* 8(1). เดือน มกราคม-มิถุนายน 2550.
- พิทักษ์ มั่นจันทิก. (2558). *กลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี*. *วารสารสาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ*. 8(2). เดือนพฤษภาคม - สิงหาคม.

- พอนวิไล พรหมมะณี. (2556). *ความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพของบุคลากร แผนกแผนการ และการลงทุน แขวงสาละวันสาธารณรัฐประชาชนลาว*. สาขาวิชาการจัดการ ภาครัฐและภาคเอกชน. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณัฐวุฒิ สิงห์แก้ว และนายอนุสรณ์ สิบบุญเรือง. (2558). *สาธารณสุขในประเทศไทยและการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุข*. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.water.rid.go.th/>. สืบค้นเมื่อวันที่ 11 เมษายน 2563.
- นฤกมล จันทร์จิราวุฒิกุล. (2555). *การบริหารจัดการอุทกภัยของประเทศไทย: บทสรุป ประเด็นเพื่อพิจารณา*. *Policy Brief*. 2(20). เดือนมีนาคม.
- นิภาพรรณ เจนสันติกุล. (2558). *ชุมชนกับความรู้ในการจัดการภัยพิบัติ กรณีศึกษา ตำบลบางช้าง จังหวัดนครปฐม*. *วารสารเกษมบัณฑิต*. 16(2). กรกฎาคม - ธันวาคม.
- นิตาชล พรหมดี และคณะ. (2557). *การประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการ ให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฝาย อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง*. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. ลำปาง: มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- นพพร ธนะชัยพันธ์. (2550). *สถิติเบื้องต้นสำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒนา.
- พิทักษ์ มั่นจันทิก. (2558). *กลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี*. *วารสารฉบับภาษาไทย มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ* 8(2). (พฤษภาคม-สิงหาคม).
- พงษ์พัต วัฒนพงศ์ศิริ และสุรีย์พร สลับสี. (2562). *การจัดการเชิงกลยุทธ์ในการบริหาร การจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด สมุทรปราการ*. *สมุทรปราการ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี*.
- ยุทธพงษ์ วงศ์ไชย. (2553). *การบริหารเชิงกลยุทธ์ของสำนักงานป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย จังหวัดพะเยา*. *วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ*. พะเยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพะเยา.
- ยุวเรศ หลุดพา. (2561). *การบริหารเชิงกลยุทธ์ภาครัฐ*. กรุงเทพฯ: หลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการพัฒนาสังคม ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*.
กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- วรางคณา ผลประเสริฐ. (2553). *การจัดการเชิงกลยุทธ์ในการบริหารโรงพยาบาล*.
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ศิริพงศ์ พฤทธิพันธ์. (2553). *ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับธุรกิจ*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:
ฮาซันพรีนติ้ง.
- สายฝน แสงศิริบุญ ทองประเสริฐ. (2558). *การจัดการภัยพิบัติขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นและเครือข่ายองค์กรชุมชน*. *วารสารการบริหารท้องถิ่น*. 8(4).
ตุลาคม – ธันวาคม.
- เสนาะ ดีเยาว์. (2550). *การบริหารกลยุทธ์*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เสาวนารถ เล็กเลอลินธุ์. (2561). *ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารองค์การ
บริหารส่วนตำบลจังหวัดนนทบุรี*. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี*. 12(28).
พฤษภาคม – สิงหาคม.
- สมบูรณ์ สุขสำราญ. (2545). *การปกครองส่วนท้องถิ่นและการกระจายอำนาจ*.
วารสารราชบัณฑิตยสถาน. 27(2). เมษายน – มิถุนายน.
- สมศักดิ์ คงทอง. (2562). *การบูรณาการจัดการสาธารณสุขภัยของจังหวัดภูเก็ต สู่บริบท
ประเทศไทย 4.0*. *วารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*. 6(6). สิงหาคม.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35. (2562). *คู่มือการป้องกันและบรรเทา
สาธารณภัยในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35 และ
สถานศึกษา*. กลุ่มอำนวยการ.
- สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ. (2559). *พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทา
สาธารณภัย พ.ศ. 2550*. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 124/ตอนที่ 52 ก/หน้า 1/7
กันยายน 2550.
- สำนักงานท้องถิ่นอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร. (2562). *บุคลากรท้องถิ่น*.
อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร.

- หทัยทิพย์ นราแหวน และทวิตา กมลเวช. (2558). การบริหารจัดการอุทกภัย กรณีศึกษา
เปรียบเทียบ: เทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เทศบาลนครหาดใหญ่
จังหวัดสงขลาและตำบลอนานิคมพลี จังหวัดฉะเชิงเทรา. สำนักงานผู้ตรวจการ
แผ่นดิน. 11 (2). กรกฎาคม - ธันวาคม 2561.
- อนิวัช แก้วจำนง. (2551). การจัดการเชิงกลยุทธ์. สงขลา: สงขลาบริษัทนำสินโฆษณา.
เอกราช บุญเรือง. (2561). กลยุทธ์ในการจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติของประเทศไทย.
วารสารการเมืองการปกครอง. 8(2). เดือนพฤษภาคม - สิงหาคม.
- Abbass, F. Alkhafaji. (2003). *Strategic Management Formulation, Implementation, and Control in a Dynamic Environment*. New York: Haworth Press.
- Asian Disaster Reduction Center. "About DARC: Mission and Objective". (Online). Available: <http://www.adrc.asia/aboutus/index.php>, 2020.
- Australian Institute for Disaster Resilience, *Australian Emergency Management Arrangements book 9*. (Canberra: Australian Emergency Management Institute, 2014). p. 6 -7
- Caplow, T. (1964). *Principles of Organization*. New York: Harcourt, Brace and World.
- Certo, S. C. (2000). *Modern Management*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Cliff, B., Morlock, L. & Curtis, A.B. (2009). *Is there an association between risk perception and disaster preparedness in rural US hospitals?*. *Prehospital and Disaster Medicine*, 24(6):512-517
- Cohen, J., & Uphoff, N. (1977). *Rural Development Participation: Concepts and Measure for Project Design, Implementation and Evaluation*. Ithaca: Cornell University.
- Damon P. Coppola. (2015). *Introduction for International Disaster Management*. (London: Elsevier, 2015). p.6.
- Freeman, Richard E. (2010). *Strategic Management A Stakeholder Approach*. New York: Cambridge University Press.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill Book.

- Hoy, W. K., & C. G., Miskel. (1991). *Educational Administration: Theory, Research, and Practice*. (4 rd ed). New York: McGraw–Hill.
- Larry Barton. (2004). “*Crisis Management: Master the skills to Prevent Disaster*”
Massachusetts: Harvard Business School.
- Millet, John D. 1954. *Management in the Public Service*. New York : McGraw Hill Book Company.
- Mott, P. E. (1972). *The Characteristic of Effective Organization*. New York: Harper and Row.
- Perce, A. John and Robinson, Richard, B, Jr. (2009). *Formulation, Implementation, and Control of Competitive Strategy*. 11th ed. New York: McGraw–Hill.
- Pitts, Robert A. and Lei, David. (2000). *Strategic management building and sustaining competitive advantage*. Dallas, TX: Southern Methodist University.
- Pitts, Robert A., and Lei, David. (2005). *Strategic Management: Building and Sustaining Competitive Advantage*. 4th ed. Ohio: South–Western Publishing.
- Robins, S.P. and Coulter, M. (2002). *Management*. New Jersey: Prentice Hall.
- Scherhorn, John R. (2002). *Management*. 7th ed. U.S.A.: John Wiley & Sons.
- Tavida Kamolvej. (2006). *The integration of intergovernmental coordination and information management in response to immediate crisis (Thailand emergency management)*. Doctorate’ thesis. University of Pittsburgh graduate school of public and international affairs.
- United Nations International Strategy for Disaster Reduction (UNISDR). (2010). *Local Governments and Disaster Risk Reduction Good Practices and Lessons Learned A contribution to the “Making Cities Resilient” Campaign*. Geneva, Switzerland: United Nations.
- Wheelen, Thomas. L., and Hunger, J. David. (2006). *Strategic Management and Business Policy*. New Jersey: Prentice Hall.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. (3rd ed). New York: Harper & Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙๖๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๔ ตุลาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาคริต ขาญชิดปรีชา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ จำนวน ๑ ชุด
๒. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายวิชาญ อธิติฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ และประเมินเครื่องมือการวิจัยที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรชัยคุณกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อธิติฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๙๒๗๗ ๗๑๑๑

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๙๒๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๔ ตุลาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ว่าที่ร้อยตรีวรยุ่ง ไครบุตร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ จำนวน ๑ ชุด
๒. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ร.ป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ และประเมินเครื่องมือการวิจัยที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ตีกานต์ เพียรชญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๙๐๗๗ ๗๑๑๑

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙๒๔



มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๔ ตุลาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายวิชาญ แท่นหิน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ จำนวน ๑ ชุด
๒. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ และประเมินเครื่องมือการวิจัยที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๙๒๗๗ ๗๑๑๑

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙๒๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๔ ตุลาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายอนุพงษ์ หอมจันทร์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ จำนวน ๑ ชุด
๒. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ และประเมินเครื่องมือการวิจัยที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๙๒๗๗ ๗๑๑๑

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๒๒๑.๑๒/ว ๙๒๙



มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
 ๖๘๐ ถนนมิตรภาพ ตำบลเมืองเก่า
 อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๔ ตุลาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ จำนวน ๑ ชุด
 ๒. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
 ๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายวิชาญ อธิธิฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ร.ป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ และประเมินเครื่องมือการวิจัยที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพ็ชรธัญญกรณ์)
 ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
 อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อธิธิฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๙๒๗๗ ๗๑๑๒

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลพรรณานคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๐๗๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรชญูญกรม)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๒๒๘๐ ๖๘๒๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตยืมเครื่องใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน นายเทศมนตรีตำบลนาโน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอลยืมเครื่องใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๐๗๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตให้ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการยืมเครื่องใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๒๒๘๐ ๖๘๒๙

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๘๗



มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลนาหัวบ่อ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอตกลงใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๐๗๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๒๒๘๐ ๖๘๒๔

“ภัสสกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลวังยาง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๐๗๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๒๒๘๐ ๖๘๒๙

“อย่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลไร่

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๐๗๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๒๒๘๐ ๖๘๒๙

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกเทศมนตรีนครสกลนคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๐๗๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๒๒๘๐ ๖๘๒๙

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๒๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลยางโฮง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๖๖๔๒๓๑๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมภิจงงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๐๗๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๕๗ ๐๒๒๕

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๖

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๒๒๘๐ ๖๘๒๙

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายเทศมนตรีตำบลเหล่าปอแดง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิชาญ อิทธิฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๐๗๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชัยคุณกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อิทธิฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๒๒๘๐ ๖๘๒๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลจันทอน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษารั้่งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๐๗๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๕๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๒๒๘๐ ๖๘๒๙

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๑๒๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิติโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตขอทราบข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายเทศมนตรีตำบลเชียงเครือ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตขอทราบจากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๐๗๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรปัญญากรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๒๒๘๐ ๖๘๒๙

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลธาตุนาเวง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิชาญ อธิติฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดมหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๐๗๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพ็ชรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๕๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อธิติฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๒๒๘๐ ๖๘๒๙

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลท่าแร่

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิชาญ อธิติฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๐๗๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรจัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อธิติฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๒๒๘๐ ๖๘๒๙

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๖๓



มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลเมืองทองท่าแร่

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๐๗๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๒๒๘๐ ๖๘๒๙

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลม่วงลาย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิชาญ อธิติฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๐๗๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อธิติฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๒๒๘๐ ๖๘๒๙

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลโคกก่อง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๐๗๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๒๒๘๐ ๖๘๒๙

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธา ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๙ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญร่วมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group)

เรียน นายกเทศมนตรีนครสกลนคร

ด้วย นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๖๖๔๒๓๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ร.ป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุตมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญร่วมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) ในวันศุกร์ที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุมที่ว่าการอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เทียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๒๒๘๐ ๖๘๒๙

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๖/ว ๗๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๒๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๙ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญร่วมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group)

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลยางโงง

ด้วย นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๒๒๔๒๖๔๒๓๑๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ร.ป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญร่วมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) ในวันศุกร์ที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุมที่ว่าการอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรชญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๒๒๘๐ ๖๘๒๙

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๙ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญร่วมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group)

เรียน นายเทศมนตรีตำบลเหล่าปอแดง

ด้วย นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญร่วมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) ในวันศุกร์ที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุมที่ว่าการอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๒๒๘๐ ๖๘๒๙

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๒๕๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๙ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญร่วมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group)

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลจันทวน

ด้วย นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญร่วมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) ในวันศุกร์ที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุมที่ว่าการอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๒๒๘๐ ๖๘๒๙

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๙ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญร่วมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group)

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลเชียงเครือ

ด้วย นายวิชาญ อธิธิฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ร.ป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย รมเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญร่วมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) ในวันศุกร์ที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุมที่ว่าการอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อธิธิฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๒๒๘๐ ๖๘๒๙

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ อว ๐๖๒๑๑.๑๒/ว ๙๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๙ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญร่วมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group)

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลธาตุนาเวง

ด้วย นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ร.ป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญร่วมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) ในวันศุกร์ที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุมที่ว่าการอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๒๒๘๐ ๖๘๒๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๙ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญร่วมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group)

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลท่าแร่

ด้วย นายวิชาญ อิทธิฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญร่วมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) ในวันศุกร์ที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุมที่ว่าการอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชัยคุณ)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อิทธิฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๒๒๘๐ ๖๘๒๙

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ ๒๖ ๐๖๒๓.๑๒/ว ๗๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๙ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญร่วมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group)

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลเมืองทองท่าแร่

ด้วย นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญร่วมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) ในวันศุกร์ที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุมที่ว่าการอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๒๒๘๐ ๖๘๒๙

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๙ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญร่วมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group)

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลโคกก่อง

ด้วย นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ร.บ.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญร่วมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) ในวันศุกร์ที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุมที่ว่าการอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อธิฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๒๒๘๐ ๖๘๒๙

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ ขว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิติโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๙ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญร่วมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group)

เขียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลม่วงลาย

ด้วย นายวิชาญ อธิธิฤกษ์มงคล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๑๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ร.ป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญร่วมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) ในวันศุกร์ที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุมที่ว่าการอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชัยคุณกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิชาญ อธิธิฤกษ์มงคล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๒๒๘๐ ๖๘๒๙

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาคริต ชาญชิตปรีชา รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล คณบดีคณะวิทยาการ
จัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. นายวิชาญ แทนหิน ตำแหน่ง หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทา
สาธารณภัย จังหวัดสกลนคร
4. นายรวยรุ่ง ไครบุตร ตำแหน่ง นายอำเภอสว่างแดนดิน จังหวัด
สกลนคร
5. นายอนุพงศ์ หอมจันทร์ ตำแหน่ง นายกเทศมนตรีตำบลเหล่าปอแดง
อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ซึ่งผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านโปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความคิดเห็นของท่าน ทั้งนี้คำตอบที่ได้จากท่านจะเป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์ในการนำผลการวิเคราะห์มาใช้เป็นแนวทางพิจารณาวางแผนส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

2. แบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ข้อมูลแสดงความคิดเห็นต่อการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ตอนที่ 3 ข้อมูลแสดงความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

3. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับและจะนำไปใช้สำหรับการวิจัยเท่านั้น

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นายวิชาญ อธิติฤกษ์มงคล

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ รุ่น 12

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคล

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ใน หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

1) ชาย

2) หญิง

2. อายุ

1) อายุ 18 – 30 ปี

2) อายุ 31 – 40 ปี

3) อายุ 41 – 50 ปี

4) อายุ 51 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

1) ต่ำกว่าปริญญาตรี

2) ปริญญาตรี

3) สูงกว่าปริญญาตรี

4. ประสบการณ์ทำงานในหน่วยงาน

1) 1-5 ปี

2) 6-10 ปี

3) 11 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 การบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบ
หนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว

- | | | |
|---|---------|---------------------------|
| 5 | หมายถึง | เห็นด้วยในระดับมากที่สุด |
| 4 | หมายถึง | เห็นด้วยในระดับมาก |
| 3 | หมายถึง | เห็นด้วยในระดับปานกลาง |
| 2 | หมายถึง | เห็นด้วยในระดับน้อย |
| 1 | หมายถึง | เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด |

การบริหารเชิงกลยุทธ์	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
1. หน่วยงานของท่านนำบริบทและภาพรวมขององค์กรมากำหนดเป็นวิสัยทัศน์และพันธกิจ					
2. หน่วยงานของท่านได้ถ่ายทอดวิสัยทัศน์และพันธกิจ แก่ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานได้รับรู้ และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง					
3. หน่วยงานของท่านนำผลการวิเคราะห์สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมภายนอกมากำหนดกลยุทธ์การดำเนินงานขององค์กร					
4. หน่วยงานของท่านมีการร่วมกันกำหนดทิศทางในการพัฒนาองค์กรของท่านอย่างชัดเจน					

การบริหารเชิงกลยุทธ์	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ (ต่อ)					
5. การดำเนินงานในส่วนต่าง ๆ ขององค์การให้เป็นไปในทิศทางและจังหวะเวลาที่สอดคล้องกัน					
ด้านการกำหนดกลยุทธ์					
6. หน่วยงานของท่านร่วมกันกำหนดทิศทางการดำเนินงานแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมขององค์การ					
7. หน่วยงานของท่านร่วมกันพิจารณาถึงภัยคุกคามที่สำคัญมากำหนดมาตรฐานแนวทางการปฏิบัติงาน					
8. หน่วยงานของท่านร่วมกันพิจารณาสภาพแวดล้อมภายใน เพื่อกำหนดเป็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ ขององค์การ					
9. หน่วยงานของท่านร่วมกันพิจารณาสภาพแวดล้อมภายนอก มากำหนดเป็นโอกาสและอุปสรรค ขององค์การ					
ด้านการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ					
10. หน่วยงานของท่านกำหนดเป้าหมายการดำเนินงาน					
11. หน่วยงานของท่านวางแผนปฏิบัติการที่ระบุกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องดำเนินการชัดเจน					

การบริหารเชิงกลยุทธ์	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ (ต่อ)					
12. หน่วยงานของท่านวางแผนและ ดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาองค์กร					
ด้านการควบคุมและประเมินกลยุทธ์					
13. หน่วยงานของท่านได้ติดตาม ตรวจสอบผลการดำเนินงานตามแผน กลยุทธ์					
14. หน่วยงานของท่านได้ติดตาม สถานการณ์และเงื่อนไขต่าง ๆ ที่อาจ เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งอาจทำให้ต้องมี การปรับแผนกลยุทธ์					

ตอนที่ 3 ข้อมูลแสดงความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว

- | | | |
|---|---------|------------------------------|
| 5 | หมายถึง | มีประสิทธิภาพระดับมากที่สุด |
| 4 | หมายถึง | มีประสิทธิภาพระดับมาก |
| 3 | หมายถึง | มีประสิทธิภาพระดับปานกลาง |
| 2 | หมายถึง | มีประสิทธิภาพระดับน้อย |
| 1 | หมายถึง | มีประสิทธิภาพระดับน้อยที่สุด |

ประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุข	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านการป้องกันและการลดผลกระทบ					
15. หน่วยงานของท่านเสริมสร้างองค์ความรู้และปลูกจิตสำนึก เกี่ยวกับแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณสุข					
16. หน่วยงานของท่านสนับสนุนฝึกอบรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขร่วมกับ อปพร. และหน่วยงานอื่น					
17. หน่วยงานของท่านมีการสนับสนุนการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาช่วยอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน					
18. หน่วยงานของท่านได้ดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ขององค์การตามแผนป้องกันและลดผลกระทบจากภัยพิบัติ					
19. หน่วยงานของท่านได้จัดทำแผนการปฏิบัติการและเผชิญเหตุเฉพาะพื้นที่ครอบคลุมทุกประเภทภัย					
ด้านการเตรียมความพร้อม					
20. หน่วยงานของท่านกำหนดมาตรการและกิจกรรมการเตรียมความพร้อมของบุคลากรในการป้องกันภัยพิบัติต่าง ๆ					

ประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุข ภัย	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านการเตรียมความพร้อม (ต่อ)					
21. หน่วยงานของท่านสร้าง เครือข่ายเพื่อให้มีความพร้อมในการ รับมือต่อสาธารณภัย ตลอดเวลา เมื่อเกิดสาธารณภัยต่าง ๆ					
22. หน่วยงานของท่านมีการจัดการ ภัยพิบัติเชิงรุก เช่น การลงพื้นที่ ผู้ประสบภัย การประชาสัมพันธ์ ข่าวสารต่าง ๆ การถ่ายทอดความรู้ ด้านสาธารณสุขแก่ชุมชน เป็นต้น					
ด้านการรับมือ					
23. หน่วยงานของท่านดำเนินการ เพื่อรับมือภัยพิบัติหรือสถานการณ์ วิกฤติในระดับต่าง ๆ ได้ทันท่วงที					
24. หน่วยงานของท่านมีระบบ บัญชาการเหตุการณ์ภายใต้รูปแบบ Single Command มาใช้ในการสั่ง การและเชื่อมโยงแก้ไขปัญหาภัย พิบัติ					
25. หน่วยงานของท่านจัดเตรียม สถานที่หลบภัย เส้นทางอพยพและ สำรองอาหาร น้ำดื่ม					
26. หน่วยงานของท่านมีความ พร้อม ด้านการสงเคราะห์ ผู้ประสบภัย และมีการตอบโต้เหตุ ฉุกเฉินร่วมกับฝ่ายต่าง ๆ					

ประสิทธิภาพการจัดการสาธารณ ภัย	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านการฟื้นฟู					
27. หน่วยงานของท่านมีการ ดำเนินการจัดหาเครื่องอุปโภค บริโภคให้กับผู้ประสบภัยที่ยังไม่ สามารถช่วยเหลือตนเองได้ใน ระยะแรก					
28. หน่วยงานของท่านมีการจัดตั้ง ศูนย์พักพิงชั่วคราว เช่น ปฐม พยาบาลผู้ป่วยเจ็บ การขนย้าย ผู้ประสบภัยและทรัพย์สินไปยังที่ ปลอดภัย					
29. หน่วยงานของท่านมีการอำนวยความสะดวกด้านสิ่งสาธารณูปโภค เช่น กำจัดสิ่งปฏิกูล การรื้อถอน ทำลายซากปรักหักพัง					
30. หน่วยงานของท่านมีการ ซ่อมแซมบ้านเรือนราษฎร สิ่ง สาธารณประโยชน์และ สาธารณูปโภค ให้สามารถใช้งานได้ ตามปกติโดยเร็ว					
31. หน่วยงานของท่าน มีการ ประชาสัมพันธ์ช่องทางในการให้ ความช่วยเหลือ เพื่อสร้างความ เชื่อมั่นให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชน					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหาร
เชิงกลยุทธ์ของปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมือง
สกลนคร จังหวัดสกลนคร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

**ข้อคำถามในการพิจารณาแนวทางพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร
จังหวัดสกลนคร โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)**

แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยใช้กิจกรรมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ของผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินงานบริหารจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร เป็นผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม จำนวน 18 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปลัดเทศบาล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีประเด็นการสนทนากลุ่มจำนวน 4 ประเด็น

1. ท่านมีแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการป้องกันและการลดผลกระทบ อย่างไร

2. ท่านมีแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการเตรียมความพร้อม อย่างไร

3. ท่านมีแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการรับมือ อย่างไร

4. ท่านมีแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ด้านการฟื้นฟู อย่างไร

ภาคผนวก ง

คำดัชนีความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ

ผลการวิเคราะห์แบบตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย
เรื่อง การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุข
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร
อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

คำชี้แจง

- +1 หมายถึง คำถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและระดับความคิดเห็น
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและระดับความคิดเห็น
- 1 หมายถึง คำถามไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและระดับความคิดเห็น
- แล้วนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ตามสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

- เมื่อ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item congruency)
- $\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
- N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ
- เกณฑ์ (1) ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 มีค่าความเที่ยงตรงสูงใช้ได้
- เกณฑ์ (2) ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุงยังใช้ไม่ได้

ตอนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำถามการวิจัยข้อที่	คะแนนการพิจารณา					$\sum R$	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ตอนที่ 2 การบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบ
หนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

คำถาม การวิจัยข้อที่	คะแนนการพิจารณา					$\sum R$	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ด้านการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์								
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ด้านการกำหนดกลยุทธ์								
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ								
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ด้านการควบคุมและประเมินกลยุทธ์								
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ตอนที่ 3 ข้อมูลแสดงความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร
จังหวัดสกลนคร

คำถาม การวิจัยข้อที่	คะแนนการพิจารณา					$\sum R$	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ด้านการป้องกันและการลดผลกระทบ								
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ด้านการเตรียมความพร้อม								
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ด้านการรับมือ								
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ด้านการฟื้นฟู								
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ตอนที่ 4 ข้อมูลแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร
อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

คำถาม การวิจัยข้อที่	คะแนนการพิจารณา					$\sum R$	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
แนวทางการพัฒนาการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร								
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ภาคผนวก จ

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายด้านและค่าความเชื่อมั่น
ของแบบสอบถามทั้งฉบับ

ค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร เป็นรายด้าน/ข้อ (Reliability) ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .932

ตาราง 16 ค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร เป็นรายด้าน/ข้อ (Reliability) ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .906

ด้าน	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกราย ข้อ/ด้าน
1. ด้านการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์	1	.765
	2	.631
	3	.363
	4	.875
	5	.765
ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน		.679
2. ด้านการกำหนดกลยุทธ์	6	.742
	7	.765
	8	.742
	9	.765
ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน		.753
3. ด้านการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ	10	.742
	11	.440
	12	.572
4. ด้านการควบคุมและประเมินกลยุทธ์		.585
	13	.426
	14	.792
ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน		.609

ตาราง 17 ค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุข
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมือง
สกลนคร จังหวัดสกลนคร เป็นรายด้าน/ข้อ (Reliability) ค่าความเชื่อมั่นของ
แบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .910

ด้าน	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกราย ข้อ/ด้าน
1. ด้านการป้องกันและลดผลกระทบ	15	.645
	16	.765
	17	.742
	18	.765
	19	.742
ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน		.731
2. ด้านการเตรียมความพร้อม	20	.645
	21	.765
	22	.742
ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน		.717
3. ด้านการรับมือ	23	.824
	24	.870
	25	.531
	26	.792
ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน		.754
4. ด้านการฟื้นฟู	27	.792
	28	.631
	29	.827
	30	.775
	31	.458
ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน		.697

ภาคผนวก ฉ

ภาพกิจกรรมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)
เพื่อหาแนวทางพัฒนา



ภาพประกอบ 7 ภาพกิจกรรมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)
 เพื่อหาแนวทางพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วน
 ท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
 วันที่ 22 มกราคม 2564 เวลา 10.00 น.-12.00 น.
 ณ ห้องประชุมที่ว่าการอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นายวิชาญ อธิธิฤกษ์มงคล
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 8 เดือน มกราคม พ.ศ. 2522
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 318/5 ซอยประชาอุทิศ 9 ถนนประชาอุทิศ ตำบลธาดูเชิงชุม อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร 47000
ตำแหน่งปัจจุบัน	ปลัดอำเภอหัวหน้ากลุ่มงานบริหารงานปกครอง (ปลัดอาวุโส) ที่ทำการปกครองอำเภอเมืองสกลนคร
สถานที่ทำงาน	ที่ว่าการอำเภอเมืองสกลนคร ถนนศูนย์ราชการ จังหวัดสกลนคร 47000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2533	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 1 ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี
พ.ศ. 2539	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเบญจมราชูทิศราชบุรี ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี
พ.ศ. 2543	ปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์) เกียรตินิยมอันดับ 2 มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2564	ปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2544-2548	บุคลากร 3-5 งานกรเจ้าหน้าที่ ฝ่ายบริหารงานทั่วไป สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ
พ.ศ. 2548-2560	ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครอง) ที่ทำการปกครองอำเภอกุดบาก จังหวัดสกลนคร

พ.ศ. 2560-2562	ปลัดอำเภอหัวหน้ากลุ่มงานบริหารงานปกครอง (ปลัดอาวุโส) ที่ทำการปกครองอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2562 ถึง ปัจจุบัน	ปลัดอำเภอหัวหน้ากลุ่มงานบริหารงานปกครอง (ปลัดอาวุโส) ที่ทำการปกครองอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร